

สภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ทศากร คำประโคน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

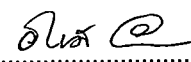
ธันวาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

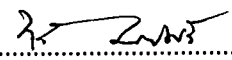
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ทิศากร คำประโคน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

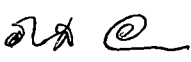

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม)

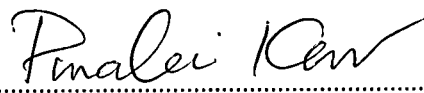

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ชารี มณีศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี)

..... กรรมการ
(ดร.พรรณวลัย เกวาระ)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ เดือน พ.ศ. 2558

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นารี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาให้คำแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมาผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษาตรวจแก้ไขและวิจารณ์ ผลงานในทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านดังปรากฏชื่อในวิทยานิพนธ์ เล่มนี้ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบรวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มี คุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากคณะผู้บริหารและครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ทุกท่านในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 7 ที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างยิ่งดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ชารี มณีศรี ประธานกรรมการสอบและดร.พรณวลัย เกวระระ กรรมการสอบที่ให้คำแนะนำ ตลอดจนแนวทางดำเนินการวิจัยฉบับนี้ได้สำเร็จอย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทความรู้ ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณครอบครัว ที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมาทำให้การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลงได้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่ บพกาณี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและในปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มี การศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ทิสากร คำประโคน

55990057: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: สภาพ/ปัญหา/แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน

ทิตาการ คำประโคน: สภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 (SITUATIONS, PROBLEMS AND GUIDED DEVELOPMENT OF TEACHING-LEARNING ENGLISH INSTRUCTION TOWARDS ASEAN COMMUNITY OF SECONDARY SCHOOLS IN SAKAEO PROVINCE, UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 7) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม, ค.ศ., ภาวดี อนันต์นาวิ, กศ.ค. 184 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานะภาพ ขนาดของโรงเรียน และประเภทของโรงเรียน พร้อมทั้งศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ฝ่ายบริหาร และครูผู้สอน จำนวน 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t -test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วย Scheffe's test และการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมจำแนกตาม สถานะภาพ ขนาดของโรงเรียน และประเภทโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ดังนี้

- 1) ควรกำหนดนโยบายและโครงสร้างที่ชัดเจนในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง
- 2) ควรมีการวัดและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 3) ควรส่งเสริมหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอนและจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน เช่น สื่อการสอน ห้องปฏิบัติการ และครูชาวต่างชาติ 4) ควรสนับสนุนครูให้พัฒนาตนเองตามความถนัด ความสามารถและความต้องการ โดยจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ หรือทุนการศึกษา

55990057: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION M.ED. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORD: SITUATIONS/ PROBLEMS/ GUIDED DEVELOPMENT OF TEACHING-LEARNING ENGLISH INSTRUCTION TOWARDS ASEAN COMMUNITY

TISAKORN KHAMPRAKONE: SITUATIONS, PROBLEMS AND GUIDED DEVELOPMENT OF TEACHING -LEARNING ENGLISH INSTRUCTION TOWARDS ASEAN COMMUNITY OF SECONDARY SCHOOLS IN SAKAEO PROVINCE, UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 7. ADVISORY COMMITTEE: CHAROENWIT SOMPONGTAM. Ph.d., PARADEE ANANNAWEE. Ed.D 184 P. 2015.

This research was aimed to study and compare situations, problems and guided development of teaching-learning English instruction towards ASEAN Community of secondary schools in Sakaeo province, under the secondary educational service area office 7 classified by status, size and type. The samples were 104 administrators and teachers. The research tools consisted of questionnaires and interview. Statistics used for data, analyze were frequent, percentage, mean, standard deviation, *t-test*, one way ANOVA, Scheffe's test and Content Analysis. The findings were as follows:

1. Situations and problems of teaching-learning English instruction Towards ASEAN Community of secondary schools in Sakaeo province, under the secondary educational service area office 7 in overall were at medium level.

2. The comparison of problem teaching-learning English instruction towards the ASEAN Community of secondary schools in Sakaeo province, under the secondary educational service area office 7 in overall was not significantly different on the other hand, considering each aspect, learning management was statistically different at the .05 levels of significance.

3. The guided development of teaching-learning English instruction towards ASEAN Community of secondary schools in Sakaeo province consist of 1) Policy and scaffolding of English language skills development should be clearly defined, 2) Assessment and evaluation should be continuously proceeded, 3) Organizations and stakeholders should engage in teaching development and budget allocation for teaching materials, learning laboratory and foreigner teachers, 4) Promoting professional development relating to teachers interests, expertise by providing scholarship or education fund should be enhanced.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
คำถามการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
ขอบเขตการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
การจัดการศึกษาลำปางงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7	13
ประชาคมอาเซียน	17
หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษา	19
การพัฒนาการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน	23
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน	27
ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน	55
แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน	60
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	74
3.1	74
3.2	75
3.3	77
3.4	79
3.5	80
3.6	81
4	82
4.1	82
4.2	82
4.3	83
5	126
5.1	126
5.2	133
5.3	150
บรรณานุกรม	153
ภาคผนวก	165
ภาคผนวก ก	166
ภาคผนวก ข	170
ภาคผนวก ค	181
ประวัติย่อของผู้วิจัย	184

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	75
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง บุคลากร โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประเภทโรงเรียน	83
3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและรายด้าน	85
4 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปีจัดที่สนับสนุนการจัด การเรียนรู้ โดยรวม	86
5 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปีจัดที่สนับสนุนการจัด การเรียนรู้ ด้านนโยบายและโครงสร้าง	87
6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปีจัดที่สนับสนุนการจัด การเรียนรู้ ด้านการพัฒนาบุคลากร	88
7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปีจัดที่สนับสนุนการจัด การเรียนรู้ ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร	89
8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปีจัดที่สนับสนุนการจัด การเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
9	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวม 91
10	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านมาตรฐานและหลักสูตร 92
11	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 93
12	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ 94
13	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล 95
14	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 96
15	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและรายด้าน 97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16	98
17	99
18	100
19	101
20	102
21	103
22	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
23	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	105
24	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	106
25	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล	107
26	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู	108
27	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ	109
28	การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ	111
29	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ..	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
30	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ..	114
31	เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	116
32	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามประเภทโรงเรียน	117
33	การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามประเภทโรงเรียน	118
34	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7	182
35	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7	183

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2	ขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	54

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาส่งผลให้หลายประเทศทั่วโลกต้องเผชิญกับความหลากหลายทั้งด้านสังคมและระบบเศรษฐกิจซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตเป็นอย่างมาก ทำให้หลายประเทศต้องเร่งเตรียมพร้อมโดยการสร้างกลไกและพัฒนาคนให้มีศักยภาพสูงขึ้นให้สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประเทศชาติก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและเท่าเทียม (ฟาฏินา วงศ์เสนา, 2553) ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559, หน้า 3) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันนี้ประเทศไทยต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนและซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะความสำคัญในการที่ประเทศจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 จะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันสู่ตลาดโลกเพื่อรองรับการเป็นประชาชนของอาเซียนที่เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด อาเซียนได้แสดงบทบาทในการธำรงรักษาและส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคง และความเจริญร่วมกันในภูมิภาคตลอดจนมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องในการสร้างความไว้นื้อเชื่อใจระหว่างประเทศสมาชิกและพัฒนาร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมจนเป็นที่ประจักษ์แก่นานาประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, หน้า 4)

จากความสำคัญดังกล่าวนี้เองก่อให้เกิดจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบองค์รวมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญต่อการรวมกลุ่มของอาเซียนและการปรับตัวของอาเซียนในการก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและศูนย์กลางการค้าโลก และการเตรียมความพร้อมของประชาชนสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 โดยมาตรการสำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ การรณรงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลัก เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก ให้คนไทยสามารถสื่อสารและเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ไร้พรมแดน เนื่องจากปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักจำนวน 380 ล้านคน และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเป็นจำนวน 720 ล้านคน รวมทั้งสิ้น 1,100 ล้านคน (วิกิพีเดีย, 2558) และภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน ตามที่ได้ระบุไว้ในกฎบัตร

อาเซียน ข้อที่ 34 ว่า “The working language of ASEAN shall be English” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยเป็นพลเมืองโลก มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาดลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550, หน้า 2) การเตรียมการเข้าสู่สังคมโลกผลิตและพัฒนาคุณภาพกำลังคนรองรับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศเร่งพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะและสมรรถนะในการปฏิบัติงานในแต่ละสาขาอาชีพที่เน้นทักษะด้านภาษาและการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพและเตรียมความพร้อมในการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 1) เช่นเดียวกับสุรินทร์ พิศสุวรรณ (2555) กล่าวว่า การที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558 นั้นจะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันสู่ตลาดโลก เราไม่ได้แข่งขันกันเพียง 60 ล้านคน แต่จะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันสู่ตลาดโลก เราต้องมองให้เป็น “โอกาส” การที่จะทำให้ออกมาได้ นั้น เราจะต้องมีความพร้อม โดยเฉพาะองค์กรการศึกษา จะต้องเตรียมความพร้อมในการผลิตบัณฑิตออกสู่สังคมแห่งการแข่งขัน ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง พัฒนาด้านภาษา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ภาษาต่างประเทศที่กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษสาระสำคัญในการเรียนประกอบด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ซึ่งสาระสุดท้ายเป็นสาระที่สอดคล้องกับการเตรียมความพร้อมของคนในประเทศในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน เพราะสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กรมวิชาการ 2551, หน้า 2)

จากการตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว ทำให้ทุกฝ่ายตื่นตัวและเตรียมรับการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาคน ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างสูงสุด อันจะเป็นพลังการขับเคลื่อนการพัฒนา โรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียนในทุกพื้นที่ อย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาการเรียนรู้อย่างดีของไทยสู่ประชาคมอาเซียนให้ประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้อง

กำหนดเป้าหมายได้แก่ คุณลักษณะที่ชัดเจนในด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และเจตคติต่อ
 ประชาคมอาเซียนของเด็กไทย ให้ชัดเจน คุณลักษณะทั้ง 3 ด้านนั้น ด้านที่จะต้องพัฒนาโดยเร่งด่วน
 คือ ด้านทักษะ/ กระบวนการ โดยเฉพาะในทักษะพื้นฐานที่ระบุว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอน
 สื่อสาร ได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศเพื่อนบ้านอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)
 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, หน้า 6) แต่ปัญหาที่สำคัญที่สุดและต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน
 นั้นคือ ความสามารถในการสื่อสาร

ปัญหาของการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษขาดสื่อการสอน และกลวิธีในการเขียน
 แผนการสอน พร้อมกับหลักสูตร หรือตัวชี้วัด ไม่เหมาะสมกับตัวนักเรียนเองและชุมชน ประกอบ
 ทั้งกับครูผู้สอนไม่ใช้ครูภาษาอังกฤษโดยตรง จึงทำให้นักเรียนขาดความรู้ที่ถูกต้อง ทำให้การจัด
 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่ำลง (ปริญญา เกษประสิทธิ์, 2550) การเรียนภาษาอังกฤษจะ
 ประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ นับตั้งแต่ก้าวแรกที่ก้าวเข้าไปในชั้นเรียน
 บทบาท ปฏิกริยา วิธีการสอนต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อบรรยากาศภายในชั้นเรียนต่อ
 ความรู้สึกของผู้เรียนและต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนทั้งสิ้น (กอบแก้ว วิมานจันทร์, 2542)
 จากสาเหตุที่ทำให้การเรียนรู้อังกฤษไม่บรรลุจุดประสงค์ดังที่กล่าวมา ดังนั้นแนวทาง
 ในการแก้ปัญหา คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษาในระดับที่สามารถสื่อสารได้ สามารถ
 เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง พัฒนาขีดความสามารถของตนเองตามศักยภาพและมีทักษะที่จำเป็นต่อ
 การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขหรือเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้น การพัฒนาดังกล่าวอาจทำได้ด้วย
 การเสริมสร้างคุณลักษณะที่สำคัญสองประการ คือ ทักษะภาษาซึ่งเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเรียนรู้
 และการกำกับตนเอง หมายถึง การใช้กลวิธีในการตั้งเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินงานและ
 การติดตามผลทั้งด้านพฤติกรรม ด้านความรู้ ความเข้าใจ และด้านแรงจูงใจของตนเอง เพื่อให้บรรลุ
 สิ่งที่น่าหวังได้ด้วยตนเอง Berk and Winsler (1995, p. 171 อ้างถึงใน พรภาพร นิลเขต, 2554)

โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 7 มีโรงเรียนจำนวน 14 โรงเรียน มีครูจำนวน 142 คน จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 (O-NET) ปีการศึกษา 2554 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระแก้ว พบว่า คะแนนวิชา
 ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ คือ ร้อยละ 21.80 และค่าเฉลี่ยระดับจังหวัดสระแก้ว คือ ร้อยละ
 17.70 เมื่อเปรียบเทียบกับรายวิชาอื่น ๆ แล้วอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดใน 8 รายวิชา ได้แก่
 วิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ย 37.52 วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ย 33.23 วิชา
 คณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 18.92 วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 25.71 วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
 คะแนนเฉลี่ย 53.13 วิชาศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 26.74 และวิชาการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี คะแนน
 เฉลี่ย 46.49 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2555) จากผลการทดสอบ

ดังกล่าวทำให้ทราบถึงระดับความรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้วที่มีผลคะแนนน้อยกว่าระดับค่าเฉลี่ยของระดับประเทศอยู่ร้อยละ 4.1 จากผลการทดสอบและงานวิจัยต่าง ๆ ทำให้ทราบปัญหาและระดับความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในจังหวัดสระแก้ว พบว่าค่าเฉลี่ยในระดับจังหวัดต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับประเทศอยู่มาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษในจังหวัดสระแก้วต้องได้รับการพัฒนาและหาแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพื่อยกระดับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษให้ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยระดับประเทศ เพื่อรองรับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7, 2557)

จากสภาพ และปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละ โรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมและพัฒนาหลักสูตร กิจกรรมหรือสื่อการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ ขนาดของโรงเรียน และประเภทโรงเรียน
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

คำถามการวิจัย

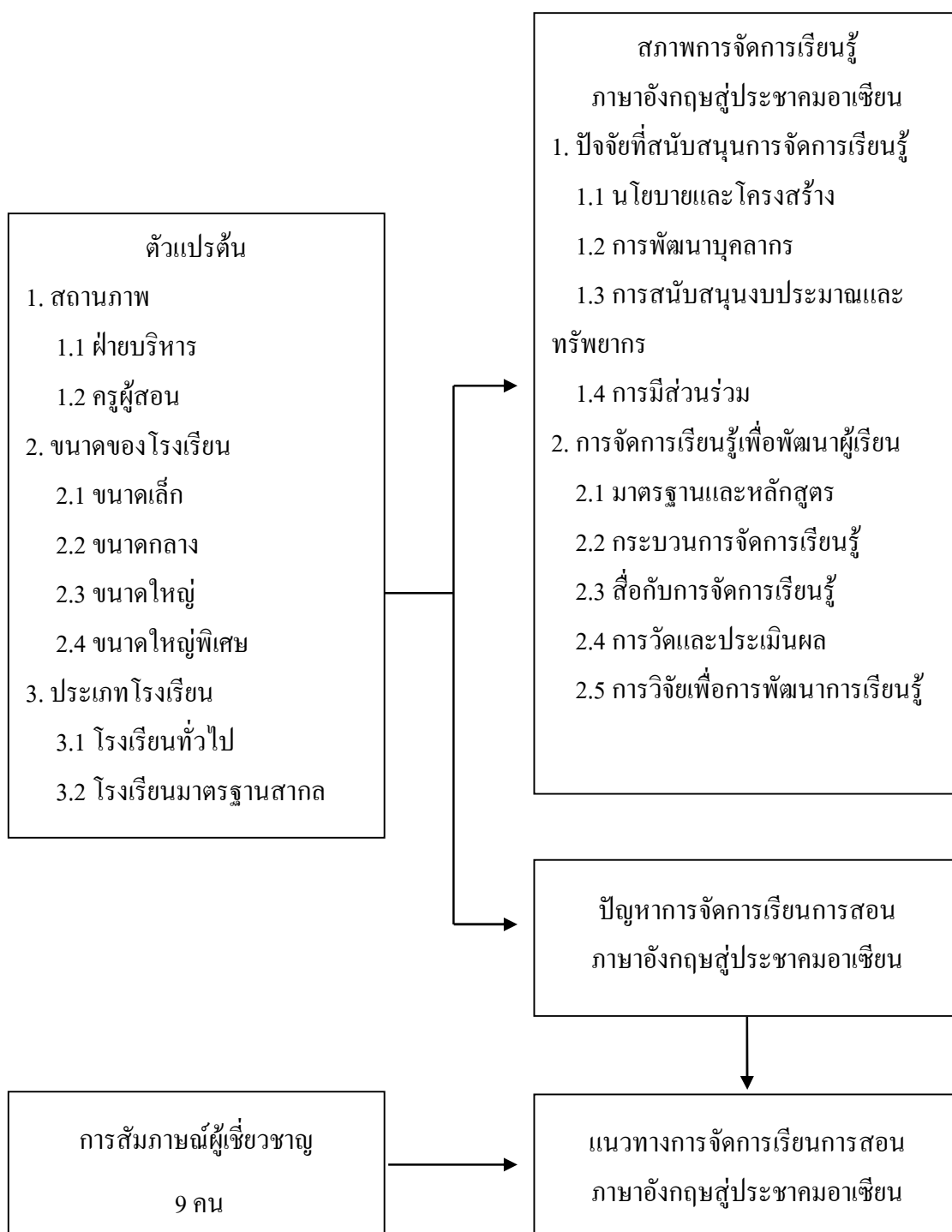
1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 อยู่ในระดับใด
2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 อยู่ในระดับใด
3. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยจำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประเภทโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่
4. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 มีอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ ขนาดของโรงเรียนและประเภทโรงเรียน มีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยยึดหลักทางการบริหารจัดการหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กำหนด 1) ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1.1) นโยบายและโครงสร้าง 1.2) การพัฒนาบุคลากร 1.3) การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร 1.4) การมีส่วนร่วม และแนวทางการจัดการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กำหนด 2) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 2.1) มาตรฐานและหลักสูตร 2.2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 2.3) สื่อกับการจัดการเรียนรู้ 2.4) การวัดและประเมินผล 2.5) การวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้อยู่ โดยศึกษาและเปรียบเทียบตามตัวแปร สถานภาพ ขนาดของโรงเรียน และประเภทโรงเรียน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ไปประกอบการพัฒนาและยกระดับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อนำผลจากการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ห้วิธีการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงพัฒนาของครูผู้สอนและผู้บริหารในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
3. นำแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ วางแผนโครงการ/ กิจกรรมต่าง ๆ ประกอบการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยแบ่งประเด็นหัวข้อในการจัดการศึกษาออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) นโยบายและโครงสร้าง 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร 4) การมีส่วนร่วมและการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 1) มาตรฐานและหลักสูตร 2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) สื่อกับการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล 5) การวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7ทั้งสิ้น 14 โรงเรียน รวม 142 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ โรงเรียน รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970, p. 608) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 104 คน

2.3 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 9 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 สถานภาพ แบ่งเป็น

3.1.1.1 ฝ่ายบริหาร

3.1.1.1.1 ผู้อำนวยการ โรงเรียน

3.1.1.1.2 รองผู้อำนวยการ โรงเรียน

3.1.1.1.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.1.1.2 ครูผู้สอน

3.1.2 ขนาดของโรงเรียน แบ่งเป็น

3.1.2.1 ขนาดเล็ก

3.1.2.2 ขนาดกลาง

3.1.2.3 ขนาดใหญ่

3.1.2.4 ขนาดใหญ่พิเศษ

3.1.3 ประเภทโรงเรียน

3.1.3.1 โรงเรียนทั่วไป

3.1.3.2 โรงเรียนมาตรฐานสากล

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ประกอบด้วย

3.2.1 ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้

3.2.1.1 นโยบายและโครงสร้าง

3.2.1.2 การพัฒนาบุคลากร

3.2.1.3 การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

3.2.1.4 การมีส่วนร่วม

3.2.2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

3.2.2.1 มาตรฐานและหลักสูตร

3.2.2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้

3.2.2.3 สื่อกับการจัดการเรียนรู้

3.2.2.4 การวัดและประเมินผล

3.2.2.5 การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ให้ประสบความสำเร็จเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา สามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ในการสร้างความสัมพันธ์สู่ภูมิภาคอาเซียนได้ โดยมีปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ นโยบายและโครงสร้างการพัฒนาบุคลากร การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร การมีส่วนร่วม และการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ มาตรฐานและการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อกับการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

1.1 ปัจจัยที่สนับสนุนจัดการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่

1.1.1 นโยบายและ โครงสร้าง หมายถึง การกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายเพื่อสร้างศักยภาพให้แก่สถานศึกษาและการปฏิรูปการเรียนการสอนเป็นไปในทิศทางหรือเป้าหมายเดียวกันในการดำเนินการ

1.1.2 การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และทักษะเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เป็นระบบและต่อเนื่อง นำไปสู่การพัฒนาองค์กรและขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

1.1.3 การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร หมายถึง การได้รับงบประมาณและทรัพยากรซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นที่เป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

1.1.4 การมีส่วนร่วม หมายถึง การได้รับความร่วมมือและการช่วยเหลือสนับสนุนจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในโรงเรียน ท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ

1.2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กระบวนการในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ จัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่

1.2.1 มาตรฐานและหลักสูตร หมายถึง กรอบทิศทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถอันเป็นพื้นฐานจำเป็นในโลกปัจจุบัน และประเมินผลตามมาตรฐานเพื่อประกันคุณภาพผลของการตรวจสอบ และนำผลการประเมินมาดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานและคุณภาพผู้เรียน จัดการเรียนการสอนพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่มาตรฐานกำหนด

1.2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งครูผู้สอนจะต้องรู้และเข้าใจแนวคิด การจัดการเรียนรู้และผลที่เกิดกับผู้เรียนแล้วนำมาจัดการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาของผู้เรียนตามหลักสูตร

1.2.3 สื่อกับการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือส่งเสริม สนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานและหลักสูตร และสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ส่งเสริมพัฒนาทักษะการคิดรักการเรียนรู้

1.2.4 การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะที่ช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

1.2.5 การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดที่กำหนด โดยการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการแสวงหาความรู้ การแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดทำรายงานผลการเรียนรู้เพื่อรับทราบและใช้ประโยชน์ต่อไป

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง อุปสรรคในกระบวนการ หรือข้อขัดข้องความสำเร็จในวิธีการต่าง ๆ ที่เป็นระบบมีขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือสถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

4. สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่ง หรือฐานะของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่การบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

4.1 ฝ่ายบริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

4.2 ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

5. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การกำหนดจำนวนในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 4 ขนาด ดังนี้

5.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียนไม่เกิน 499 คน

5.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง การกำหนดจำนวนนักเรียนในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียนระหว่าง 500-1,499 คน

5.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียนระหว่าง 1,500-2,499 คน

5.4 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียน 2,500 คน ขึ้นไป

6. ประเภทโรงเรียน หมายถึง การจำแนกโรงเรียนตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่

6.1 โรงเรียนทั่วไป หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

6.2 โรงเรียนมาตรฐานสากล หมายถึง โรงเรียนที่พัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล รวมทั้งมีการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ

7. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ลำดับที่ 7 มีหน้าที่ดูแล และบริหารระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด เฉพาะเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ดูแลโรงเรียนประกอบด้วย โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
สู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 7 โดยมีข้อมูล เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับประชาคม
อาเซียนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา
และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่อาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็น
ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 มีรายละเอียด ดังนี้

1. การจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7
2. ประชาคมอาเซียน
3. หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551

ระดับมัธยมศึกษา

4. การพัฒนาการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
5. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
6. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
7. แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
8. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่ตั้งขึ้นตาม
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 มาตรา 3 วรรคสอง
“ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ” ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ข้อ 18 “เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ประกอบด้วยท้องที่จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดนครนายกและจังหวัดสระแก้ว” มีโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสิ้น 45 โรงเรียน มีภารกิจหลักในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง เสมอภาค มีคุณภาพ พัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 4 ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานเขต ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มอำนวยการ
2. กลุ่มบริหารงานบุคคล
3. กลุ่มนโยบายและแผน
4. กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
5. กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
6. กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์

มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำ นโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
7. จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

10. ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา

11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

การบริหารจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ได้จัดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษา โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็นเครือข่ายสถานศึกษา รวมทั้งสิ้น 7 เครือข่าย ได้แก่

จังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วย 1. เครือข่ายทวารวดี 2. เครือข่ายศรีบูรพา 3. เครือข่ายกบินทร์-นาดี

จังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย 1. เครือข่ายวังบูรพา 2. เครือข่ายปิ่นมาลา

จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย 1. เครือข่ายขุนด่านปราการชล 2. เครือข่ายบ้านนา-องครักษ์ มีทิศทางการบริหาร ดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 7, 2555)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มุ่งประสานส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล บนพื้นฐานคุณธรรมนำประโยชน์สูงสุดผู้รับบริการภายในปี พ.ศ. 2558”

พันธกิจ (Mission)

1. เพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ โดยเน้นความสำคัญของทักษะจำเป็นพื้นฐาน
2. กระตุ้น เร่งรัด ส่งเสริมสนับสนุน การน่านโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
ทุกรูปแบบ

3. สร้างความพร้อมให้ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ในการน่านโยบาย
สู่การปฏิบัติ

4. สร้างความเข้มแข็งของการกำกับ ติดตามและประเมินผลให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา
ผู้เรียน

5. กระตุ้น ส่งเสริมการพัฒนาจากภายในสู่ภายนอก โดยใช้หลักธรรมทางศาสนา

6. สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของชมรมครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และเครือข่าย
โรงเรียนทั้ง 7 เครือข่าย

เป้าหมายของการพัฒนา (Goal)

1. พัฒนาผู้เรียน
2. พัฒนาครู
3. พัฒนาระบบบริหาร

กลยุทธ์ (Strategy)

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ 2 ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3 ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุม ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษา หลักธรรมาภิบาลเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

กลยุทธ์

1. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับตามหลักสูตรและส่งเสริมความสามารถทางเทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

2. ปลูกฝังคุณธรรม ความสำนึกในการเป็นชาติไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง ครอบคลุม ผู้เรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

5. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7, 2555)

ประชาคมอาเซียน

“ASEAN” เป็นคำย่อมาจากคำว่า “Association of Southeast Asian Nations” มีความหมายเป็นภาษาไทยอย่างเป็นทางการ โดยกระทรวงการต่างประเทศของไทยว่า “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” เป็นที่มาของชื่อ “ASEAN” ปรากฏในคำประกาศปฏิญญาอาเซียนที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือ การทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกันที่จัดตั้งประชาคมอาเซียน อันถือเป็นการปรับปรุงตัวครั้งใหญ่และวางรากฐานของการพัฒนาของอาเซียน คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่ทำให้อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยพิบัติธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และความเสี่ยงที่อาเซียนอาจจะไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจได้กับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะจีนและอินเดีย ซึ่งมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด (ณัฐตินัน วรรณรักษ์, 2555)

กล่าวอีกด้านหนึ่งถือว่าอาเซียนได้ก้าวเข้ามามีบทบาทมากขึ้นและเป็นภูมิภาคที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและเป็นตัวอย่างของการรวมตัวของกลุ่มประเทศที่มีพลังต่อรองในเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ความก้าวหน้าของอาเซียนมีปัจจัยจากความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างรัฐสมาชิกอันก่อให้เกิดบรรยากาศที่สร้างสรรค์และเอื้อต่อความร่วมมือระหว่างกัน ทำให้สถานการณ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เปลี่ยนผ่านจากสภาวะแห่งความตึงเครียดและการเผชิญหน้าในยุคสงครามเย็นมาสู่ความมีเสถียรภาพ ความมั่นคงและความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 1)

จากวัตถุประสงค์ที่กล่าวมาข้างต้น จึงกำหนดหัวใจสำคัญของการก่อตั้งอาเซียน คือ ต้องการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ ในการประชุมผู้นำอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 9 ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ที่บาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือ

อาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อให้เกิด “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) โดยจะประกอบด้วย 3 เสาหลัก (Pillars) ได้แก่ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community-ASC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) และในปี พ.ศ. 2546 นี้เอง ผู้นำอาเซียนได้ลงนามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 คือ สัญญาบาหลี (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อจัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) และต้องเป็นประชาคมอาเซียนสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อาเซียนมีความร่วมมือระหว่างกันมากมายในทุกวัตถุประสงค์ (ภณ ใจสมักร, 2553, หน้า 3-4)

ประเทศสมาชิกอาเซียน

ในกฎบัตรอาเซียนซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยเฉพะอย่างยิ่งการขับเคลื่อน ประชาคมอาเซียนจะมีการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เป็นการสร้างสังคมภูมิภาคให้พลเมืองของประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ร่วมกันฉันญาติมิตรในครอบครัวเดียวกัน ประชาคมอาเซียนก่อตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาค และผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554)

จากความสำคัญดังกล่าว ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) เป็นความตระหนักรู้และเข้าใจของคนไทย ไม่ว่าจะระดับประชาชนคนธรรมดา หรือเยาวชนรุ่นใหม่จะต้องให้ความสนใจ เป้าหมายที่เรียกว่า 3 เสาหลักให้ถ่องแท้ ประกอบกับ การศึกษาเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศและความเคลื่อนไหวของประเทศคู่เจรจาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก รวมถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยแนวใหม่ที่มุ่งความสำคัญและพัฒนาเรื่องสิทธิมนุษยชนระหว่างกัน และสิ่งที่เป็นเครื่องมือให้คนไทยสามารถเข้าใจ เข้าถึงและสามารถพัฒนาให้ตนเองอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมั่นคง ปลอดภัย และเป็นสุข ก็คือ การใช้ภาษาอังกฤษ ที่ดีเพื่อช่วยให้เกิดการติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางสื่อสารทุกรูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตลอดไป

หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551

ระดับมัธยมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications)

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Language and culture)

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections)

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities)

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกล/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจาก แหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex sentences) สื่อความหมาย ตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตาม หลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความ ที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจาก การฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสพการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือ สถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ ประเด็น/ ข่าว/ เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูด และเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ เรื่องและ ประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และ โลก พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและ สถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/ อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และ จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำดับ คำพ้องเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/ อภิปรายความเหมือนและ ความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้ อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/ สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ ข้อมูล ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยชน์ผสมและประโยชน์ซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

หลักสูตรเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและช่วยกำหนด แนวทางการพัฒนาประเทศให้ทันต่อสภาพสังคม การเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียน เกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ตลอดจนความสามารถของผู้เรียนที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอันเป็น การพัฒนากำลังคนไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติต่อไป

การพัฒนาการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

การขับเคลื่อนการศึกษาในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย การจัดการและการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง เป็นแนวคิดหลักของการปฏิรูปการศึกษาและยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพ ในการแข่งขันของประเทศไทย รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญแก่การแก้ไขปัญหาพื้นฐานระยะยาว ของประเทศ พร้อมทั้งให้ความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษาของประเทศ โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนในวิชาสำคัญ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดบทบาทการดำเนินงานด้านต่างประเทศเชิงรุก โดยเน้นการกระชับ ความสัมพันธ์และการขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และในภูมิภาคเอเชียภายใต้กรอบ ความร่วมมือด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะกรอบความร่วมมือด้านการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐาน สำคัญในการขับเคลื่อนความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทยและภูมิภาคในกรอบความร่วมมือ ด้านการศึกษาอาเซียน ความร่วมมือดังกล่าวเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูป การศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน (กระทรวงการศึกษา, 2555, หน้า 10)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน นักศึกษา ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด 14 ล้านคน รวมทั้งนักธุรกิจ และประชาชนทั่วไป สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลงของโลกควบคู่ไปกับภาษาท้องถิ่นและภาษาประจำชาติของตน ดังนั้นเพื่อให้เกิด มาตรการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษให้กว้างขวางและทั่วถึงจึงได้กำหนดให้ พ.ศ. 2555 เป็นปีแห่ง การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คนไทยมีความกล้าและสร้างความคุ้นเคย ในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีแนวทางการดำเนินงาน 5 ข้อดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

1. ส่งเสริมให้สถานศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการกำหนดวันภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 1 วัน เพื่อใช้เป็นวันจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษ
 2. ส่งเสริมให้สถานศึกษาหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำสื่อ และเผยแพร่ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีความหลากหลายให้แก่ประชาชนให้มากขึ้น เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร แผ่นพับต่าง ๆ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการจัดรายการภาคภาษาอังกฤษ เพื่อให้บุคลากรได้รับโอกาสในการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ผ่านสื่อโทรคมนาคมต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ สถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (ETV) สถานีวิทยุของสถานศึกษาต่าง ๆ เช่น R-radio สถานีวิทยุแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น
 3. ส่งเสริมการจัดอบรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา โดยจะร่วมมือกับสถาบันทางภาษาและหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับครู อาจารย์ การประชุมทางวิชาการ เป็นต้น
 4. ส่งเสริมให้สถานทูต องค์การระหว่างประเทศ สมาคม โรงเรียนนานาชาติ และหน่วยงานต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น การจัดโครงการ โรงเรียนพี่โรงเรียนน้อง การจัดค่ายเยาวชนภาษาอังกฤษ เป็นต้น
 5. ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของประชาชน โดยกระทรวงศึกษาธิการ จะผนึกความร่วมมือกับสถานทูตและองค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนเครือข่ายที่มีอยู่ เช่น โรงเรียนนานาชาติ สถาบันสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อจัดสรรทุนการศึกษา/ ฝึกอบรมให้แก่ นักเรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ฯลฯ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ รวมถึงการจัดโครงการ/ กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างโอกาสการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง
- จึงเห็นได้ว่าการศึกษาของไทยเริ่มมีการตื่นตัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ให้ความสำคัญในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นภาษาทางการของกลุ่มประชาคมอาเซียน หรือการขยายโอกาสทางการศึกษา การยกระดับคุณภาพการศึกษา การนำโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีการสื่อสารเข้ามารองรับการขยายโอกาสและการยกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไทยให้สูงขึ้น และรองรับการเปิดประตูด้านการศึกษาอย่างเสรีในกลุ่มอาเซียน

นโยบายการขับเคลื่อนการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

รัฐบาลไทยได้ร่วมมือกับอาเซียนในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาคทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและความมั่นคง ตลอดจนสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียนและนโยบายของรัฐบาลไทยในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศสมาชิกอาเซียน โดยใช้การศึกษาเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนา เพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการเสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองในทุกด้าน

การกำหนดให้ “การศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ” เพื่อเตรียมคนไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดบทบาทการดำเนินงานด้านต่างประเทศเชิงรุก โดยเน้นการกระชับความสัมพันธ์และการขยายความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศในภูมิภาคเอเชีย ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะกรอบความร่วมมือด้านการศึกษา ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน และการขยายโอกาสทางการศึกษา การยกระดับคุณภาพทางการศึกษา การใช้โครงสร้างพื้นฐานอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีการสื่อสาร รวมทั้งการบริหารจัดการทางการศึกษา ในเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 โดยกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ (ชินวรณ์ บุญเกียรติ, 2554) ดังนี้

1. นโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการดำเนินการด้านการศึกษิตตามปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ดังนี้

นโยบายที่ 1 การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558

นโยบายที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะและความชำนาญการที่สอดคล้องกับการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม และการเพิ่มโอกาสในการหางานทำของประชาชน รวมทั้งการพิจารณาแผนผลิตกำลังคน

นโยบายที่ 3 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา เพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษา และครูอาจารย์ในอาเซียน รวมทั้งให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการแลกเปลี่ยนเยาวชน การพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งช่วยสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต การส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมทางอาชีพทั้งในขั้นต้นและขั้นต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

นโยบายที่ 4 การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียน เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย การจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถ ประสิทธิภาพในสาขาวิชาชีพที่สำคัญต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้า ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน

นโยบายที่ 5 การพัฒนาเยาวชน เพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
 2. ยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2555-2558 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับตัว
 เข้าสู่ประชาคมอาเซียน/ ประชาคมโลก

- ส่งเสริมการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา การวิจัยและพัฒนาและ
 การฝึกอบรมนานาชาติในภูมิภาค
- ส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษากับประเทศต่าง ๆ และองค์กรระหว่างประเทศ
- แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างผู้เรียน ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
- กำหนดมาตรการเชิงรับและรุกเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าและบริการด้านการศึกษา
- ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาจัดหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรสมทบร่วมกับ
 สถาบันต่างประเทศ

การขับเคลื่อนโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มอบหมายให้สำนักวิชาการและ
 มาตรฐานการศึกษาดำเนิน โครงการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน: Spirit of ASEAN เพื่อเตรียม
 เยาวชนไทยให้มีความพร้อมในการเป็นสมาชิกที่ดีของประชาคมอาเซียน สามารถติดต่อสื่อสาร
 และอยู่ร่วมกัน ได้บนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน โดยพัฒนาโรงเรียน
 ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจากทุกภูมิภาค จำนวน 68 โรงเรียน แบ่งเป็น โรงเรียน 3 รูปแบบ ได้แก่

1. โรงเรียน Sister school จำนวน 30 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคม
 อาเซียนและมีศูนย์อาเซียนศึกษา เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และภาษาอาเซียน
 อีก 1 ภาษา (ภาษาประเทศในอาเซียน 9 ประเทศ คือ เวียดนาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์
 บรูไน ลาว พม่า กัมพูชา และมาเลเซีย) พหุวัฒนธรรม
2. โรงเรียน Buffer school จำนวน 24 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคม
 อาเซียนและมีศูนย์อาเซียนศึกษา เน้นการเรียนการสอนภาษาอาเซียน 1 ภาษา (ภาษาของประเทศที่มี
 ชายแดนติดที่ตั้งของโรงเรียน เช่น พม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย) พหุวัฒนธรรมและเทคโนโลยี
3. ASEAN Focus school จำนวน 14 โรงเรียน เป็นโรงเรียนต้นแบบการพัฒนาการเรียนรู้อาเซียน
 เกี่ยวกับอาเซียน โดยเน้นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและจัดทำหน่วยการเรียนรู้อาเซียนศึกษาใน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาศูนย์อาเซียนศึกษาในโรงเรียน
 เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนในโรงเรียนและชุมชน กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 ของเยาวชนไทยมาอาเซียน แนวทางการบริหารจัดการค่าอาเซียน เผยแพร่เพื่อเตรียมความพร้อม
 ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,
 2555, หน้า 9-13)

จากความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา สะท้อนให้เห็นว่า การส่งเสริมและการลงทุน ในด้านการศึกษา เป็นการลงทุนระยะยาวเพื่ออนาคตของประเทศ สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ” และในการเตรียมพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 การศึกษานั้นจัดอยู่ในประชาคมสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะมี บทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่น ๆ มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐาน ของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะการปฏิรูป หลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประกันคุณภาพสื่อและเทคโนโลยี การศึกษา และปฏิรูปครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อมุ่งเน้นการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งผู้เรียน เป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษากลายเป็นคนไทยที่มีคุณภาพและคุณธรรมเข้มแข็งและแข่งขันได้

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด นโยบายพัฒนามาตรฐานการเรียนรู้และหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนด และเพื่อให้การดำเนินการพัฒนาผู้เรียนสู่เป้าหมายที่กำหนดในระดับชาติ โดยยึดหลัก ทางการบริหารจัดการหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กำหนดปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) กำหนดการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานและตัวชี้วัด ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดนั้น ปัจจัยที่สนับสนุน การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) นโยบายและโครงสร้าง 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การสนับสนุน งบประมาณและทรัพยากร และ 4) การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1.1 นโยบายและโครงสร้าง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับการ การจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ โครงการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน: Spirit of ASEAN โดยคัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาให้มีความพร้อมและศักยภาพ ในการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนเป็นศูนย์การเรียนรู้อาเซียนจำนวน 68 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียน 3 รูปแบบ คือ 1) โรงเรียน Sister school จำนวน 30 โรงเรียน 2) โรงเรียน Buffer school จำนวน 24 โรงเรียน 3) ASEAN Focus school จำนวน 14 โรงเรียน ทั้งนี้ มีโรงเรียนที่เป็นเครือข่าย มากกว่า 500 โรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการดังกล่าวขณะนี้กำลังดำเนินการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน และจัดกิจกรรม ในโรงเรียนเพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โรงเรียนได้จัดกิจกรรมหลากหลาย เช่น การเรียนรู้ผ่านสื่อ อุปกรณ์รูปภาพ วีดิทัศน์ นิทรรศการ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการติดต่อสื่อสารกับโรงเรียนในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อ ICT (Information communication technology) ซึ่งกิจกรรมที่กล่าวมาเป็นการออกแบบและจัดประสบการณ์ให้โรงเรียนได้เปิดโอกาสให้นักเรียนในโรงเรียนที่เป็นศูนย์อาเซียนและโรงเรียนเครือข่ายได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงและมีกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เน้นการสร้างความตระหนักเรื่องประชาคมอาเซียนในการจัดกิจกรรมให้นักเรียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาเป็นการพัฒนาความรู้ และเสริมสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียนได้ ดังนั้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างสูงสุด อันจะเป็นพลังการขับเคลื่อนการพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียนในทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา พิจารณาเห็นว่าการสร้างศักยภาพให้แก่สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ได้จัดทำเอกสารแนวทางการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กไทยเพื่อการอยู่ร่วมกับประชาชนของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 2)

มาตรฐานการเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงเป้าหมาย หรือความคาดหวังทางการศึกษา ที่ต้องการให้เกิดในตัวผู้เรียนทุกคน ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องยึดเป้าหมายเดียวกัน คือ การพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนั้น การกำหนดนโยบาย และการดำเนินงานต่าง ๆ ของหน่วยงานทางการศึกษาทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับสถานศึกษาต้องตระหนักและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การจัดการศึกษามีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 8)

นอกจากนโยบายดังกล่าวที่กระทรวงศึกษาธิการจัดทำแผนปฏิบัติการอาเซียน ด้านการศึกษาแล้ว ยังมีการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ โดยให้วิธีการปรับเปลี่ยนกระบวนการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสารและสร้างความเสมอภาคในโอกาสการเรียนภาษาอังกฤษ และได้เสนอ “แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549-2553)”

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยคณะรัฐมนตรีมีมติ (เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2546) ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินงานโครงการพัฒนาทักษะ

การใช้ภาษาอังกฤษและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครู โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ จึงเห็นควรกำหนดแผนยุทธศาสตร์ปฏิบัติการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549-2553) โดยมียุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร

- กระตุ้นสร้างความเข้าใจกับสาธารณชนให้เห็นความสำคัญ
- เร่งสร้างความรู้ ความเข้าใจ เพื่อปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน
- เผยแพร่ต้นแบบ (Best practices)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเสมอภาคในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีคุณภาพ

- พัฒนาสถานศึกษาต้นแบบทุกอำเภอ
- ขยายโรงเรียน EP/ Mini EP ทุกสำนักงานเขตพื้นที่
- จัดสื่อ/ แบบเรียนพื้นฐานในทุกโรงเรียน
- ส่งเสริมผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ/ กลุ่มอาชีพต่าง ๆ
- ทุนการศึกษา/ ทุนแลกเปลี่ยน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร

- พัฒนาหลักสูตรและปรับเปลี่ยนวิธีสอน
- พัฒนาศักยภาพครูไทยและเสริมครูชาวต่างประเทศ
- เสริมความเข้มแข็งศูนย์ ERIC

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเพิ่มโอกาสการใช้

ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน

- ระบบ ICT
- Free TV
- กิจกรรมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

โดยสรุปนโยบายและโครงสร้างการจัดการเรียนรู้มุ่งสู่ประชาคมอาเซียนเป็น

การออกแบบและจัดประสบการณ์ให้โรงเรียนได้เปิดโอกาสให้นักเรียนในโรงเรียนที่เป็นศูนย์อาเซียน และโรงเรียนเครือข่ายได้ลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา เป็นการพัฒนาความรู้และสร้างเสริมความเป็นพลเมืองอาเซียนได้ การสร้างศักยภาพให้แก่สถานศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคม ดังนั้น การกำหนดนโยบาย และการดำเนินงานต่าง ๆ ของหน่วยงานทางการศึกษา ทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับสถานศึกษาต้องตระหนักและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน

1.2 การพัฒนาบุคลากร

ความสำคัญของการพัฒนาคน ถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าและยั่งยืนที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้ เพราะความสำเร็จขององค์กรขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคลากร องค์กรใดหากมีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถสูง มีคุณธรรม จริยธรรม ย่อมสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน นำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแรงขับภายในตัวบุคคล เช่น ทักษะ ค่านิยม แรงจูงใจ และอุปนิสัย เป็นการพัฒนาจากจิตใจเพื่อให้บุคลากรปรับเปลี่ยนวิธีคิด ค่านิยม ความเชื่อ รู้จักค้นคว้าศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะด้วยตนเองเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้อย่างถาวรและเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป (จันทร์ศรี ลีลาชินาวศ, ม.ป.ป.)

กลยุทธ์ในการการสร้างความผูกพันต่อองค์กร อาจทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสื่อสารที่ดีภายในองค์กร การทำงานในองค์กรเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและพนักงานทุกระดับ ดังนั้นในการทำงานทุกคนต้องมุ่งไปที่เป้าหมายเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การถ่ายทอดวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ เพื่อแปลงไปสู่แผนงาน โครงการถึงผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ จึงจะทำให้ทุกคนรวมพลังกันผลักดันเป้าหมายขององค์กรให้บรรลุผลสำเร็จได้

2. การเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมเพื่อให้บุคลากรได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยกันแก้ไขปัญหา สร้างสัมพันธภาพและมี ทักษะที่ดีต่อองค์กร พนักงานมีความสุขในการทำงาน

3. ภาวะผู้นำ ผู้บริหาร หัวหน้างาน และผู้บังคับบัญชาทุกระดับที่มีภาวะผู้นำที่ดีมีส่วนช่วยสร้างความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กร

4. คุณภาพชีวิตการทำงาน โดยคำนึงถึง ปัจจัย อาทิ 1) การจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม และสวัสดิการที่พอเพียง 2) การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้มีความสะอาด สะดวก ปลอดภัย 3) การเปิดโอกาสให้พนักงานได้พัฒนาความรู้ความสามารถ 4) การสร้างโอกาสความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ ฯลฯ

5. การสร้างวัฒนธรรมที่ดีภายในองค์กร ช่วยหล่อหลอมคนในองค์กรให้เข้าใจ กฎกติกาในการอยู่ร่วมกัน วัฒนธรรมฯ ที่เข้มแข็ง จึงมีส่วนช่วยทำให้พนักงานเกิดความผูกพันกับองค์กรได้มากยิ่งขึ้น

การพัฒนาบุคลากรมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาหลักสูตรและใช้หลักสูตร ซึ่งในที่สุดจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาและใช้หลักสูตรแบบอิงมาตรฐานให้ประสบความสำเร็จ สถานศึกษาจะต้องพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เน้นการสร้างความเข้าใจแก่ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์

ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการวัดประเมินผลโดยมีมาตรฐานและตัวชี้วัด เป็นเป้าหมาย การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ การฝึกทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม รูปแบบ การพัฒนาบุคลากรจะต้องใช้การนิเทศทั้งแบบกลุ่ม และเป็นรายบุคคลโดยการสอนแนะ (Coaching) การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม และจะต้องได้รับการประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงการพัฒนา บุคลากรให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพสถานศึกษาควรกำหนดขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร ดังนี้

1. มอบหมายให้มีคณะทำงานด้านการพัฒนาบุคลากร ซึ่งต้องดำเนินงานและมีบทบาทในเรื่องนี้อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง
2. ประเมินความต้องการ ความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร และวางแผนการพัฒนาบุคลากรให้เป็นรูปธรรม ทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว
3. ดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามแผน ซึ่งอาจดำเนินการได้ในหลายลักษณะ เช่น การประชุมสัมมนา การอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน โดยเฉพาะเน้นการพัฒนาครูผู้สอน ซึ่งเป็นตัวจักรที่สำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ ครูจะต้องสามารถจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร และการเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม สิ่งเหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้การนำหลักสูตรไปใช้บรรลุเป้าหมาย
4. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีมุม หรือศูนย์รวมความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบอิงมาตรฐาน เพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง
5. ส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสเข้าอบรม แลกเปลี่ยนความรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร จะต้องเป็นที่ปรึกษาของครูในกรณีที่มีปัญหาทางด้านวิชาการหรือบริหารจัดการ และควรจัดให้มีการประชุมเพื่อแก้ปัญหา ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแสวงหาวิธีการใช้หลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพ

การพัฒนาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการปฏิบัติที่ชัดเจนและ ต้องคำนึงถึงกลุ่มบุคคลที่จะพัฒนาให้สอดคล้องกับภารกิจ หน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้การขับเคลื่อน การพัฒนาหลักสูตรประสบความสำเร็จ

โดยสรุปการพัฒนาบุคลากรมีความสำคัญมากต่อการพัฒนาหลักสูตรและการใช้ หลักสูตร สถานศึกษาต้องพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เน้นการสร้าง ความเข้าใจ แก่ครู ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ รูปแบบการพัฒนาบุคลากร การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม และจะต้องได้รับการประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงการพัฒนา บุคลากรให้มีคุณภาพ

1.3 การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยในการขับเคลื่อน การพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรให้แก่หน่วยงาน และสถานศึกษาเพื่อใช้ในการพัฒนาหรือดำเนินงานตาม โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ในการที่สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาและใช้หลักสูตร การเรียนการสอนนั้นควรพิจารณาอย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้น ที่เป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดังนั้นในการดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณ และ ทรัพยากรต้องจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมกับการพัฒนาแต่ละด้านจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 16)

1.3.1 จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอ เพื่อให้การดำเนินงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในหน่วยงานแต่ละระดับอย่างมีคุณภาพและ ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร รวมทั้งงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรและจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

1.3.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีสื่อวัสดุอุปกรณ์และเอกสารต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับความต้องการ ให้มีห้องเรียน สถานที่เรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน สื่อมัลติมีเดียและ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

1.3.3 จัดสรรการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า โดยเฉพาะด้านการใช้อาคารสถานที่ต่าง ๆ เช่น คำนึงถึงขนาดของห้องเรียนและจำนวนห้องเรียน ห้องสมุด ที่เอื้ออำนวยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ต้องการ

1.3.4. บริหารทรัพยากรบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดครูเข้าสอนเป็น สิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้จึงควรจัดให้ครูได้สอนตรงตามความรู้ความสามารถ และความถนัด รวมทั้งการพัฒนาครู อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรต้องจัดสรรให้เหมาะสมกับการพัฒนา อย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้นที่เป้าหมายสำคัญคือ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การดำเนินการเกี่ยวกับ งบประมาณและทรัพยากรต้องจัดสรรให้เหมาะสมกับการพัฒนาแต่ละด้านต้องคำนึงถึงความเพียงพอ ในการสนับสนุนสื่อวัสดุอุปกรณ์และเอกสารต่าง ๆ อาคารเรียน ห้องเรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ และการพัฒนาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

1.4 การมีส่วนร่วม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participatory management) คือ สิ่งที่มาแทนการบริหารในรูปแบบของระบบราชการ (Bureaucratic model) ซึ่งมีความเข้มงวดสูง และยึดถือตัวบุคคลเป็นหลัก จึงทำให้การบริหารแบบมีส่วนร่วมได้รับความสนใจ ทฤษฎีใหม่เกี่ยวกับองค์การจึงได้เน้นความสำคัญของขวัญและกำลังใจและความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ การบริหารแบบมีส่วนร่วมจึงเน้นความสำคัญของการจูงใจ (นพพร สโรบล, ม.ป.ป.)

การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จและมีคุณภาพมากขึ้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือ และการช่วยเหลือสนับสนุนจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น ดังนี้

4.1.1 ให้ฝ่ายต่าง ๆ ทั้งผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครู และนักเรียนซึ่งเป็นผู้ได้รับผลโดยตรงจากการใช้หลักสูตร ได้มีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาหลักสูตร และตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษา

4.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างบรรยากาศการร่วมคิด ร่วมทำ สถานศึกษาควรจัดสรรเวลาให้ครูได้วางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม พยายามลดภาระงานอื่น ๆ ของครู โดยให้มุ่งทำงานสอนเป็นหลัก

4.1.3 สร้างเครือข่ายให้เกิดการมีส่วนร่วม และการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ซึ่งอาจเป็นเครือข่ายภายใน เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง หรือเครือข่ายภายนอก เครือข่ายสถานศึกษา เครือข่าย หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งสามารถจะสนับสนุนและส่งเสริมให้มีทรัพยากรและปัจจัยเพิ่มขึ้นในการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

การจะส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้และใช้หลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา และสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษา หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา ควรดำเนินการในการส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน ซึ่งอาจมีการดำเนินการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 30)

1. เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีบทบาทร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษาของรัฐ ทั้งผู้ปกครอง นักเรียน และตัวแทนศิษย์เก่า ตัวแทนชุมชน ตัวแทนภาคธุรกิจการที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จะเกิดความรู้สึกรับผิดชอบและความเป็นเจ้าของ ในการจัดการศึกษามากขึ้น

2. มีการสื่อสารระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน และชุมชนอย่างสม่ำเสมอ เข้าถึงผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครอง มีการประสานการทำงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายต่าง ๆ เพื่อร่วมมือช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น

3. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน และมีส่วนในการตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ตลอดถึงการปรับปรุงพัฒนา

4. จัดให้มีศูนย์เครือข่ายหลากหลายรูปแบบ ทั้งเครือข่ายทางวิชาการ เครือข่ายในการระดมทุนเครือข่ายในความร่วมมือการใช้ทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการแบ่งปันช่วยเหลือกันระหว่างโรงเรียน และหน่วยงานต่าง ๆ ให้การใช้ทรัพยากรมีความคุ้มค่าและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

สรุปได้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมเน้นความสำคัญของการจูงใจ คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษา ส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อร่วมมือช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ตลอดจนการปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งสร้างเครือข่ายรูปแบบต่าง ๆ ในการระดมทุนการใช้ทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

2. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครูผู้สอนต้องวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 1) มาตรฐานและหลักสูตร 2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) สื่อกับการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 3-4)

2.1 มาตรฐานและหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งพัฒนามาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยมีการปรับปรุงแก้ไขจุดที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น บนฐานข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยและติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเอกสารหลักสูตร และการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ

มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเสมือนกรอบทิศทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถอันเป็นพื้นฐานจำเป็นในโลกปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้มาตรฐานการเรียนรู้จึงถือเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานบอกให้ทราบว่า จะสอนและประเมินอะไรและส่วนกลางจะมีกลไกในการตรวจสอบเพื่อประกันระดับคุณภาพดังกล่าว โดยใช้ระบบการประเมินภายในและการประเมินภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติที่จะเป็นตัวบ่งชี้สำคัญว่า สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่มาตรฐานกำหนดหรือไม่

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยึดหลักการและแนวคิดสำคัญคือ มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน (Standards-based curriculum) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ขั้น มาตรฐานการเรียนรู้มีความสำคัญสำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แต่กำหนดตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง เพื่อให้ชัดเจนและสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้เรียน-มาตรฐานการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่ตนต้องรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะสำคัญ ซึ่งเป็นสิ่งท้าทาย กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะก้าวไปให้ถึงจุดนั้น

ผู้สอน-มาตรฐานการเรียนรู้เป็นกรอบและแนวทางในการสร้างหลักสูตร ออกแบบการเรียนการสอนและการประเมินผล ทำให้ทราบว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียน ควรจะรู้และปฏิบัติได้

ชุมชน ท้องถิ่น และระดับชาติ - มาตรฐานการเรียนรู้เป็นความคาดหวังทางการศึกษาที่ตั้งไว้ร่วมกัน ช่วยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสื่อสารเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับหลักสูตร ทำให้บุคคลและส่วนต่าง ๆ ในระบบการศึกษาทำงานร่วมกันในการวางแผนพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีทิศทางที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญแต่มาตรฐานการเรียนรู้จะไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ได้เลย หากไม่มีการเชื่อมโยงมาตรฐานไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง การสร้างหลักสูตรที่สัมพันธ์หรืออิงกับมาตรฐานการเรียนรู้ อย่างชัดเจน จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็น (Carr & Harris, 2001) ในการจัดทำหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ไปสู่มาตรฐาน ครูผู้สอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร จำเป็นต้องเข้าใจแนวคิด หลักการ และแนวปฏิบัติของหลักสูตรอิงมาตรฐาน ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ คือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3-6)

1. มาตรฐานการเรียนรู้เป็นจุดเน้นของการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับ

สถานศึกษาจะต้องเน้นและยึดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นหลักและเป้าหมายสำคัญ การนำมาตรฐานการเรียนรู้ไปสู่หลักสูตรสถานศึกษา และการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นขั้นตอนของการนำสิ่งที่คาดหวังในระดับชาติไปก่อให้เกิดผลในการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนให้เชื่อมโยงกับมาตรฐาน จึงเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายควรให้ความสนใจอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นมีผลโดยตรงต่อผู้เรียน จำเป็นที่ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษว่าเป้าหมาย กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอน หรือวิธีการประเมินผล เชื่อมโยงสัมพันธ์กับมาตรฐานการเรียนรู้หรือไม่เพียงไร

2. องค์ประกอบของหลักสูตรเชื่อมโยงกับมาตรฐาน

การนำมาตรฐานการเรียนรู้ไปสู่หลักสูตรสถานศึกษาและการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนของการนำสิ่งที่คาดหวังในระดับชาติไปก่อให้เกิดผลในการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนให้เชื่อมโยงกับมาตรฐาน ทุกองค์ประกอบของหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาสาระที่สอน กิจกรรมการเรียนรู้ ชิ้นงาน/ ภาระงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ เกณฑ์การวัดและประเมินผล สื่อการเรียนรู้ ต้องเชื่อมโยงสะท้อนสิ่งที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนที่ระบุไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ ในการออกแบบหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ผู้เกี่ยวข้องและครูผู้สอนต้องวิเคราะห์คำสำคัญ (Key word) ว่ามาตรฐานและตัวชี้วัดนั้นระบุว่านักเรียนควรรู้อะไร และทำอะไรได้ หรือต้องการให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรมอะไร ข้อมูลจากการวิเคราะห์นี้จะเป็นข้อมูลสำคัญ ในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรดังกล่าวต่อไป

3. หน่วยการเรียนรู้คือหัวใจของหลักสูตร

การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ (Unit of learning) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการจัดทำหลักสูตรอิงมาตรฐาน เพราะหน่วยการเรียนรู้จะมีรายละเอียดของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน การวัดและประเมินผล ซึ่งจะนำมาตรฐานไปสู่การปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างแท้จริง ปรัชญาการศึกษาในยุคที่ผ่านมานั้นมักจะเน้นการสอนเนื้อหาสาระ ดังนั้นรูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนในยุคก่อนจึงมีลักษณะเป็นหลักสูตรอิงเนื้อหา (Content-based curriculum) การวัดประเมินผลในหลักสูตรรูปแบบนี้ก็เน้นที่การจดจำเนื้อหาให้ได้มากที่สุด และเกณฑ์การวัดประเมินผลก็กำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral objectives) การจัดทำหลักสูตรลักษณะนี้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เนื้อหา และการท่องจำ

หลักสูตรแบบอิงมาตรฐานเน้นการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานเป็นเป้าหมาย (Standards-based unit) มีการกำหนดแก่นเรื่องของหน่วย (Theme) ซึ่งเอื้อต่อการหลอมรวมเนื้อหา ของศาสตร์สาขาต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ และกำหนดงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อฝึกฝนและเป็นร่องรอยสำหรับประเมินว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถถึงระดับที่กำหนดไว้เป็น มาตรฐานหรือไม่ ดังนั้นมาตรฐานที่เป็นเป้าหมายในแต่ละหน่วยการเรียนรู้อาจมีได้หลายมาตรฐาน และอาจมาจากหลากหลายสาขาวิชา และอาจมีทั้งมาตรฐานที่เป็นเนื้อหา มาตรฐานที่เน้นทักษะ กระบวนการ (Carr & Harris, 2001) การจัดการเรียนรู้เป็นหน่วยลักษณะนี้ เนื้อหาสาระและกิจกรรม จึงเป็นเพียงหนทาง (Means) ที่จะนำพาผู้เรียนไปถึงหลักชัย (Ends) คือมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด ผู้เรียนอาจบรรลุถึงมาตรฐานเดียวกันด้วยเนื้อหาและวิธีการที่แตกต่างกันได้ นักวิชาการ และ นักพัฒนาหลักสูตรในยุคปัจจุบันเชื่อว่าหลักสูตรลักษณะนี้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่นอย่างแท้จริง

4. กระบวนการ และขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรมีความยืดหยุ่น

ในการออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนอิงมาตรฐานนั้น สามารถทำได้หลายรูปแบบ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุถึงเป้าหมายเดียวกัน มิได้มีการกำหนดหรือจัดลำดับขั้นตอนที่แน่นอนตายตัวขึ้นอยู่กับเหตุผล วัตถุประสงค์ และความจำเป็นของแต่ละบริบท (Carr & Harris, 2001, Solomon, 1998) เช่น อาจเริ่มต้นจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ หรืออาจเริ่มจากการกำหนดหัวข้อ/ ประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ หรือเริ่มจากบทเรียนที่มีอยู่เดิมแล้ว โดยเชื่อมโยงหัวข้อหรือบทเรียนนั้น ๆ ว่าสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ใดบ้าง อย่างไรก็ตาม รูปแบบที่เป็นที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุดคือ การออกแบบย้อนกลับ (Backward design) ซึ่งเป็นรูปแบบที่สัมพันธ์ทางการนิเทศและพัฒนาหลักสูตร (Association for supervision and curriculum development) ของสหรัฐอเมริกาและผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรจำนวนมากเสนอแนะว่าเป็นการออกแบบหลักสูตร ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐาน โดยการเอาผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการคือคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นตัวตั้งการออกแบบหลักสูตรลักษณะนี้จะเริ่มต้นจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดที่กำหนดเป็นเป้าหมายของหน่วยการเรียนการสอนแล้ว จึงกำหนดชิ้นงานหรือภาระงานที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติและกำหนดเกณฑ์ในการประเมินงาน ก่อนการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การเริ่มต้นแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ครูผู้สอน จึงควรใช้วิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตามความเหมาะสม

5. การประเมินผลสะท้อนมาตรฐานอย่างชัดเจน

มาตรฐานและการประเมินผลมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การวัดและประเมินผล ถือว่าเป็นจุดที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งของการจัดทำหลักสูตรแบบอิงมาตรฐาน แนวคิดด้านการศึกษา

ในยุคปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนจากยุคที่เน้นพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ซึ่งวัดประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ย่อยเป็นยุคที่ให้ความสำคัญแก่การประเมินในองค์รวมโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานเป็นสำคัญ นักวิชาการในยุคของการปฏิรูปการศึกษาที่มีมาตรฐานเป็นเป้าหมาย ต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการจะพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างประสบความสำเร็จนั้น มาตรฐานต้องเป็นตัวเทียบเคียง

ด้วยเหตุนี้ในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานครูผู้สอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตรฐานและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานเป็นอย่างดี การพัฒนาและใช้หลักสูตรในระบบการศึกษาที่มีมาตรฐานเป็นเป้าหมาย จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ที่สำคัญได้แก่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 7-8)

1. การมีส่วนร่วม: พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้มุ่งเน้นการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ทุกระดับ ทั้งระดับชาติเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ตลอดจนชุมชนและผู้เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นการจัดศึกษาขั้นพื้นฐานให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรทุกระดับ ต้องมีการประสานสัมพันธ์และความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งรวมถึงภาคธุรกิจเอกชน บิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การพัฒนาและใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

2. มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน: มาตรฐานการเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงเป้าหมายหรือความคาดหวังทางการศึกษาที่ต้องการให้เกิดในตัวผู้เรียนทุกคน ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องยึดเป้าหมายเดียวกัน คือ การพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนั้น การกำหนดนโยบายและการดำเนินงานต่าง ๆ ของหน่วยงานทางการศึกษาทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับสถานศึกษาต้องตระหนักและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การจัดการศึกษามีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ: การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จต้องมีการบริหารจัดการที่ดี มีการวางแผน และดำเนินงานอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และมีการส่งเสริม สนับสนุน ทั้งด้านงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร ตลอดจนมีการพัฒนาศักยภาพผู้เกี่ยวข้อง เพราะสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4. การมีระบบกำกับตรวจสอบคุณภาพที่ดี: การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงนับเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่ง จำเป็นต้องมีระบบกำกับติดตามคุณภาพของการจัดการศึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้และบรรลุคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด รวมทั้งต้องมีกิจกรรมที่ชัดเจนถึงการดำรงรักษามาตรฐานอย่างต่อเนื่องในทุกระดับ จะต้องมีการรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพผู้สําธารณะและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ ตลอดจนมีการนำผลการตรวจสอบประเมินคุณภาพไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่คาดหวังไว้ต่อไป

กล่าวโดยสรุป มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเสมือนกรอบทิศทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถอันเป็นพื้นฐานจำเป็น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยึดหลักการและแนวคิดสำคัญคือ มีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน (Standards-based curriculum) การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ต้องมีความเชื่อมโยงมาตรฐานไปสู่การปฏิบัติจริง ดังนั้นการสร้างหลักสูตรที่สัมพันธ์หรืออิงกับมาตรฐานการเรียนรู้ อย่างชัดเจนจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็น ด้วยเหตุนี้ในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ไปสู่มาตรฐาน ครูผู้สอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตร จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตรฐานและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอิงมาตรฐานเป็นอย่างดี

2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 นั้น จะต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อเป็นเครื่องมือพัฒนาผู้เรียน ไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งครูผู้สอนจะต้องรู้และเข้าใจแนวคิด การจัดการเรียนรู้และผลที่เกิดกับผู้เรียน แล้วนำมาจัดการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาของผู้เรียนตามหลักสูตร

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนจำเป็นจะต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีการสอนและแนวคิด ทฤษฎีการสอนแบบต่าง ๆ การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาโดยมีเป้าหมายที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามระดับภาษาที่เรียนและตามความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน แนวในการจัดการเรียนการสอนมีดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ

2. เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ทั้งในและนอกห้องเรียน
3. ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาการรับรู้และการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสวงหาความรู้จากสื่อภาษาอังกฤษที่หลากหลายและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้นจากการรับรู้เหตุการณ์ เรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย (กุศยา แสงเดช, 2545, หน้า 22)

พรพิมล ประสงค์พร (2550) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษว่า นอกจากความรู้ในเนื้อหา (Content knowledge) ซึ่งหมายถึงความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูแล้ว สิ่งที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรตระหนักในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ ความรู้ความสามารถในศาสตร์ของการสอนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย

1. แนวคิดทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอน (Approach of teaching) สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น นักภาษาศาสตร์ได้เสนอแนวคิดไว้โดยจุดเน้นที่แตกต่างกัน เช่น Stephen Krashen ได้เสนอแนวคิดการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural approach) ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยป้อนที่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจได้ (Comprehensible input) เช่นการใช้ของจริงหรือสิ่งของที่แทนของจริง เช่น ภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ภาษาได้เร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และอีกแนวคิดหนึ่งที่เป็นที่นิยมอย่างมากในการเรียนการสอนภาษาคือแนวคิดทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative approach) ซึ่งให้ความสำคัญกับการสื่อความหมาย เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน

2. วิธีการสอน (Methods of teaching) เมื่อผู้สอนได้พิจารณาแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนว่าเน้นอะไรเป็นหลักแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการเลือกวิธีการสอนซึ่งเป็นลำดับขั้นตอนที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีนั้น ๆ เช่น เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ครูจึงควรเลือกวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องกัน

3. เทคนิคการสอน (Teaching techniques) ในวิธีการสอนแต่ละวิธีการย่อมมีลำดับขั้นตอนของการสอน และในแต่ละขั้นตอนการสอนนั้น สิ่งที่ผู้สอนควรให้ความสนใจและนำไปปฏิบัติคือ เทคนิคที่จะทำให้สิ่งที่ครูกำลังนำเสนอ นั้นมีความน่าสนใจ น่าติดตามซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

วิจิตรา การกลาง (2546) กล่าวถึง ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการสื่อสาร นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้จัดแนวคิดในการสอนภาษา ให้สอดคล้องกับลักษณะของธรรมชาติของภาษา ตามความเชื่อทางด้านจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยา และสังคมศาสตร์ เป็น 4 แนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดกลุ่มประจักษ์นิยม (Empiricist) หรือกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยมที่เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าและ แนวคิดทฤษฎีกลุ่ม โครงสร้างที่เชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชิน ประเด็นสำคัญ ของแนวคิดนี้ คือ

1.1 ภาษา คือ ภาษาพูด มิใช่ภาษาเขียน เพราะการใช้ภาษานั้นเริ่มต้นจากการพูดเด็ก จะเรียนรู้ภาษาพูดก่อน โดยการเรียนรู้แบบจากผู้ใหญ่ ในการเรียนจึงเริ่มสอนจากการฟัง-พูดก่อน

1.2 ภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชินที่จะต้องมีการฝึกจนสามารถใช้ภาษาได้ อย่างอัตโนมัติ ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกพูดเลียนแบบผู้สอนบ่อย ๆ จนสามารถนำมาใช้พูดโต้ตอบได้

1.3 ภาษาแต่ละภาษามีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ในการสอนจึงควรเตรียมบทเรียน ทั้งในด้านการออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาให้มาก โดยเฉพาะในส่วนที่แตกต่างกัน

2. แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม (Rationalist) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้น การปรับรูปแบบโครงสร้างของความรู้ติดตัวมา และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ กลุ่มไวยากรณ์ ปรวิวรรต ที่เชื่อว่าเด็กมีความสามารถที่จะใช้และเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้นิยมมาก่อนเนื่องจาก ภายใต้อสมงมิกกลไกที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้ภาษาขึ้นได้ ประเด็น สำคัญของแนวคิดนี้ คือ

2.1 ภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่าง ๆ จากกฎเกณฑ์ที่มี อยู่ขึ้นใช้ได้อย่างไม่จำกัด ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเพื่อจะได้ ที่พื้นฐานในการสร้างประโยคด้วยตนเอง

2.2 ไวยากรณ์ของทุกภาษามีลักษณะสากล มีโครงสร้างพื้นฐานคล้ายกัน กล่าวคือ ประโยคแต่ละประโยคสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างได้ด้วยกฎการปรวิวรรต ในการสอน จึงควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่พบเห็นจนได้ความหมาย ที่แท้จริง

2.3 มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา ที่ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาและการสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ก่อน แล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงออก

2.4 การเรียนภาษาเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เป็นพฤติกรรมที่สะสมความรู้จนสามารถใช้ความรู้นั้นแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสอนจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ซักถามจนเกิดความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่รู้แล้วเข้าเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไป และการเรียนรู้จะมีผลมากขึ้นหากผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อตัวเอง

ในการเรียนการสอนตามแนวคิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่ว สามารถสื่อความหมายได้ตามความต้องการ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ใกล้เคียงกับชีวิตจริง

พรพิมล ประสงค์พร (2550, หน้า 12-13) กล่าวว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนการที่ครูจะจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจึงควรที่จะต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งความรู้ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนของครูดังนี้

1. ความรู้ในเนื้อหา (Content knowledge) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอน ตลอดจนความรู้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอน
2. ความรู้เกี่ยวกับวิชาครูโดยทั่วไป (General pedagogical knowledge) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับหลักการโดยทั่วไปของการจัดการชั้นเรียน
3. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร (Curriculum knowledge) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับเป้าหมาย หลักการเนื้อหา วัสดุหลักสูตรที่นำมาใช้ในการสอน
4. ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน (Knowledge of learners) เป็นความรู้ความเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ระดับการพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้เรียน แรงจูงใจในการเรียน ข้อมูลสำคัญประจำเป็นในการเรียนรู้ใหม่ของผู้เรียน
5. ความรู้เกี่ยวกับบริบทของการศึกษา (Knowledge of education context) เป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพลวัตรของกลุ่มในชั้นเรียนไปจนถึงการบริหารเงินและลักษณะของชุมชน

6. ความรู้เกี่ยวกับความมุ่งหมายของการศึกษา (Knowledge of education aims) เป็นความรู้ที่รวมถึงประวัติและปรัชญารากฐาน ซึ่งจะช่วยให้ครูวางเป้าหมายของตนเองในทัศนะที่กว้าง

7. ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์การสอนในวิชา (Pedagogical content knowledge) เป็นความรู้เฉพาะทางในเนื้อหาวิชา ความรู้นี้จำเป็นต่อครูในการวางแผนการสอน ครูจะต้องเป็นผู้รอบรู้ในเทคนิคของการเรียนการสอน จะต้องเตรียมบทเรียนให้ได้ประโยชน์สูงสุดในการเรียนของผู้เรียนแต่ละครั้ง

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 นั้น จะต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อเป็นเครื่องมือพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร และผู้สอนจำเป็นต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีการสอนและแนวคิด ทฤษฎีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามระดับภาษาที่เรียนและความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่ว และสามารถสื่อความหมายได้ตามความต้องการ นอกจากนี้ครูควรจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความสามารถของผู้เรียน เน้นย้ำในสิ่งที่สำคัญ สำนึกด้วยความชำนาญและให้โอกาสผู้เรียนในการปฏิบัติจริงเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาทักษะและทัศนคติของผู้เรียน

2.3 สื่อกับการจัดการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 7) กล่าวว่า สื่อกับการเรียนรู้ มีบทบาทเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้แล้วยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ทั้งความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการและความรู้เชิงประจักษ์ สำหรับพัฒนาการทางด้านทักษะนั้นคือช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตลอดจนทักษะการจัดการ ประการสุดท้ายการพัฒนาการทางด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมนั้น ช่วยให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าตนเอง มีจิตสำนึกทางสังคมและสิ่งแวดล้อมตลอดจนการรู้จักใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์

2.3.1 ความสำคัญของสื่อกับการเรียนรู้

สื่อมีบทบาทสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสื่อจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกและเพิ่มพูน ทักษะประสบการณ์ให้ผู้เรียน ปัจจุบันสื่อกับการเรียนรู้มีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจนเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ ได้แก่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 23-25)

2.3.1.1 ความรู้ สื่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้เชิงเนื้อหา ส่งเสริม การศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่ได้เข้ากับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่และ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2.3.1.2 ทักษะ สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน

2.3.1.3 คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง มีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีงาม

ดั่งที่ พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานสถาน พ.ศ. 2542 (2546, หน้า 1200)

อธิบายว่า สื่อการสอน หมายถึงวิธีการ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เป็นสื่อในการศึกษา ที่จะทำให้บทเรียนที่ยากและซับซ้อนกลายเป็นเรื่องง่ายต่อความเข้าใจ เพราะฉะนั้นการใช้ สื่อการสอนประกอบจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ครูผู้สอนจะต้องรู้จักและพัฒนา สื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

2.3.2 ประเภทของสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ จำแนกต่างลักษณะได้ 3 ประเภท ดังนี้

2.3.2.1 สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น นิตยสาร วารสาร ตำรา หนังสือเรียน แผ่นพับ โปสเตอร์ ภาพพลิก เป็นต้น

2.3.2.2 สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้คู่กับเครื่องมือ โสตทัศนวัสดุ หรือเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ต การศึกษาผ่าน ดาวเทียม เป็นต้น

2.3.2.3 สื่ออื่น ๆ เช่น สื่อบุคคล รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม สื่อกิจกรรม/ กระบวนการ วัสดุ/ เครื่องมือและอุปกรณ์

2.3.3 การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้

ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่ครูผู้สอนต้องจัดทำหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ ตามรายวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีคุณภาพตามมาตรฐาน ของหลักสูตร ซึ่งมีหลักในการเลือกสื่อการเรียนรู้ ดังนี้

2.3.3.1 เลือกสื่อการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากสื่อการเรียนรู้มีอยู่มากมาย สื่อแต่ละประเภทจะมี คุณสมบัติ ในเรื่องข้อดีและข้อจำกัดในการใช้แตกต่างกัน

2.3.3.1.1 หนังสือเรียน มีข้อดีที่มีสาระตามหลักสูตรแกนกลางฯ

เหมาะสำหรับใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ การทบทวน และการอ้างอิง แต่มีข้อจำกัดที่ไม่มีสาระ ในส่วนที่เป็นจุดเน้นของท้องถิ่น/ สถานศึกษาหนังสือเรียนอาจล้าสมัยหากมีข้อค้นพบ/ เหตุการณ์ ใหม่ ๆ เกิดขึ้น

2.3.3.1.2 ของจริง/ ของตัวอย่าง มีข้อดีที่แสดงคุณลักษณะที่ต้องการสื่อให้ผู้เรียนรับรู้ได้ตามสภาพจริงผู้เรียนสามารถสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 แต่มีข้อจำกัดกรณีที่จัดหาไม่ได้ยากหรือมีราคาแพง

2.3.3.1.3 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีข้อดีที่ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับบทเรียนได้ นำเสนอบทเรียนได้ทั้งภาพและเสียงทำให้บทเรียนน่าสนใจ แต่ครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมซอฟต์แวร์มีราคาแพง

ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรต้องศึกษาลักษณะ/ คุณสมบัติของสื่อการเรียนรู้แต่ละประเภท เพื่อคัดเลือกสื่อที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้แต่ละบทเรียน

3.2 การเลือกสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ครูผู้สอนต้องเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมโดยการวิเคราะห์ลักษณะผู้เรียน เพื่อได้รู้พัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ เช่นวัยเด็กเล็กจะเรียนรู้ด้วยการกระทำ สื่อที่ใช้ได้แก่ เกม ของเล่น วัยโตขึ้นจะเรียนรู้ด้วยการใช้สายตามและความคิด สื่อจึงควรเป็นภาพ และต่อมาจะเรียนรู้โดยอาศัยสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรมหรือภาษา สื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้ควรเป็นหนังสือต่าง ๆ

ในการจัดการเรียนรู้จึงไม่อาจใช้สื่อใดสื่อหนึ่งเป็นการเฉพาะ เพราะไม่มีสื่อชนิดใดที่สามารถตอบสนองการจัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนในทุกบทเรียน ทุกกิจกรรม ครูผู้สอนจึงต้องเลือกใช้สื่อการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ในการเลือกสื่อการเรียนรู้แต่ละประเภท ควรเลือกสื่อที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของสื่อแต่ละประเภทด้วย

2.3.4. การใช้สื่อการเรียนรู้

การใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียน โดยครูผู้สอนจะต้องดำเนินการ ดังนี้

2.3.4.1 การเตรียมตัวครูผู้สอนให้มีความพร้อมในการใช้สื่อการเรียนรู้
ดำเนินการดังนี้

2.3.4.1.1 ศึกษาเนื้อหาสาระในสื่อการเรียนรู้ที่ได้เลือกไว้ เพื่อตรวจสอบว่ามีความสมบูรณ์ตามที่ต้องการหรือไม่ กรณีมีสาระไม่ครบถ้วน อาจจัดทำในความรู้ในงานเสริม

2.3.4.1.2 ทดลองใช้สื่อการเรียนรู้บางประเภท ที่มีวิธีการใช้ที่ยุ่งยากหรือทดสอบประสิทธิภาพของสื่อว่าสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเพียงใดเหมาะสมกับเวลาเรียนหรือไม่และต้องแก้ไขปรับปรุงอะไรบ้าง

2.3.4.1.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือให้พร้อมล่วงหน้าจะได้ไม่เสียเวลา และตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ให้ครบถ้วนอยู่ในสภาพพร้อมใช้เสมอ

2.3.4.2 เตรียมจัดสภาพแวดล้อม การใช้สื่อการเรียนบางประเภท ต้องจัดให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมกับสถานที่หรือห้องเรียนนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งที่เหมาะสมของเครื่องมือและวัสดุ อุปกรณ์ ระยะที่นั่งที่เหมาะสมของผู้เรียนหรือแสงภายในห้อง

2.3.4.3 เตรียมความพร้อมผู้เรียน ครูผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการเรียนรู้ โดยใช้สื่อนั้นเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายและมีความพร้อมในการเรียนรู้จากสื่อนั้น หรือในกรณีที่ผู้เรียนต้องใช้สื่อด้วยตนเอง ครูผู้สอนต้องแนะนำวิธีการใช้สื่อด้วย ที่สำคัญจะต้องบอกให้ผู้เรียน ต้องทำกิจกรรมอะไรบ้าง เพื่อจะได้เตรียมตัวได้ถูกต้อง

2.3.4.4 ดำเนินการใช้สื่อการเรียนรู้ โดยขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนต้องพิจารณาว่าผู้เรียนมีปฏิกริยาอย่างไร มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียนหรือไม่ เพราะปฏิกริยาของผู้เรียนเป็นตัวชี้วัดได้ว่าสื่อมีความเหมาะสมกับกิจกรรมและผู้เรียนเพียงใด นอกจากนี้ควรมีการใช้เครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะตรวจสอบว่าสื่อการเรียนรู้มีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด

2.3.4.5 ประเมินการใช้สื่อการเรียนรู้ เป็นการนำข้อมูลจากการใช้สื่อมาวิเคราะห์ให้เกิดความชัดเจนว่ามีอุปสรรคจากการใช้สื่ออย่างไร มีความเหมาะสมกับกิจกรรมและผู้เรียนระดับใด การประเมินจะช่วยในการตัดสินใจเลือกใช้สื่อการเรียนรู้สำหรับการเรียนรู้ในครั้งต่อ ๆ ไป หรือปรับปรุงเพื่อพัฒนาเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพนั้น ครูผู้สอนต้องใช้ทักษะ ความรู้ ในด้านที่กล่าวข้างต้นเพื่อใช้ในการกำหนดเนื้อหาสาระ การจัดกระบวนการสอนที่ตรงกับผู้เรียน และสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และยุพาวดี วงษ์เพ็ญ (2547, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า แนวทางเพื่อปฏิบัติต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนของชาติทุกระดับ และการเปลี่ยนแปลงในสังคม อันเป็นผลมาจากพัฒนาการของยุคโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลให้การสืบหาค้นคว้าแสวงหาความรู้ การถ่ายทอดความรู้และการเรียนรู้เป็นไปอย่างกว้างขวางรวดเร็ว กอปรกับมีการใช้ความรู้และนวัตกรรมเป็นปัจจัยหลักในการผลิตและพัฒนา ดังที่พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานสถาน พ.ศ. 2542 (2546, หน้า 1200) อธิบายว่า สื่อการสอน หมายถึงวิธีการ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เป็นสื่อในการศึกษา ที่จะทำให้นักเรียนที่ยากและซับซ้อนกลายเป็นเรื่องง่ายต่อความเข้าใจ เพราะฉะนั้นการใช้สื่อการสอนประกอบจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ครูผู้สอนจะต้องรู้จักพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542 อ้างถึงใน วิชัย ต้นศิริ, 2542, หน้า 12-28) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อการสอน หมายถึง ระบบการนำวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ มาเป็นตัวกลางในการศึกษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นจึงจำแนกประเภทของสื่อการศึกษา ออกมาเป็น

3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประเภทวัสดุ (Material) ได้แก่ สิ่งที่เป็นสิ่งของทั้งหลาย ทั้งรูปภาพสัญลักษณ์
2. ประเภทอุปกรณ์ (Equipment) วัสดุทัศน ทัศน วิทยุ คอมพิวเตอร์
3. ประเภทวิธีการ (Methods) เป็นสื่อประเภทกระบวนการ และการกระทำ เช่น การจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ การสาธิต การทดลอง การจัดนิทรรศการ

พร้อมกันนี้สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพสื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีและเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก
2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอนรวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ
5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ และสม่ำเสมอในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษา

ที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 22)

กล่าวโดยสรุป สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้
ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตร ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้ควรมีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี
และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมระดับ
พัฒนาการของผู้เรียน พร้อมกับกำกับติดตามการประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
และต่อเนื่อง

2.4 การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียน
ของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้
อย่างเต็มศักยภาพ

ในการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน เป็นการประเมินที่ผู้เรียนต้องเป็นผู้ดำเนินการ
เพื่อตัดสินความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยม อันพึงประสงค์
ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ต้องใช้วิธี การที่หลากหลายเน้น
การปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระและกระบวนการเรียนรู้ ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
ควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน
ร่วมกิจกรรม แผลผลงานจากโครงการและเพิ่มสะสมผลงาน ผู้เรียน ผู้สอน ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วม
ในการประเมินเพื่อทราบความก้าวหน้าและระดับความสำเร็จของผู้เรียน (กรมวิชาการ, 2544,
หน้า 24-25)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่
บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสิน ผลการเรียนรู้
ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนา
และประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ
ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและ
ประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและ
สารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจน
ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่มีผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการ โดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วที่เป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียนสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

1. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

1.1 การตัดสินผลการเรียน ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

ระดับประถมศึกษา

- 1) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
- 2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- 3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
- 4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ระดับมัธยมศึกษา

1) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.2 การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน เป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐานการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่านและไม่ผ่าน

ระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่าน การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่านและไม่ผ่าน

ลักษณะการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีลักษณะการวัดและประเมินผล 3 ลักษณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 28-29) ดังนี้

1. การประเมินก่อนเรียน ครูผู้สอนดำเนินการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้/ ทักษะ/ ประสพการณ์ เดิมของผู้เรียน นำไปสู่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล รายกลุ่ม หรือรายห้องเรียน ทั้งนี้การประเมินผลจำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น ข้อสอบ วินิจฉัย แบบสอบถาม แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ ฯลฯ

2. ประเมินผลระหว่างเรียน ครูผู้สอนดำเนินการประเมินระหว่างการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ หรือระหว่างหน่วยการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐาน

การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด นำไปสู่การแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามศักยภาพรายบุคคล รายกลุ่ม หรือรายห้องเรียน ทั้งนี้ การประเมินผลจำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกและแบบสรุปความรู้ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง อาทิ การประเมินภาคปฏิบัติ การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน และเพิ่มสะสมงาน ฯลฯ

3. ประเมินผลหลังเรียน ครูผู้สอนประเมินเพื่อตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด เมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ หรือปลายปี/ ปลายภาค โดยใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ อาทิ แบบทดสอบ แบบประเมินภาคปฏิบัติ แบบประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน เพิ่มสะสมงาน ฯลฯ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการตรวจสอบผลสำเร็จของผู้เรียน นำผลการประเมินไปวางแผน แก้ไข และพัฒนานำไปสู่การวิจัยในชั้นเรียน และการวิจัยทางการศึกษา

กล่าวโดยสรุป การวัดผลและประเมินผลต้องใช้วิธีการที่หลากหลายเน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระและกระบวนการเรียนรู้ ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ นอกจากนี้สถานศึกษาต้องจัดทาระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

2.5 การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขได้ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงมาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดอยู่เสมอ กล่าวคือ ต้องตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามตัวชี้วัดตามที่กำหนดหรือไม่ มีอุปสรรคใดบ้าง ควรจะแก้ไขอย่างไร กิจกรรมการเรียนรู้ใดมีประสิทธิภาพสูงสุดบ้าง กระบวนการดังกล่าวนี้เป็นการนำการวิจัยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 30-31) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิด

การเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา พร้อมกันนี้รัฐต้อง ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย จึงกำหนดให้นำการวิจัยมาใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ดังนี้ (สำนักวิจัยและงานสร้างสรรค์, ม.ป.ป.)

1. การวิจัยในกระบวนการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้เรียนทำวิจัย เพื่อใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่ง ของการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถวิจัยในเรื่องที่สนใจหรือต้องการหาความรู้หรือต้องการแก้ไขปัญหา การเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการวิจัยจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด ฝึกการวางแผน ฝึกการดำเนินงานและ ฝึกหาเหตุผล ในการตอบปัญหา โดยผสมผสานองค์ความรู้แบบบูรณาการเพื่อให้เกิดประสบการณ์ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

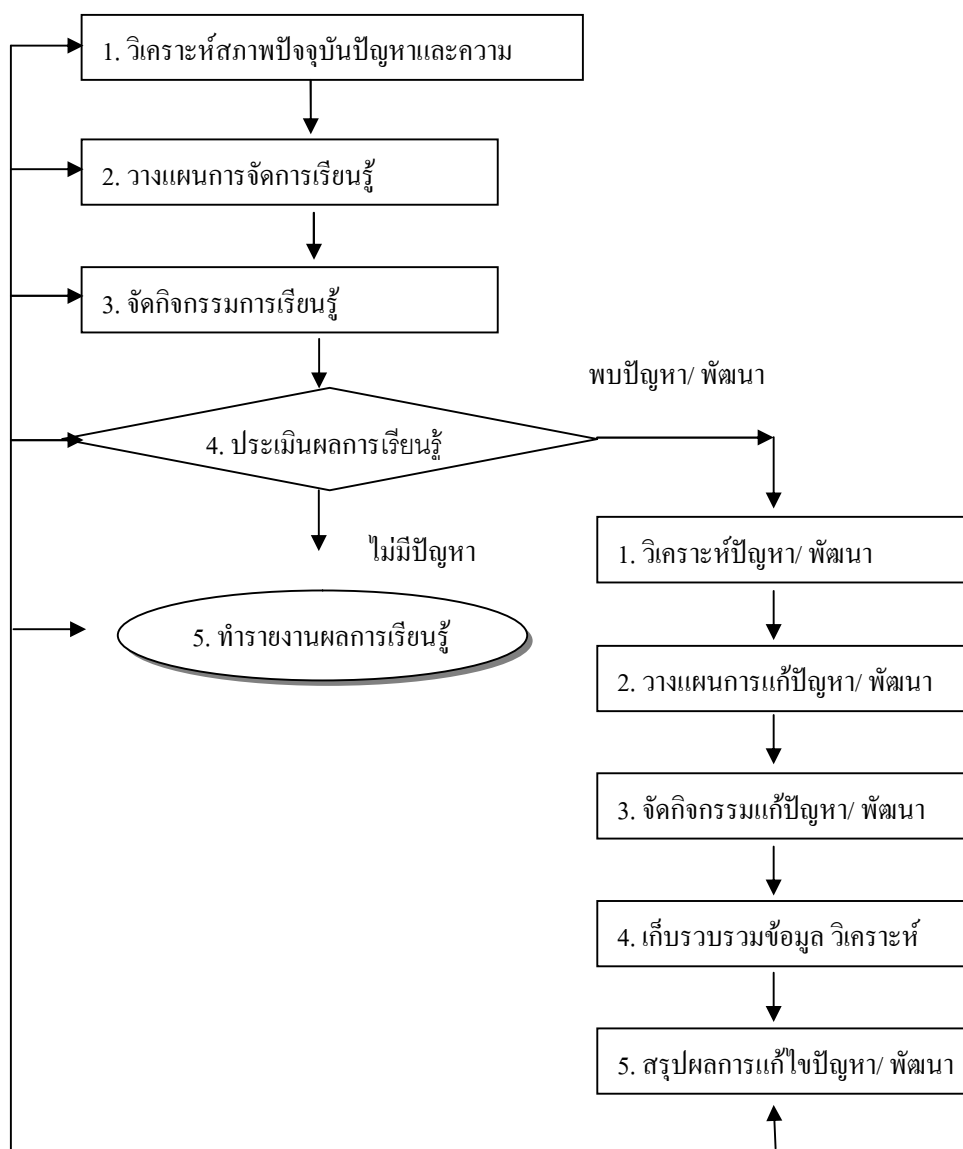
2. การวิจัยพัฒนาการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้สอนสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการศึกษา วิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ วางแผนแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล อย่างเป็นระบบ ผู้สอนสามารถทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาที่นำไปสู่คุณภาพการเรียนรู้ ด้วยการศึกษาวិเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ ออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ ทดลองใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผลการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้นั้น ๆ และผู้สอน สามารถนำกระบวนการวิจัยมาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยการใช้เทคนิควิธีการ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนจากการวิเคราะห์ปัญหา สร้างแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหา ดำเนินการตามแนวทางที่เลือก และสรุปผลการแก้ไขปัญหาอันเป็นการฝึกทักษะ ฝึกกระบวนการคิด ฝึกการจัดการจากการเผชิญสภาพการณ์จริง และปรับประยุกต์มวลประสบการณ์มาใช้แก้ไขปัญหา

3. การวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา มุ่งให้ผู้บริหารทำการวิจัยและ นำผลการวิจัยมาประกอบการตัดสินใจ รวมทั้งจัดทำนโยบายและวางแผนบริหารจัดการสถานศึกษา ให้เป็นองค์กรที่นำไปสู่คุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์เรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

บทบาทของครูในยุคปัจจุบัน จึงเป็นบทบาทที่ต้องเกี่ยวข้องกับงานวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียนจำนวนมากและมีลักษณะหลากหลาย บทบาทของครูที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยตามที่สังคมไทย คาดหวังโดยนัยแห่งการปฏิรูปการศึกษา ได้แก่ บทบาทของครูในการค้นคว้าศึกษางานวิจัย นำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ และทำงานวิจัยโดยต้องสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ นั่นคือ ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

ทั้งของผู้เรียนและของครูเอง สามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการ ทางการเรียนการสอน และการทำวิจัยที่มีคุณภาพ มีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้จึงเป็นภารกิจที่สำคัญและจำเป็นในกรณี que ครูผู้สอนพบว่าผลการพัฒนาการเรียนรู้เกิดปัญหาหรือมีความจำเป็นต้องแก้ไข/พัฒนาอย่างเร่งด่วน ครูผู้สอนหาวิธีการแก้ไขได้โดยใช้กระบวนการวิจัยดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 31)

จากภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ตั้งแต่การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการพัฒนาการเรียนรู้ วางแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเมินผลการเรียนรู้ และทำรายงานการเรียนรู้ เป็นการนำกระบวนการวิจัยเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน ในวงจรของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ถือว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตอนที่ 3 ครูผู้สอนทำการประเมินระหว่างสอนแล้วพบปัญหาเล็กน้อยสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ในช่วงจัดกิจกรรมขณะนั้น และเมื่อครูผู้สอนทำการประเมินผลการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 4 แล้วพบว่าไม่มีปัญหา ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดของการจัดกิจกรรม ครูผู้สอนสามารถจัดทำรายงานผลการเรียนรู้แก่ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อทราบและใช้ประโยชน์ต่อไป แต่บางครั้งการจัดการเรียนรู้อาจไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ดีของผู้เรียนสามารถพัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยได้

กล่าวโดยสรุป ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามตัวชี้วัดตามที่กำหนด ดังนั้น บทบาทของครูผู้สอน จะต้องสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งของผู้เรียนและของครูผู้สอนที่สามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการ ทางการเรียนการสอน และการทำวิจัยที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งนำผลงานวิจัยมาใช้เกิดประโยชน์ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น การใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้จึงเป็นภารกิจที่สำคัญและจำเป็นในกรณีที่ครูผู้สอนพบว่าผลการพัฒนาการเรียนรู้เกิดปัญหาหรือมีความจำเป็นต้องแก้ไข/ พัฒนาอย่างเร่งด่วน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน

สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยการประกาศนโยบายให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 โดยกำหนดให้มีการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเป็นต้นไปในปี พ.ศ. 2538 และได้ประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 รวมทั้งการส่งเสริมให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติ และ โรงเรียน English program ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ถึงแม้จะมีมาตรการดังกล่าวแต่ยังไม่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยยังไม่สามารถพัฒนาได้มากเท่าที่ควร (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2556)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ โดยใช้วิธีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร การสร้างความเสมอภาคในโอกาสการเรียนภาษาอังกฤษ การสร้างบรรยากาศและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน โดยเสนอ "แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พ.ศ. 2549-2553)" เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ยุทธศาสตร์สำคัญที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พ.ศ. 2549-2553) คือ การจัดตั้งสถาบันภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนและการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นระดับที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างทักษะพื้นฐานและเจตคติต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและเยาวชนซึ่งจะต้องเรียนรู้และพัฒนาไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการแสวงหาความรู้เพื่อการปฏิบัติงานและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ เนื่องจากสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังมีปัญหาอยู่มากเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ สื่อ และการวัดประเมินผลทางภาษา และปัญหาที่สำคัญคือครูสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่มิได้จบด้านภาษาอังกฤษโดยตรง ส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาพื้นฐานภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ขาดความมั่นใจ ในการใช้ภาษาและไม่สามารถต่อยอดในขั้นสูงขึ้นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2556)

นอกเหนือจากความรู้และความสามารถของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเท่านั้นที่ส่งผลต่อการจัดสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ยังมีอีกหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ดังเช่น ปริญญา เกษประสิทธิ์ (2550, หน้า 83-84) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ประเด็นการจัดการเรียนการสอนสถานศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อนจัดทำแผนการสอน ทักษะที่ครูผู้สอนเน้นมากที่สุด คือ ทักษะทางด้าน การอ่าน ทางด้านวิธีการสอนใช้ประเภท Communicative approach และความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างคาบหรือชั่วโมงสอนนั้น ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษ สลับกับภาษาไทย ประเด็นการใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ใช้สื่อการสอนประเภทรูปภาพและแบบเรียน และในประเด็นการวัดผลประเมินผล มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นบางครั้ง ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีการสังเกตการณ์นักเรียนระหว่างการสอนทุกครั้ง และใช้แบบทดสอบโดยสถานศึกษาในการวัดและประเมินผลในแต่ละภาคเรียน

สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ (2550) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ได้อภิปรายผลการศึกษา 3 ด้านเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษ คือ 1) สภาพและปัญหาในส่วนผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีในการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง แต่ไม่มีการเรียนรู้นอกชั้นเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีลักษณะที่ไม่มีการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีเจ้าของภาษา (Non-native language environment) ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความจำเป็นการใช้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดการฝึกใช้ภาษาอังกฤษจริง ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงต้องใช้รูปแบบการสอน และจัดกิจกรรมเสริมทักษะที่เข้มข้นในชั้นเรียนสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอย่างแท้จริง

2) สภาพและปัญหาในส่วนผู้สอน พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่กำหนดจากแผนการสอนที่กำหนดในตำราเรียน ผู้สอนส่วนใหญ่มีการศึกษารายละเอียดกระบวนการวิชา และวางแผนก่อนสอน ส่วนกิจกรรมในชั้นเรียนใช้รูปแบบการสอน แม้จะมีการใช้รูปแบบอย่างหลากหลาย แต่รูปแบบการสอนที่กระตุ้นทักษะการใช้แบบผสมผสานยังมีน้อยหรือแม้แต่การใช้รูปแบบการสอนที่ต้องให้ผู้เรียนค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ยังอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน และ

3) สภาพและปัญหาด้านชั้นเรียน พบว่า ปัจจุบันจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษต่อห้องเรียนมากเกินไป เป็นอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน มีปัจจัยหลายด้านที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ผู้เรียน ครูผู้สอน กิจกรรมหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ หลักสูตร แผนการสอน สื่อหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น การส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จได้ คือการใช้ทักษะทางภาษาให้มากที่สุด เช่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และจดจำ เพิ่มหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้หรือฝึกฝนทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริง จึงจะเกิดการเรียนรู้

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร พบได้จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2555 โดยมีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ที่ร้อยละ 22.13 และคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ที่ร้อยละ 28.71 ของนักเรียนโรงเรียนร่วมเกล้าวัฒนานคร สระแก้ว รัชมังคลาภิเษก (2556) ซึ่งผลการทดสอบของนักเรียนชั้นดังกล่าวต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนรวมทั้งสองระดับ สะท้อนให้เห็นว่าระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันล้มเหลวโดยสิ้นเชิง ปัญหาดังกล่าวได้มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านสรุปถึงปัญหาดังกล่าวไว้หลายสาเหตุ และเกิดขึ้นจากปัจจัยหลายประการ เช่น นงนุช สิงหเดชะ (2545) กล่าวว่า ความล้มเหลวของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น มีสาเหตุมาจากประสิทธิภาพของครูซึ่งไม่ได้รับการถ่ายทอด

มากพอที่จะพูดในเรื่องราวอื่น และครูไทยบางคนนอกจากพูดเป็นประโยคไม่ได้ ฟังไม่ออกแล้ว ยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงผิดอีก ซึ่งทำให้การสื่อสารไม่สามารถบรรลุผลได้ ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีประเด็นประสิทธิภาพของครูผู้สอนหลัก ๆ 2 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ในระดับดี ถึงดีมาก เพื่อเป็นแบบอย่างที่ต้องทางภาษาแก่นักเรียน คุณสมบัติเช่นนี้ฟังพบได้ในบัณฑิต ซึ่งจบทางด้านมนุษยศาสตร์หรืออักษรศาสตร์ ในวิชาภาษาอังกฤษ

ประการที่สอง เป็นผู้มีความเข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนในวัยต่าง ๆ เป็นผู้รู้ถึงเทคนิควิธีรวมถึงการใช้สื่ออุปกรณ์ในการที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนานราบรื่น และบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนได้คุณสมบัติเช่นนี้ฟังพบได้ในบัณฑิตซึ่งจบในสายศึกษาศาสตร์ หรือครุศาสตร์ ซึ่งส่วนมากเตรียมตัวเตรียมใจเพื่อเป็นครูอยู่แล้ว

กระทรวงศึกษาธิการ (2549) พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. การเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ การฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และท่องศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบการสื่อสารได้

1.2 วิธีการเรียนการสอนยังไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน

1.3 จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถดูแลหรือจัดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง

2. ครู ส่วนใหญ่ขาดความรู้และทักษะ

2.1 ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษากว่าร้อยละ 80 ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ และมีภาระงานต้องสอนหลายกลุ่มสาระ รวมทั้งมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมาก

2.2 ครูส่วนใหญ่ยังด้อยทั้งทักษะภาษา โดยเฉพาะการสื่อสาร ทักษะการสอนและขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3 ผลการประเมินความสามารถตนเองของครูสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูร้อยละ 51.91 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องปรับปรุง ดังนั้น ความคาดหวังที่จะให้ครูพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ผลิตสื่อ และจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดจึงไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

2.4 ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักและเลือกเฉพาะบางกิจกรรมที่สามารถสอนได้

2.5 ครูขาดการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

2.6 ครูชาวต่างประเทศส่วนหนึ่งที่มาสอนในสถานศึกษายังมีปัญหาด้านคุณสมบัติที่เหมาะสม ทั้งด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และความประพฤติส่วนตัว

2.7 การประเมินและการพัฒนาศักยภาพของครูยังไม่เชื่อมโยงกับการประเมินวิทยฐานะ และแรงจูงใจด้านอื่น

3. ผู้เรียน ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบสื่อสารได้

4. ขาดบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

นอกจากคุณสมบัติและความสามารถทางภาษาของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษแล้ว ยังพบว่าปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ ปัญหาการขาดแคลนครูภาษาอังกฤษ ปัญหานี้ ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นกับ โรงเรียนในพื้นที่ห่างไกล เนื่องจากอัตราการสอบบรรจุครู ภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอต่อความต้องการทำให้บางโรงเรียน เช่น โรงเรียนประถมศึกษา หรือ โรงเรียนขยายโอกาสบางแห่งขาดแคลนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโดยตรง ทำให้เกิดระบบการสอนแทน ซึ่งครูที่สอนแทนส่วนใหญ่ไม่ใช่ครูที่จบเอกภาษาอังกฤษโดยตรง เช่น ครูพลศึกษา ครูวิทยาศาสตร์ มาสอนแทน เป็นต้น ทำให้ความรู้ที่ได้ไม่นั้นไม่ครบหรือไม่ถูกต้องตามทักษะทางภาษา สอดคล้องกับ สถาบันภาษาอังกฤษ (2555) กล่าวว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังมี ปัญหาอยู่มาก เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ สื่อ และการวัดประเมินผลทางภาษา และปัญหาที่สำคัญคือครูสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบ ด้านภาษาอังกฤษโดยตรง ส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาพื้นฐานภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาและไม่สามารถต่อยอดในขั้นสูงขึ้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นคนไทยแล้ว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดคุณภาพต้องใช้ ครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษา (Native speaker) ยังขาดแคลนครูผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ส่งผลให้คนไทยมีปัญหาในการสื่อสารกับเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติเนื่องการออกเสียงที่ไม่ถูกต้อง ประกอบกับ ดวงพร หนูพงษ์ (2553) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียน ยังมีปัญหามากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน โรงเรียนส่วนภูมิภาค ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนหนึ่ง เป็นปัญหาที่มาจากตัวครู จากรายงานผลการสำรวจเรื่อง ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอน ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ (กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540) พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเป็นผู้ที่ไม่มีวุฒិการศึกษาทางภาษาอังกฤษ ถึงร้อยละ 65 และวุฒิการศึกษาที่ครูส่วนใหญ่ได้รับคือ ร้อยละ 83 จบระดับปริญญาตรี

ชลธิชา นางาม (2551) กล่าวว่าปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของอาจารย์และนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พบ ว่าปัญหาของอาจารย์และนักศึกษาปัญหาหลักคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล คือ ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลส่วนมากเป็นแบบปรนัยอย่างเดียว การวัดและประเมินผลเน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งมากเกินไป และแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลมีข้อผิดพลาด ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ คือ ด้านการวัดและประเมินผล ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน คือ ด้านหลักสูตร และสาขา อนันตพุกษา (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันนายาว กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด คือทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ทราบถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษจะมีปัญหาในการเรียนน้อยกว่านักเรียนที่มีทัศนคติทางลบ ทั้งในด้านความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน ทำให้นักเรียนสามารถแสดงออกในด้านการเรียนที่เหมาะสม

จากตัวอย่างปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นจากตัวครูผู้สอนที่ขาดคุณสมบัติทั้งทางด้านทักษะและความรู้ เชื่อมโยงไปจนถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนที่รู้ ประกอบไปด้วย วิธีการวัดผลและประเมินผล หลักสูตร วิธีการสอน ตลอดจนถึงตัวผู้เรียนเองที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีจึงส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนน้อย จะเห็นได้ว่าทุกปัจจัยมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนรู้อังกฤษทุกด้าน ทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ไม่ดีเท่าที่ควร

แนวทางการจัดการเรียนรู้อังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู เป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของเรียน การที่ครูจะจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลต่อผู้เรียนนั้น ครูจะต้องมีองค์ความรู้ที่จำเป็นและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในชั้นเรียน นอกจากนี้แล้ว กระบวนการที่ครูนำมาใช้ยังขึ้นอยู่กับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่ครูยึดเป็นหลัก ซึ่งทำให้ครูแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมการสอนและเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางในการจัดการเรียนการสอนของครู ดังที่ Leach & Moon (1999, pp. 5-6) ได้ให้ทัศนะว่า "ความเชื่อเกี่ยวกับการสอนจะเป็นสิ่งที่สะท้อนออกมาให้ครูได้ปฏิบัติต่อผู้เรียน การที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามที่หลักสูตรมุ่งหวังนั้น มีองค์ประกอบหลักคือครูจะต้องมีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในชั้นเรียน หากครูไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ได้อย่างเหมาะสมก็จะ ส่งผลให้เกิดกระบวนการจัดการเรียนการสอน ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนและบังเกิดผลเสียต่อผู้เรียนในที่สุด (พรพิมล ประสงค์พร, บทความ, 2550)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูผู้สอนจึงควรที่จะต้องพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้แบ่งความรู้ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนของ ครูดังนี้ (Grossman, 1990, pp. 2-10)

1. ความรู้ในเนื้อหา (Content knowledge) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอน ครูควรมีความสามารถและทักษะในวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอน หากครูมีความเชี่ยวชาญจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว และทำให้เกิดการยอมรับนับถือยกย่องจากผู้เรียนอีกด้วย

2. ความรู้เกี่ยวกับวิชาครูโดยทั่วไป (General pedagogical knowledge) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับหลักการโดยทั่วไปของการจัดการชั้นเรียน หรือการจัดการใด ในการดำเนินการถ่ายทอดเนื้อหาวิชา

3. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร (Curriculum knowledge) เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย หลักการเนื้อหา วัสดุหลักสูตร (Curriculum materials) ที่นำมาใช้ในการสอน

4. ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน (Knowledge of learners) เป็นความรู้ความเข้าใจที่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ระดับการพัฒนาทางสติปัญญาของผู้เรียน แรงจูงใจในการเรียนรู้ มโนทัศน์เดิม มโนทัศน์ที่ไม่ถูกต้อง ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นในการเรียนรู้ใหม่ของผู้เรียน

5. ความรู้เกี่ยวกับบริบทของการศึกษา (Knowledge of educational contexts) เป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลวัตรของกลุ่มในชั้นเรียน ไปจนถึงการบริหารการเงินและลักษณะของชุมชน

6. ความรู้เกี่ยวกับความมุ่งหมายของการศึกษา (Knowledge of educational aims) เป็นความรู้ที่รวมถึงประวัติและปรัชญารากฐาน ซึ่งจะช่วยให้ครูวางเป้าหมายของตนเองในทัศนะที่กว้าง

7. ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์การสอนในเนื้อหาวิชา (Pedagogical content knowledge) เป็นความรู้เฉพาะในการสอนเนื้อหาวิชา ความรู้นี้จำเป็นต่อครูในการวางแผนการสอน ครูจะต้องเป็นผู้รอบรู้ในเทคนิคของการเรียนการสอน (Mastery of the techniques of instruction) จะต้องจัดเตรียมบทเรียนให้ได้ประโยชน์สูงสุดในการเรียนของผู้เรียนแต่ละครั้ง ทั้งนี้แผนการสอนของครูจะต้องมีความยืดหยุ่นพอเพียงและปรับให้เข้ากับ ความสนใจและความชำนาญพิเศษของผู้เรียน นอกจากนี้ ควรจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความสามารถของผู้เรียน เน้นย้ำในสิ่งที่สำคัญ สาธิตด้วยความชำนาญและให้โอกาสผู้เรียนในการปฏิบัติจริงเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาทักษะและทัศนคติของผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา ได้จัดทำเอกสาร “แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยนักเรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้” เพื่อใช้ในการดำเนินงานโครงการสร้างวัฒนธรรมการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่แนวทางการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการวิจัยและจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ รายละเอียดในเอกสารประกอบด้วยส่วนสำคัญคือ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย นิยามศัพท์ การสร้างวัฒนธรรมการวิจัย ความสำเร็จของการสร้างวัฒนธรรมการวิจัยและตัวชี้วัดความสำเร็จ แนวดำเนินการสร้างวัฒนธรรมการวิจัย แนวทางการพัฒนาบุคลากรในการสร้างวัฒนธรรมการวิจัย แนวทางการนิเทศติดตามและประเมินผล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554)

ขั้นตอนหลักของวัฒนธรรมวิจัย ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. ตั้งคำถาม หมายถึง การกำหนดประเด็นปัญหาที่นำไปสู่การค้นหาคำตอบ
2. เตรียมการค้นหาคำตอบ หมายถึง การกำหนดวิธีดำเนินการหาคำตอบ
3. ดำเนินการค้นหาและตรวจสอบคำตอบ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อหาคำตอบ

ตามวิธีที่กำหนดไว้ แล้วพิจารณาความถูกต้อง ครบถ้วนของการดำเนินงานและคำตอบที่ได้รับตลอดช่วงการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ และปรับปรุงจนได้คำตอบที่สามารถจัดความขัดแย้งทางความคิดภายในตนเอง ความขัดแย้งทางความคิดระหว่างบุคคล หรือสามารถจัดความขัดแย้งระหว่างความคิดกับหลักฐานเชิงประจักษ์

4. สรุปและนำเสนอผลการค้นหาคำตอบ หมายถึง การสรุปผลการดำเนินการค้นหาคำตอบ และรายงานผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย

วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความรู้ความสามารถ โดยให้นักเรียนใช้กระบวนการวิจัยของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมการวิจัยของนักเรียน จึงเป็นนโยบายเร่งด่วนที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องดำเนินการตามกรอบการปฏิรูปการศึกษารอบสอง รวม 4 ด้าน คือ ปฏิรูปครูยุคใหม่ ปฏิรูปนักเรียนยุคใหม่ ปฏิรูปสถานศึกษายุคใหม่และปฏิรูปแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้เขตพื้นที่การศึกษา ดำเนินโครงการสร้างวัฒนธรรมการวิจัย เพื่อให้หน่วยงานในสังกัด ส่งเสริม ให้ความรู้และเทคนิคแก่ครูในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนใช้กระบวนการวิจัย เพื่อยกระดับความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนใช้กระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการวิจัยของนักเรียนขึ้น ในขณะที่เดียวกันครูก็เกิดวัฒนธรรมการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนใช้กระบวนการวิจัยไปพร้อมกัน

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายสังคมคุณภาพชีวิต โดยให้มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบเพื่อพัฒนาครูตามสมรรถนะ ให้เป็นครูดี มีคุณภาพ คุณธรรม ในปีงบประมาณ 2556 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดโครงการพัฒนาครูที่เน้นการสร้างเสริมความเข้มแข็งของสมรรถนะ ด้านการจัดการเรียนการสอนในบริบทที่หลากหลายของลักษณะและขนาดของโรงเรียน โดยใช้กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยง Coaching การพัฒนาให้เน้นรูปแบบการพัฒนาฐานโรงเรียนในขณะปฏิบัติการสอน (On the job training) และให้มีระบบสนับสนุนในรูปแบบการ Coaching และ Mentoring โดยให้เน้นการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างจิตวิญญาณ และอุดมการณ์ของความเป็นครู การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถด้าน Literacy, Numeracy และ Reasoning ability พร้อมกับจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนคือ Learning to question, learning to search, learning to construct, learning to communicate, learning to serve ตามระดับชั้นควบรวมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556)

การสอนงาน (Coaching) เป็นการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคคลเพื่อให้มีผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งการสอนงานมุ่งเน้นให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงและการทำงานได้ดีขึ้น ในการสอนงาน หัวหน้างานหรือผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่าจะให้คำแนะนำวิธีปฏิบัติงาน แก่ลูกน้องหรือพนักงานใหม่ โดยเป็นกระบวนการที่ใช้เวลาไม่นานและมักจะมีลักษณะเป็นการพูดคุยหารือกัน เป็นครั้งคราว เพื่อปรับปรุงการทำงานในด้านใดด้านหนึ่งแบบมีเป้าหมายที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ดังนั้น การสอนงานจะเป็นกระบวนการที่หัวหน้างานใช้ในการพัฒนาศักยภาพของลูกน้องให้มี ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการทำงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยเน้นผลการปฏิบัติงานหรือเนื้อหาของงานเป็นสำคัญ โดยใช้การสื่อสารทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การสอบถามถึงปัญหาอุปสรรคในการทำงานและปรึกษาหารือเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้พนักงานได้แสดงความคิดเห็นและรับรู้ถึงเป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ขององค์กร

การสร้างวัฒนธรรมการสอนงานให้เกิดขึ้นในองค์กรจะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย หัวหน้างานก็ได้ประโยชน์จากการสอนงานตรงที่ลูกน้องทำงานได้ถูกต้อง ทันท่วงที รับรู้ถึงปัญหาอุปสรรคในการทำงานและความคาดหวังของลูกน้อง สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงานและชมเชยให้กำลังใจการทำงานที่มีประสิทธิภาพของลูกน้อง ส่วนลูกน้องก็จะได้รับรู้และเข้าใจเป้าหมายการทำงานขององค์กรและความคาดหวังของหัวหน้า รู้จุดแข็งและจุดอ่อนในการทำงานของตนเอง มีกำลังใจในการทำงาน เมื่อทั้งหัวหน้าและลูกน้องได้รับประโยชน์จากการสอนงาน ผลการปฏิบัติงาน

ขององค์กรก็จะบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การสื่อสารสองทางที่เกิดขึ้นในการกระบวนการสอนงานยังช่วยเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนพี่เลี้ยง (Mentoring) เป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้แบบตัวต่อตัว แบบระยะยาว จากเพื่อนร่วมงานที่มีความรู้ประสบการณ์และความเข้าใจงานมากกว่า ไปยังพนักงานใหม่หรือเพื่อนร่วมงานที่มีความรู้และประสบการณ์น้อยกว่า ระบบพี่เลี้ยงอาจจะถือเป็นการฝึกงานรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากเป็นกระบวนการพัฒนาเชิงสนับสนุนและให้กำลังใจในระบบพี่เลี้ยง อาจจะมีการนำประเด็นที่เป็นเรื่องส่วนตัว มาปรึกษาหารือกันได้ด้วย พี่เลี้ยงกับน้องเลี้ยงก็จะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากกว่า โดยพี่เลี้ยงไม่จำเป็นต้องเป็นหัวหน้างาน แต่อาจจะเป็นเพื่อนร่วมงานที่มีตำแหน่งสูงกว่าและประสบการณ์มากกว่า ซึ่งอยู่ในหน่วยงานเดียวกันหรือต่างหน่วยงานกันก็ได้ โดยทั่วไประบบพี่เลี้ยงจะใช้เวลาค่อนข้างนาน เพราะทั้งสองฝ่ายจะต้องสร้างความคุ้นเคย ความสัมพันธ์และความเข้าใจซึ่งกันและกัน นอกจากนี้พี่เลี้ยงยังเป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้อยู่ในความดูแลเมื่อมีปัญหา หรือเกิดความสับสนและที่สำคัญพี่เลี้ยงจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในเรื่อง พฤติกรรม จริยธรรมและการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรด้วย ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ ของระบบพี่เลี้ยงนั้นมีเป้าหมายทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล

นอกจากโครงการและแนวทางดังกล่าวข้างต้นที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เตรียมการเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรและกระบวนการแล้ว ยังมีหลักการหลักการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่ควรละเลย ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้เสนอแนวคิดไว้ Brown (1994, pp. 53-70) ที่นำเสนอนี้เป็นแนวคิดของที่ได้เสนอหลักการเกี่ยวกับการเรียนและการสอนภาษาไว้ (Principles of language learning and teaching) ซึ่งครอบคลุมและสามารถนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยแบ่งออกเป็นหลักการ 3 ด้าน คือ

1. หลักการทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive principles) ประกอบด้วย

1.1 ความเป็นหนึ่งเดียว (Automatation) หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียนภาษาโดยให้ความสนใจต่อรูปแบบภาษาในลักษณะองค์รวม ไม่วิเคราะห์ภาษาเป็นส่วนย่อย ๆ เช่น หน่วยเสียง หน่วยคำ และชนิดของคำ

1.2 การเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful learning) การเรียนรู้ที่มีความหมายเป็นการซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาและระบบความจำที่มีอยู่แล้วอย่างมีความหมาย และเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างทางสติปัญญาเดิม ทำให้สามารถจดจำได้อย่างแม่นยำ

1.3 การให้รางวัล (The anticipation of reward) ผู้สอนควรให้ผู้เรียนตระหนักในผลที่ได้รับจากการเรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว โดยการชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ความมีเกียรติ และความมีชื่อเสียงที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ ประโยชน์ทางด้านวิชาการของการรู้ภาษาอังกฤษและผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

1.4 การสร้างแรงจูงใจภายใน (The intrinsic motivation) ผู้สอนจะต้องศึกษาว่าอะไรเป็นแรงจูงใจภายในของผู้เรียน แล้วจึงออกแบบกิจกรรมและใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ มีประโยชน์หรือท้าทาย

1.5 การฝึกกลวิธีการเรียนรู้ (Strategic investment) ผู้สอนต้องศึกษาว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีแบบแผนในการเรียนรู้แบบใด แล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแบบแผนการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ควรหาโอกาสฝึกกลวิธีการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยพิจารณาเลือกฝึกกลวิธีที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับบทเรียน

2. หลักการทางด้านความรู้สึกนึกคิด (Affective principle) หลักการทางด้านความรู้สึกนึกคิดนี้ ได้แบ่งออกเป็นหลักการย่อยดังนี้ (Brown, 1994)

2.1 การแสดงออกทางภาษา (Language ego) ในขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาที่สองไปด้วย ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกป้องกัน (Defensiveness) และมีความรู้สึกสะกดกลั้น (Inhibitions) ต่อการเรียนภาษาที่สอง ผู้สอนจะต้องให้กำลังใจแก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก อบอุ่น ไม่รู้สึกสิ้นหวังในการเรียนภาษาที่สอง ผู้สอนจะต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาที่สองให้แก่ผู้เรียน ต้องมีการวางแผนและกำหนดโครงสร้างของกิจกรรมให้เหมาะสม

2.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) ผู้สอนจะต้องสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับมอบหมายภาระงานแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าตนมีความสามารถที่จะทำภาระงานการเรียนนั้น ให้สำเร็จได้

2.3 ความกล้าที่จะเสี่ยง (Risk-taking) เป็นหลักการที่เน้นความสำคัญของการช่วยให้ผู้เรียน คาดคะเนความเสี่ยงในการที่จะพยายามใช้ภาษาทั้งในด้านการรับสารและการส่งสาร ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง จะต้องกล้าเสี่ยงที่จะใช้ภาษา กล้าที่จะได้รับการตำหนิ และการชมเชยด้วยความเต็มใจ มีความพยายามที่จะส่งสารและรับสารที่เป็นภาษาที่สองด้วยความเชื่อมั่นในความ สามารถของตนเอง

2.4 ความเชื่อมโยงระหว่างภาษากับวัฒนธรรม (The language-culture connection) ภาษาและวัฒนธรรมมักจะเชื่อมโยงกัน ในบางครั้งจะเรียนรู้ภาษาที่สองให้สำเร็จได้ ก็ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้พูดภาษาที่สองไปด้วย เมื่อใดที่ผู้สอนสอนภาษาจะต้องรวมการสอนระบบของวัฒนธรรมประเพณีค่านิยมและ แนวทางการคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของภาษาไปด้วย

3. หลักการทางด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic principles)

อิทธิพลของภาษาแม่ (The native language effect) ผู้เรียนภาษาที่สองมักจะคิดเป็นภาษาแม่ก่อน แล้วจึงแปลจากภาษาแม่เป็นภาษาที่สอง ทำให้ภาษาแม่บางส่วนเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาที่สอง จึงทำให้เกิดอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือไม่สามารถทำความเข้าใจสาร และไม่สามารถผลิตสารด้วยภาษาที่สองอย่างถูกต้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา (Inter language) ผู้เรียนภาษาที่สองมีแนวโน้มที่จะก้าวไปสู่กระบวนการพัฒนาภาษาอย่างเป็นระบบ หรือกึ่งระบบได้ โดยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลป้อนกลับของบุคคลอื่นมาช่วยส่งเสริมการพัฒนาภาษา ภายใน ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึง ความรู้สึกนึกคิด และความเข้าใจของผู้เรียนด้วยว่า ผู้เรียนรู้สึกอย่างไร คิดอย่างไร เข้าใจอย่างไร และมีเหตุผลอย่างไร จึงแสดงออกทางภาษาในลักษณะเช่นนั้น

ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ผู้สอนจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารให้ดีที่สุด โดยให้ความเอาใจใส่ต่อการนำภาษาไปใช้ (Language usage) ไม่ใช่เพียงการใช้ภาษาเท่านั้น (Language usage) ซึ่งนอกจากจะเป็นการใช้ภาษาถูกต้องและคล่องแคล่วแล้ว ยังต้องเป็นภาษาที่ใช้กันอยู่จริง และเหมาะสมกับบริบท และจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในบริบทของ ชีวิตจริงด้วย

จากหลักการและแนวคิดดังกล่าว หากครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเชื่อว่าการปฏิรูปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการพัฒนาครูจะเป็นทิศทางที่นำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาตัวแปรที่คาดว่าจะส่งผลต่อสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อกลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแปรด้านสถานภาพการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น สถานภาพการปฏิบัติงาน ขนาดโรงเรียน และประเภทโรงเรียนซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สถานภาพ

สถานภาพ หมายถึง ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอน ทั้งสี่สถานะภาพนี้มีบทบาทสำคัญในการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียน การอำนวยความสะดวกและการส่งเสริมการปฏิบัติงานเป็นหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่วนครูผู้สอนมีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ถ้าตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งขาดหรือบกพร่องในหน้าที่ก็อาจส่งผลกระทบต่อสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ ประวิทย์ พูลสวัสดิ์ (2548) พบว่า บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ ศิริจันทร์ พลอยกระโทก (2551, หน้า 55) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก จำแนกตามตำแหน่ง มีการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันในเรื่องสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารของสถานศึกษาตามที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านของสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ มุตา คงคิน (2551, หน้า 69) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลของผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยา พบว่า พฤติกรรมการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง มีความแตกต่างกัน เพราะครูทุกคนดำรงตำแหน่งในสถานศึกษาใดในสถานศึกษาก็ตามในแต่ละตำแหน่งที่แตกต่างกัน จะต้องปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูผู้สอนบางตำแหน่งต้องการที่จะให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ความสำคัญ หรือปฏิบัติต่อครูทุกตำแหน่งที่แตกต่างกันไปให้มีความเสมอภาค ด้วยลักษณะดังกล่าว จึงทำให้ครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีการรับรู้พฤติกรรมกรรมการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลของผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยา แตกต่างกันและวณิ ลิมปิสวัสดิ์ (2534, หน้า 4) กล่าวว่าบทบาทของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษว่า ครูต้องสร้างกิจกรรมใหม่ ๆ ที่จะเสริมบทบาทการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคง่าย ๆ และผู้เรียนสามารถตอบสนองได้ในทางบวก ผู้เรียนจะใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ดีต่อเมื่อผู้เรียนได้ให้ความสนใจทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ ทุกครั้งที่มีการทดสอบการพูด และภาษาเขียน โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ ทุกครั้งที่มีการทดสอบการพูด และการเขียน ครูต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกมีความตั้งใจจริงที่จะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นสถานภาพที่จำแนกออกเป็นฝ่ายบริหารและครูผู้สอนมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้เพราะเป็นส่วนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน

ขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนและมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่หลายประการ เช่น จำนวนห้องเรียน จำนวนนักเรียน จำนวนบุคลากรและปริมาณของงานที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งขนาดของโรงเรียนเป็นตัวกำหนดโครงสร้างทรัพยากรเพื่อการบริหารงานให้ต่างกัน โดยโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีโครงสร้างซับซ้อนกว่าโรงเรียนที่มีขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งโครงสร้างปริมาณงานที่ต่างกันนี้จะส่งผลให้โรงเรียนมีสภาพการบริหารงานและปัญหาที่เกิดจากการบริหารแตกต่างกันไปด้วย งานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าขนาดโรงเรียนเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการบริหารงาน เพราะโรงเรียนเป็นองค์กรทางการศึกษาที่มีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนที่กระจายอยู่ในชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศ โรงเรียนมีขนาดต่างกัน ขึ้นอยู่กับจำนวนครู นักเรียน โดยขนาดของโรงเรียนมีผลต่อการจัดการศึกษา (รัตนวดี แก้วม่วง, 2554) และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534 อ้างถึงในสุนทร ครสิงห์, 2548, หน้า 18) จากการศึกษาและประเมินคุณภาพ พบว่าโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กมีคุณภาพค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดใหญ่ เนื่องจากขาดความพร้อม ด้านปัจจัย เช่น ครูไม่ครบชั้นทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครบถ้วนตามหลักสูตร ขาดแคลนสื่อและวัสดุอุปกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อและเทคโนโลยีที่ราคาแพง เช่น คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ สอดคล้องกับ สมศิริ สุระประเสริฐ (2549, หน้า 70) ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่หลายประการ เช่น จำนวนห้องเรียน จำนวนนักเรียน จำนวนบุคลากรและปริมาณของงานที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งขนาดของโรงเรียนเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของทรัพยากรเพื่อการบริหารงานให้ต่างกัน โดยโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีโครงสร้างซับซ้อนกว่าโรงเรียนที่มีขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งโครงสร้างปริมาณงานที่แตกต่างกันนี้จะส่งผลให้โรงเรียนมีสภาพการบริหารงานและปัญหาที่เกิดจากการบริหารงานแตกต่างกันไปด้วย รวมทั้งโรงเรียนยังถูกกำหนดขึ้นเพราะความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนบริเวณรอบ ๆ โรงเรียน จึงทำให้โรงเรียนมีสภาพและปัญหาในการบริหารงานแตกต่างกันมากขึ้นไปอีก ส่วนงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ เปรมสุข (2542 อ้างถึงใน ประวิทย์ พูลสวัสดิ์, 2548, หน้า 47) เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดตาก พบว่าเมื่อศึกษาระดับปัญหาตามตัวแปรขนาดโรงเรียนพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกัน จากการศึกษาของ สมศิริ สุระประเสริฐ (2549) ในปัญหาแนวทางการแก้ปัญหา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จากการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา

ภาษาอังกฤษ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ที่ตั้งโรงเรียน และขนาดของชั้นเรียน จากผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกขนาดของโรงเรียนเป็นตัวแปรต้นในการวิจัยครั้งนี้

ประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของสถานศึกษาว่า สถานศึกษา หมายถึง สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา และโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น ดังนั้น สถานศึกษาและโรงเรียนมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาและจัดแบ่งประเภทโรงเรียนเป็น 2 ประเภท คือ โรงเรียนทั่วไป หมายถึง โรงเรียนที่การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา คือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระแก้ว ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ส่วนโรงเรียนมาตรฐานสากล หมายถึง โรงเรียนที่พัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล รวมทั้งมีการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ เพื่อให้ได้ ผู้เรียนที่มีคุณภาพ คือเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะ (Learner profile) เทียบเคียงมาตรฐานสากล (World class standard) และมีศักยภาพเป็นพลโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555, หน้า 11) สอดคล้องกับ กิติชัช รุจิมงคล (2544) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหาร โรงเรียนและประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนเขตการศึกษา 12 พบว่าประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา 12 อยู่ในระดับมาก และโรงเรียนที่มีประสบการณ์ต่างกัน โรงเรียนประเภทต่างกัน และในระดับชั้นสูงสุดที่โรงเรียนเปิดสอนต่างกัน มีประสิทธิภาพต่างกัน และประเสริฐ สวณจันทร์ (2553) ได้วิจัยเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 พบว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 จำแนกตามประเภทโรงเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน เพียงด้านเดียวแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ สุมนชิตรา นิยะมะ (2554) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี พบว่า การเปรียบเทียบเมื่อจำแนกตามประเภทของสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ สถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประเภทของโรงเรียนที่มีความแตกต่างกันย่อมส่งผลต่อการบริหารและการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน จึงได้นำประเภทของโรงเรียนมาเป็นตัวแปรต้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จตุพล ขงสร (2554) ได้ศึกษานโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน โดยใช้วิธีการศึกษาเปรียบเทียบเชิงสหวิทยาการของจอร์จ เบอร์เรเดย์ ซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 การศึกษาเฉพาะที่ โดยมี 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการบรรยายหรือพรรณนา และขั้นตอนการตีความ ตอนที่ 2 การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ โดยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการบรรยาย ขั้นตอนการแปลความ ขั้นตอนการเทียบเคียง และขั้นตอนการเปรียบเทียบ พบว่า 1. จากการศึกษานโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนพบว่า มีจุดรวมคล้ายคลึงกัน 3 ประการคือ (1) การขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง (2) การยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษา และ (3) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2. จากการศึกษาเชิงเปรียบเทียบของนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียน พบว่า การเมืองการปกครอง สภาพทางภูมิศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม จำนวนประชากร และสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศในประชาคมอาเซียนส่งผลให้นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความแตกต่างกัน

ธิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553) ได้ศึกษาประชาคมอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอาจส่งผลกระทบทางบวกและทางลบซึ่งจะได้รับประโยชน์ไม่น้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเตรียมความพร้อมอย่างดีของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่วนภาครัฐก็ควรทำความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียนให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเตรียมมาตรการป้องกัน

บรรจพร เข้มละมุล (2553) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า 1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ที่ตั้งของโรงเรียน ขนาดของชั้นเรียน ประสบการณ์ ในการสอนและวิชาเอก โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3. แนวทาง การบริหารจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ควรประชุมชี้แจง และอภิปรายปัญหาต่าง ๆ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ สัมมนา ศึกษาดูงาน ส่งเสริมสนับสนุน วิจัย ศึกษาพัฒนาให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์

รัตน์วดี แก้วม่วง (2554) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาของครูในอำเภอวัฒนานคร พบว่า 1. ปัญหาในการจัด การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ 2. ปัญหาในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามวิชาเอก ประสบการณ์การสอน และขนาดโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3. แนวทางแก้ปัญหการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร ควรจัดหลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และการปรับปรุงหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถ ทางการพูดภาษาอังกฤษ สามารถสื่อสารได้ถูกต้อง ด้านสื่อการเรียนการสอนควรพัฒนาสื่อการเรียน การสอน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาสื่อมีส่วนร่วม ในการประเมินผลสื่อ ด้านการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนควรประเมินผลให้ครอบคลุมเป้าหมาย ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ มีความหลากหลาย โดยประเมิน 3 ระยะ คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

เอกราช อะมะวัลย์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนฝีมือช่างทหาร ในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรมุ่งสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 พบว่า ปัจจัย ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียนได้แก่ 1. ปัจจัยด้านความเข้าใจ เพื่อสร้างความตระหนักและความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2. ปัจจัยศักยภาพบุคลากรที่ต้อง ได้รับการพัฒนาให้มีทักษะที่เหมาะสม 3. ปัจจัยคุณภาพมาตรฐาน เพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของ นักศึกษาและครู ให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกัน และ 4. ปัจจัยการเปิดเสรีการค้า

ประกอบด้วย การทำความเข้าใจตกลงยอมรับร่วมกันด้านการศึกษา ควบคู่กับการเปิดการค้าเสรี
ด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน

จันทนา หุนกระโทก (2556) ได้ศึกษาการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเตรียม
ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ตามรูปแบบ
การบริหารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 7 ด้าน พบว่าส่วนใหญ่มีการปฏิบัติและเป็นจริงในระดับมาก
โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการจัดทำ
หลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวางแผนการดำเนินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเตรียม
ความพร้อมของสถานศึกษา ด้านการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศ กำกับ
ติดตาม และประเมินผล และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการสรุปผลการดำเนินงานและการรายงาน

งานวิจัยต่างประเทศ

Gill & Rebrova (2001) ได้ศึกษาว่าในการใช้ภาษา ครูภาษาอังกฤษที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาแม่ น้อยคนที่จะสามารถแข่งขันกับครูภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีความสามารถด้านภาษาสูงหรือเทียบเท่ากับครูภาษาอังกฤษที่ใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาแม่ ความรู้ภาษาอังกฤษที่ครูใช้ไม่ได้เป็นภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาแม่ สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุ
ที่ทำให้พวกเขาไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูภาษาอังกฤษที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาแม่มีความต้องการได้รับการฝึกฝนทักษะทางด้านการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ด้านการสื่อสารมากกว่าครูที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

Ferris (1998) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
ยอมรับว่า ในด้านทักษะการพูดและการฟัง นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในการพูด การทำกิจกรรมกลุ่ม
การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การติดต่อสื่อสารกับอาจารย์เจ้าของภาษา ถึงแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมและ
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและศึกษาในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา การวิเคราะห์ความต้องการ
ใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษ
หรือหลักสูตรวิชาใดก็ตาม

Evensen (1987, p. 6) ได้สำรวจความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าครูประสบปัญหา
ด้านการขาดทักษะทางภาษา สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางด้านจิตวิทยา เจตคติ อุปกรณ์
การสอน ระบบการวัดและประเมินผล

Holden (1985, pp. 289-291) ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษ
ประสบความล้มเหลวว่า เกิดจากจำนวนนักเรียนในห้องเรียนแต่ละห้องมีมากเกินไป โฮลเดน
ยังเสนอแนวทางทำให้การสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศให้ประสบผลสำเร็จ

ว่าห้องเรียนหนึ่ง ๆ ควรมีนักเรียนประมาณ 12-20 คน เพื่อให้นักเรียนจะได้มีกิจกรรมร่วมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ครูควรสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นกับนักเรียนและผู้ปกครอง และครูผู้สอนต้องไม่มีอคติต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย ต้องสนใจศึกษารายละเอียดในกลุ่มมือให้มากที่สุด เพื่อจะได้สอนให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นของนักเรียนด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 มีปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดตามที่หลักสูตรกำหนดประกอบกับผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ จึงควรวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยของหลักทางการบริหาร จัดการหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กำหนด 1) ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1.1) นโยบายและโครงสร้าง 1.2) การพัฒนาบุคลากร 1.3) การสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากร 1.4) การมีส่วนร่วม และแนวทางการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ได้กำหนด 2) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 2.1) มาตรฐานและหลักสูตร 2.2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 2.3) สื่อกับการจัดการเรียนรู้ 2.4) การวัดและประเมินผล 2.5) การวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) การใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้ 3) การพัฒนาครูและบุคลากร 4) การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ฝ่ายบริหารและฝ่ายครูผู้สอน ในโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำนวน 14 โรง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ รวม 53 คน และฝ่ายครูผู้สอน จำนวน 89 คน รวมฝ่ายบริหารและฝ่ายครูผู้สอนทั้งสิ้น 142 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ฝ่ายบริหารและฝ่ายครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970, p. 608) โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดสถานภาพเป็นชั้น จำนวน 104 คน แสดงในตารางที่ 1

1.3 กลุ่มตัวอย่างของการสัมภาษณ์ จากผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำนวน 9 คน ประกอบด้วย ครูผู้สอนที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ ในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว เป็นเวลา มากกว่า 10 ปี

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

	สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ฝ่ายบริหาร	ผู้อำนวยการ โรงเรียน	14	10
	รองผู้อำนวยการ โรงเรียน	25	19
	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้	14	10
ฝ่ายการสอน	ครูผู้สอน	89	65
	รวม	142	104

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ประกอบด้วย แบบสอบถาม 1 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ 1 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบถาม มีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ สถานภาพ ขนาดของโรงเรียน และประเภทโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (1961) ได้แก่

1. ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 ข้อ ดังนี้
 - 1.1 นโยบายและโครงสร้าง จำนวน 4 ข้อ
 - 1.2 การพัฒนาบุคลากร จำนวน 4 ข้อ
 - 1.3 การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร จำนวน 4 ข้อ
 - 1.4 การมีส่วนร่วม จำนวน 4 ข้อ

2. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน จำนวน 24 ข้อ ดังนี้

2.1 มาตรฐานและหลักสูตร	จำนวน 4 ข้อ
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้	จำนวน 8 ข้อ
2.3 สื่อกับการจัดการเรียนรู้	จำนวน 3 ข้อ
2.4 การวัดและประเมินผล	จำนวน 5 ข้อ
2.5 การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู	จำนวน 4 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งกำหนดความมากน้อย

ในระดับการมีสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์น้ำหนัก ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพ/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพ/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพ/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพ/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพ/ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลคะแนน อาศัยเทียบเคียงในการใช้เกณฑ์การประมาณค่า (บุญชม

ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง สภาพ/ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง สภาพ/ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง สภาพ/ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง สภาพ/ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง สภาพ/ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยผู้เชี่ยวชาญ คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีวิทยฐานะ

ชำนาญการพิเศษ จำนวน 9 คน

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและแนวทาง พัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัด สระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี รูปแบบ และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1) ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1.1) นโยบายและโครงสร้าง 1.2) การพัฒนาบุคลากร 1.3) การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร 1.4) การมีส่วนร่วม และ 2) การจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ 2.1) มาตรฐานและหลักสูตร 2.2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 2.3) สื่อกับการจัดการเรียนรู้ 2.4) การวัดและประเมินผล 2.5) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ศึกษาการสร้างเครื่องมือแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างและปรับปรุงแบบสอบถาม

1.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานกรรมการ และกรรมการที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงความเหมาะสมให้ครอบคลุมเนื้อหาและการใช้ภาษา

1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพิจารณาแก้ไขอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

1.6.1 ดร.สมุทรา ชำนาญ อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมการบริหาร และผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

1.6.2 ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น อาจารย์ประจำภาควิชาและจิตวิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.6.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ประยูร อิ่มสวาสดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

1.6.4 นายชานนท์ ประภา ผู้อำนวยการ โรงเรียนร่มเกล้าวัฒนานคร สระแก้ว รัชมังคลาภิเษก

1.6.5 นายศุภชัย ถามั่งมี รองผู้อำนวยการโรงเรียนร่วมเกล้าวัฒนานคร
สระแก้ว รัชมังกลาภิเษก

1.7 ปรับปรุงแบบสอบถามตามที่คุณผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ

1.8 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item-total correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 มีค่าระหว่าง .26-.67 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 มีค่าระหว่าง .26-.77

1.9 นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ Cronbach (1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ทั้งฉบับเท่ากับ .96 และผลจากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ทั้งฉบับเท่ากับ .98

1.10 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้ว ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นแบบสัมภาษณ์ และศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2 สร้างข้อคำถามของแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยเลือกข้อคำถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ พบค่าเฉลี่ยของปัญหาที่มีปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก มาสร้างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์

2.3 นำแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเพื่อปรับปรุงและแก้ไข การพิจารณาความเหมาะสมของข้อความและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เช่นเดียวกันกับแบบสอบถาม

2.4 นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุง และจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 9 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 เพื่อขอความอนุเคราะห์แจ้งสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามของงานวิจัย
2. ส่งหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดส่งแบบสอบถามจำนวน 104 ฉบับ ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมส่งแบบสอบถามคืนตามเวลาที่กำหนด
3. การจัดเก็บแบบสอบถามคืนหลังจากแบบสอบถามไปแล้วสำหรับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้ส่งกลับคืน ผู้วิจัยได้ทำการติดตามกับโรงเรียนนั้น โดยตรงเพื่อทำการขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามส่งคืนจำนวน 104 ฉบับ นำแบบสอบถามทั้งหมดตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ สามารถใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 104 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
6. นำผลการคำนวณมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของงานวิจัย และจัดอันดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จากปัจจัยที่ได้กำหนดไว้
 - 1) ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1.1) นโยบายและโครงสร้าง 1.2) การพัฒนาบุคลากร 1.3) การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร 1.4) การมีส่วนร่วม และ 2) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 2.1) มาตรฐานและหลักสูตร 2.2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 2.3) สื่อกับการจัดการเรียนรู้ 2.4) การวัดและประเมินผล 2.5) การวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้

7. สรุปประเด็นปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบปัจจัยที่มีปัญหา 3 อันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ 1) นโยบายและโครงสร้าง 2) การมีส่วนร่วม และ 3) การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร นำปัจจัยทั้งสามมาสร้างแบบสัมภาษณ์

8. ดำเนินการสัมภาษณ์ โดยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน

9. ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้หลักวิเคราะห์ข้อมูล (Content analysis) เพื่อนำมาสรุปผลการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์โดยวิเคราะห์ข้อมูลโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว โดยการหาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้าน แล้วนำคะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านมาจัดระดับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว นำมาเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 22-25)

3. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้วยการทดสอบค่าที (*t-test*) เมื่อจำแนกตามสถานภาพและประเภทของโรงเรียน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

4. นำปัญหาที่พบมากที่สุด 3 อันดับ ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

5. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยมีการตรวจสอบข้อมูลที่ได้ โดยการใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา (Content analysis) เพื่อนำมาสรุปผลการสัมภาษณ์

6. นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. วิเคราะห์ข้อมูล การเปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ และขนาดของโรงเรียน โดยใช้สถิติค่าที (t -test)
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's test
5. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนอ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา (Content analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
สู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 7 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้
ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
SS	แทน ค่าผลบวกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean square)
F	แทน ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F -distribution)
t	แทน ค่าสถิติทดสอบที (t -test)
p	แทน ความน่าจะเป็นที่จะยอมรับสมมติฐาน (p -value)
*	แทน มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน
ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประเภทโรงเรียน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง บุคลากร โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ ขนาดโรงเรียน และประเภทโรงเรียน

รายการ	<i>n</i> = 104	
	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
1.1 ฝ่ายบริหาร	39	37.50
1.2 ครูผู้สอน	65	62.50
รวม	104	100.00
2. ขนาดโรงเรียน		
2.1 ขนาดเล็ก	12	11.54
2.2 ขนาดกลาง	45	43.27
2.3 ขนาดใหญ่	33	31.73
2.4 ขนาดใหญ่พิเศษ	14	13.46
รวม	104	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	<i>n</i> = 104	
	จำนวน	ร้อยละ
3. ประเภทโรงเรียน		
3.1 โรงเรียนทั่วไป	90	86.54
3.2 โรงเรียนมาตรฐานสากล	14	13.46
รวม	104	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า สถานภาพกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และฝ่ายบริหาร จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

จำแนกตามขนาดโรงเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 43.27 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 31.73 ขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.46 และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54

จำแนกตามประเภทโรงเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนทั่วไป จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 86.54 และโรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.46

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและรายด้าน

สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียน	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้				
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.63	.77	มาก	1
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.44	1.17	ปานกลาง	2
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและ ทรัพยากร	3.39	1.07	ปานกลาง	3
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.08	1.22	ปานกลาง	4
รวม	3.40	1.05	ปานกลาง	
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน				
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	3.21	.91	ปานกลาง	4
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.32	1.01	ปานกลาง	1
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.24	1.12	ปานกลาง	3
4. ด้านการวัดผลประเมินผล	3.27	.94	ปานกลาง	2
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ	3.16	.91	ปานกลาง	5
รวม	3.26	.97	ปานกลาง	

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง และอยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากร และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียน ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.63	.77	มาก	1
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.44	1.17	ปานกลาง	2
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและ ทรัพยากร	3.39	1.07	ปานกลาง	3
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.08	1.22	ปานกลาง	4
รวม	3.40	1.05	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้านเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร และด้านการมีส่วนร่วม ตามลำดับ

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ ด้านนโยบายและโครงสร้าง

นโยบายและโครงสร้าง	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. สถานศึกษากำหนดนโยบายและดำเนินการตามนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียนตามนโยบาย	3.64	.80	มาก	2
2. สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ ของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.93	.74	มาก	1
3. สถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและพัฒนาครู ด้านภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.61	.87	มาก	3
4. สถานศึกษาสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษและจัดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน	3.32	1.06	ปานกลาง	4
รวม	3.63	.77	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านนโยบายและโครงสร้าง โดยรวม อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญ ของการใช้ภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สถานศึกษา กำหนดนโยบายและดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามนโยบาย และสถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและพัฒนาครูด้านภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามลำดับ ยกเว้นในหัวข้อ สถานศึกษาสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและจัดให้มีการใช้ ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากร	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษพัฒนาตนเองทางด้านทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ เช่น เข้าร่วมการอบรม สัมมนา Workshop เป็นต้น	3.81	.95	มาก	1
2. สถานศึกษาประสาน และร่วมมือกับศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English resource and instruction center: ERIC) ในการอบรมพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	3.46	.98	ปานกลาง	2
3. มีการพัฒนาครูและบุคลากรทุกกลุ่มสาระฯ ให้มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่อาเซียน	3.14	1.19	ปานกลาง	4
4. ผู้บริหารกำหนดให้การพัฒนาภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรเป็นโครงการหนึ่งของโรงเรียน	3.33	1.19	ปานกลาง	3
รวม	3.44	1.17	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านพัฒนาบุคลากร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษพัฒนาตนเองทางด้านทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ เช่น เข้าร่วมการอบรม สัมมนา Workshop เป็นต้น อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานศึกษาประสาน และร่วมมือกับศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English resource and instruction center: ERIC) ในการอบรมพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารกำหนดให้การพัฒนาภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรเป็น โครงการหนึ่งของโรงเรียน และมีการพัฒนาครูและบุคลากรทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่อาเซียน ตามลำดับ

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปีวิจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากรด้านภาษาอังกฤษ	3.38	.93	ปานกลาง	3
2. จัดซื้อวัสดุสื่อมัลติมีเดีย และสื่อการสอน อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ	3.18	1.19	ปานกลาง	4
3. จัดห้องเรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน	3.44	.90	ปานกลาง	2
4. จัดให้มีครูเจ้าของภาษาเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนภาษาอังกฤษ	3.54	1.10	มาก	1
รวม	3.39	1.07	ปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปีวิจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ จัดให้มีครูเจ้าของภาษาเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดห้องเรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาบุคลากรด้านภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ครูและบุคลากรภายใน โรงเรียนมีส่วนร่วม ในการจัดทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.24	1.00	ปานกลาง	1
2. องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	2.99	1.23	ปานกลาง	3
3. มีการประสานงาน ร่วมมือระหว่าง โรงเรียน ในการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ ให้กับครูและนักเรียน	3.02	1.07	ปานกลาง	2
รวม	3.08	1.22	ปานกลาง	

จากตารางที่ 8 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูและบุคลากรภายในโรงเรียน มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการประสานงาน ร่วมมือระหว่าง โรงเรียนในการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับ ครูและนักเรียน และองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการส่งเสริมนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามลำดับ

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวม

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียน ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	3.21	.91	ปานกลาง	4
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.32	1.01	ปานกลาง	1
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.24	1.12	ปานกลาง	3
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.27	.94	ปานกลาง	2
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ	3.16	.91	ปานกลาง	5
รวม	3.26	.97	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อตามลำดับ

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านมาตรฐานและหลักสูตร

มาตรฐานและหลักสูตร	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนศึกษา	3.07	1.05	ปานกลาง	4
2. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาสาระ ประชาคมอาเซียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ	3.19	1.02	ปานกลาง	3
3. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรม การใช้ทักษะทางภาษาในเหตุการณ์หรือ สถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน	3.34	.85	ปานกลาง	1
4. มีการนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนรู้ เพื่อแนะนำและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ให้เกิดประสิทธิภาพ	3.26	.87	ปานกลาง	2
รวม	3.21	.91	ปานกลาง	

จากตารางที่ 10 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านมาตรฐานและหลักสูตร โดยรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ จัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการใช้ทักษะทางภาษาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริงทั้งในและ นอกห้องเรียน มีการนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนรู้เพื่อแนะนำและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ให้เกิดประสิทธิภาพ และออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาสาระประชาคมอาเซียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนศึกษา

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้	n = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริม ผู้เรียนให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ	3.45	.85	ปานกลาง	4
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ทั้งในและนอกห้องเรียน	3.38	.91	ปานกลาง	5
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาเรียนรู้เรื่องราวและวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมอาเซียน	3.38	1.03	ปานกลาง	6
4. เปิดสอนหลักสูตร English program (EP) หรือ Mini English program (MEP) ในโรงเรียน	2.55	1.45	ปานกลาง	8
5. จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ EIS (English for integrated studies) เพื่อการพัฒนา การเรียนรู้ ด้านภาษาอังกฤษทั้งนักเรียนและครู	3.18	1.03	ปานกลาง	7
6. ครุณำวิธีการสอน (Methods of teaching) เทคนิคการสอน (Teaching techniques) ที่หลากหลายไปใช้ในการจัด การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.48	.89	ปานกลาง	3
7. จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น กิจกรรมเพิ่มเติม, ค่ายภาษาอังกฤษ, โครงการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ต่าง ๆ เป็นต้น ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และ ความแตกต่าง	3.64	.81	มาก	1
8. เน้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ ได้จริงจนเกิดทักษะที่ชำนาญ เช่น สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ	3.51	.90	มาก	2
รวม	3.32	1.01	ปานกลาง	

จากตารางที่ 11 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ เน้นกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงจนเกิดทักษะที่ชำนาญ เช่น สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ครุณาวิธีการสอน (Methods of teaching) เทคนิคการสอน (Teaching techniques) ที่หลากหลาย ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเปิดสอนหลักสูตร English Program (EP) หรือ Mini English Program (MEP) ในโรงเรียน ตามลำดับ ยกเว้น จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล เช่น กิจกรรมเพิ่มเติม, ค่ายภาษาอังกฤษ, โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ต่าง ๆ เป็นต้น ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และความแตกต่าง อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้

สื่อกับการจัดการเรียนรู้	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ผลิตภัณฑ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาและส่งเสริม การศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาของประชาคมอาเซียน ที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.14	1.16	ปานกลาง	3
2. ใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน รักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง มีจิตสำนึก และค่านิยมที่ดีงามของการเป็นพลเมืองอาเซียน	3.19	1.02	ปานกลาง	2
3. จัดมุมหรือห้องที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.38	.99	ปานกลาง	1
รวม	3.24	1.12	ปานกลาง	

จากตารางที่ 12 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดมุมหรือห้องที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษ ใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง มีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีงามของการเป็นพลเมืองอาเซียนและผลิตสื่อการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาและส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาของประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษตามลำดับ

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. สร้างเครื่องมือและใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย	3.20	.90	ปานกลาง	4
2. กำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการวัดผลและประเมินให้ครอบคลุมความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษ	3.38	.92	ปานกลาง	1
3. สถานศึกษาจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผล การเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.37	.86	ปานกลาง	2
4. มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.29	1.09	ปานกลาง	3
5. มีการประเมินตนเองของผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียน	3.20	1.08	ปานกลาง	5
6. มีการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.15	.94	ปานกลาง	6
รวม	3.27	.94	ปานกลาง	

จากตารางที่ 13 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ กำหนดเกณฑ์และมาตรฐาน ในการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษ สถานศึกษา จัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตาม หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและ มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ มีการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตารางที่ 14 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย	3.25	.97	ปานกลาง	1
2. ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้อ	2.98	.92	ปานกลาง	4
3. ผู้สอนสามารถทำวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา วิธีการและ พัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน	3.23	.92	ปานกลาง	2
4. ผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนา ผู้เรียนและการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการ ทางการเรียนการสอน การผลิตสื่อ และนำมาพัฒนาสถานศึกษา	3.17	.99	ปานกลาง	3
รวม	3.16	.91	ปานกลาง	

จากตารางที่ 14 พบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย ผู้สอนสามารถทำวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา วิธีการ และพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน และผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการทางการเรียนการสอนการผลิตสื่อ และนำมาพัฒนาสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ตารางที่ 15 คະแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียน	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้				
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.26	.98	ปานกลาง	1
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.09	.96	ปานกลาง	4
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร	3.21	1.16	ปานกลาง	3
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.24	1.06	ปานกลาง	2
รวม	3.20	1.04	ปานกลาง	
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน				
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	3.10	.86	ปานกลาง	1
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.06	1.07	ปานกลาง	2
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.03	.96	ปานกลาง	3
4. ด้านการวัดผลประเมินผล	2.90	1.03	ปานกลาง	5
5. ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้	2.96	.94	ปานกลาง	4
รวม	3.08	1.01	ปานกลาง	

จากตารางที่ 15 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

ตารางที่ 16 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.26	.98	ปานกลาง	1
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.09	.96	ปานกลาง	4
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร	3.21	1.16	ปานกลาง	3
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.24	1.06	ปานกลาง	2
รวม	3.20	1.04	ปานกลาง	

จากตารางที่ 16 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร และด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ

ตารางที่ 17 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านนโยบายและโครงสร้าง

นโยบายและโครงสร้าง	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. สถานศึกษากำหนดนโยบายและดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามนโยบาย	3.26	1.11	ปานกลาง	3
2. สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.31	.96	ปานกลาง	2
3. สถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและพัฒนาครูด้านภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.35	.99	ปานกลาง	1
4. สถานศึกษาสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและจัดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	3.13	.90	ปานกลาง	4
รวม	3.26	.98	ปานกลาง	

จากตารางที่ 17 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านนโยบายและโครงสร้าง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและพัฒนาครูด้านภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสถานศึกษากำหนดนโยบายและดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ สถานศึกษาสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและจัดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

ตารางที่ 18 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุน การจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากร	n = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษพัฒนาตนเอง ทางด้านทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เช่น เข้าร่วมการอบรม สัมมนา Workshop เป็นต้น	2.86	1.00	ปานกลาง	4
2. สถานศึกษาประสาน และร่วมมือกับศูนย์พัฒนา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English Resource and Instruction Center: ERIC) ในการอบรมพัฒนาครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ	3.03	1.00	ปานกลาง	3
3. มีการพัฒนาครูและบุคลากรทุกกลุ่มสาระฯ ให้มีทักษะ ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ อาเซียน	3.20	.98	ปานกลาง	2
4. ผู้บริหารกำหนดให้การพัฒนาภาษาอังกฤษของครูและ บุคลากรเป็นโครงการหนึ่งของ โรงเรียน	3.28	.94	ปานกลาง	1
รวม	3.09	.96	ปานกลาง	

จากตารางที่ 18 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารกำหนดให้ การพัฒนาภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรเป็นโครงการหนึ่งของ โรงเรียน มีการพัฒนาครูและ บุคลากรทุกกลุ่มสาระฯ ให้มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่อาเซียน และสถานศึกษาประสาน และร่วมมือกับศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English resource and instruction center: ERIC) ในการอบรมพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษพัฒนาตนเองทางด้านทักษะทางภาษา อย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เช่น เข้าร่วมการอบรม สัมมนา Workshop เป็นต้น

ตารางที่ 19 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร	N = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอ ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และ การพัฒนาบุคลากรด้านภาษาอังกฤษ	3.17	1.01	ปานกลาง	3
2. จัดซื้อวัสดุสื่อมัลติมีเดีย และสื่อการสอน อุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ	3.24	1.01	ปานกลาง	2
3. จัดห้องเรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ ในการพัฒนา ด้านภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ เช่น ห้องปฏิบัติการ ทางภาษา แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน	3.26	1.11	ปานกลาง	1
4. จัดให้มีครูเจ้าของภาษาเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน ภาษาอังกฤษ	3.17	1.17	ปานกลาง	4
รวม	3.21	1.16	ปานกลาง	

จากตารางที่ 19 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร โดยรวม และรายชื่อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ จัดห้องเรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ เช่น ห้องปฏิบัติการ ทางภาษา แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน จัดซื้อวัสดุสื่อมัลติมีเดีย และสื่อการสอน อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ และจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร อย่างเพียงพอในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาบุคลากรด้านภาษาอังกฤษ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ จัดให้มีครูเจ้าของภาษาเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 20 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	3.36	1.03	ปานกลาง	1
2. องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมนโยบาย โครงการหรือ กิจกรรมในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.18	1.04	ปานกลาง	2
3. มีการประสานงาน ร่วมมือระหว่างโรงเรียนในการจัดตั้ง กลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับครูและนักเรียน	3.17	1.01	ปานกลาง	3
รวม	3.24	1.06	ปานกลาง	

จากตารางที่ 20 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำ หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และมีการประสานงาน ร่วมมือระหว่างโรงเรียน ในการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับครูและนักเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 21 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน โดยรวม

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียน ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	3.10	.86	ปานกลาง	1
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.06	1.07	ปานกลาง	2
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.03	.96	ปานกลาง	3
4. ด้านการวัดผลประเมินผล	2.90	1.03	ปานกลาง	5
5. ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้	2.96	.94	ปานกลาง	4
รวม	3.08	1.01	ปานกลาง	

จากตารางที่ 21 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

ตารางที่ 22 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านมาตรฐานและหลักสูตร

มาตรฐานและหลักสูตร	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตร ที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนศึกษา	3.10	.92	ปานกลาง	2
2. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาสาระ ประชาคมอาเซียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ	3.04	.85	ปานกลาง	4
3. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการใช้ ทักษะทางภาษาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริง ทั้งในและนอกห้องเรียน	3.16	1.02	ปานกลาง	1
4. มีการนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนรู้เพื่อแนะนำ และส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ	3.10	.93	ปานกลาง	3
รวม	3.10	.86	ปานกลาง	

จากตารางที่ 22 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านมาตรฐานและหลักสูตร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ จัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการใช้ทักษะทางภาษาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริง ทั้งในและนอกห้องเรียน กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับ อาเซียนศึกษา และมีการนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนรู้เพื่อแนะนำและส่งเสริมการจัด การเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ที่บูรณาการเนื้อหาสาระประชาคมอาเซียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริม ผู้เรียนให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ	3.01	.94	ปานกลาง	6
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ทั้งในและนอกห้องเรียน	3.13	.95	ปานกลาง	2
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาเรียนรู้เรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมอาเซียน	3.11	1.04	ปานกลาง	3
4. เปิดสอนหลักสูตร English program (EP) หรือ Mini english program (MEP) ในโรงเรียน	3.02	1.44	ปานกลาง	5
5. จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ EIS (English for integrated studies) เพื่อการพัฒนา การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษทั้งนักเรียนและครู	3.27	1.08	ปานกลาง	1
6. ครุณำวิธีการสอน (Methods of teaching) เทคนิคการสอน (Teaching techniques) ที่หลากหลายไปใช้ในการจัด การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.05	.96	ปานกลาง	4
7. จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น กิจกรรมเพิ่มเติม, ค่ายภาษาอังกฤษ, โครงการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ต่าง ๆ เป็นต้น ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และ ความแตกต่าง	2.95	.85	ปานกลาง	7
8. เน้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ ได้จริงจนเกิดทักษะที่ชำนาญ เช่น สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ	2.95	.91	ปานกลาง	8
รวม	3.06	1.07	ปานกลาง	

จากตารางที่ 23 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ EIS (English for integrated studies) เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ ด้านภาษาอังกฤษทั้งนักเรียนและครู จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ทั้งในและนอกห้องเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาเรียนรู้ เรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมอาเซียน ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ เน้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงจนเกิดทักษะที่ชำนาญ เช่น สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ

ตารางที่ 24 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอน ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้

สื่อกับการจัดการเรียนรู้	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ผลิตสื่อการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาและส่งเสริม การศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาของประชาคมอาเซียน ที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.19	.93	ปานกลาง	1
2. ใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน รักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง มีจิตสำนึก และค่านิยมที่ดีงามของการเป็นพลเมืองอาเซียน	2.94	1.02	ปานกลาง	3
3. จัดมุมหรือห้องที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ที่เป็นภาษาอังกฤษ	2.96	.99	ปานกลาง	2
รวม	3.03	.96	ปานกลาง	

จากตารางที่ 24 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผลิตสื่อการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหา และส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาของประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษ จัดมุมหรือห้องที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษ และใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง มีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีงามของการเป็นพลเมืองอาเซียน ตามลำดับ

ตารางที่ 25 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. สร้างเครื่องมือและใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย	3.05	.94	ปานกลาง	2
2. กำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการวัดผลและประเมินให้ครอบคลุมความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษ	2.85	1.00	ปานกลาง	4
3. สถานศึกษาจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผล	2.96	1.06	ปานกลาง	3
4. การเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน				
5. มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.72	1.07	ปานกลาง	6
6. มีการประเมินตนเองของผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียน	2.81	1.01	ปานกลาง	5
7. มีการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.06	.99	ปานกลาง	1
รวม	2.09	1.03	ปานกลาง	

จากตารางที่ 25 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ มีการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน สร้างเครื่องมือและใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย และสถานศึกษาจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผล การเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 26 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ	<i>n</i> = 104		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย	3.21	.89	ปานกลาง	1
2. ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.06	.96	ปานกลาง	2
3. ผู้สอนสามารถทำวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา วิธีการและ พัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน	2.78	.97	ปานกลาง	4
4. ผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนา ผู้เรียนและการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการ ทางการเรียนการสอน การผลิตสื่อ และนำมาพัฒนาสถานศึกษา	2.81	1.03	ปานกลาง	3
รวม	2.96	.94	ปานกลาง	

จากตารางที่ 26 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ ผู้สอน มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนาผู้เรียน และการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการ ทางการเรียนการสอน การผลิตสื่อ และนำมาพัฒนาสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้าย ได้แก่ ผู้สอนสามารถทำวิจัย เพื่อศึกษาปัญหา วิธีการและพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่
ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ ขนาดของโรงเรียน และประเภทโรงเรียน

ตารางที่ 27 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน
 การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียน	ผู้บริหาร (n = 39)		ระดับ	อันดับ	ครูผู้สอน (n = 65)		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD			\bar{X}	SD		
	ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้							
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.31	.97	ปานกลาง	1	3.23	.77	ปานกลาง	3
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	2.98	.92	ปานกลาง	4	3.16	.71	ปานกลาง	4
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากร	3.13	.93	ปานกลาง	2	3.26	.89	ปานกลาง	2
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.05	.87	ปานกลาง	3	3.35	.87	ปานกลาง	1
รวม	3.12	.84	ปานกลาง		3.24	.72	ปานกลาง	
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน								
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	3.15	.83	ปานกลาง	1	3.07	.74	ปานกลาง	2
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.04	.77	ปานกลาง	5	3.07	.73	ปานกลาง	1
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.08	.95	ปานกลาง	3	3.00	.78	ปานกลาง	3
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.08	.90	ปานกลาง	2	2.80	.75	ปานกลาง	5
5. ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนา การเรียนรู้	3.06	.79	ปานกลาง	4	2.90	.86	ปานกลาง	4
รวม	3.08	.76	ปานกลาง		2.97	.62	ปานกลาง	

จากตารางที่ 27 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในจำแนกตามสถานภาพ

ผู้บริหาร ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ด้านการมีส่วนร่วมและด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อ และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

ครูผู้สอน ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ด้านนโยบายและโครงสร้าง และด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อ และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียน	ผู้บริหาร (n = 39)		ครูผู้สอน (n = 65)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้					
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.31	.97	3.23	.77	.51	.61
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	2.98	.92	3.16	.71	-1.03	.31
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและ ทรัพยากร	3.13	.93	3.26	.89	-.73	.48
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.05	.87	3.35	.87	-1.69	.10
รวม	3.12	.84	3.24	.72	-.76	.45
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน						
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	3.15	.83	3.07	.74	.56	.56
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.04	.77	3.07	.73	-.20	.85
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.08	.95	3.00	.78	.47	.64
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.08	.90	2.80	.75	1.66	.10
5. ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนา การเรียนรู้	3.06	.79	2.90	.86	.95	.35
รวม	3.08	.76	2.97	.62	.78	.44

จากตารางที่ 28 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพ ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน	ขนาดเล็ก		ระดับ	อันดับ	ขนาดกลาง		ระดับ	อันดับ	ขนาดใหญ่		ระดับ	อันดับ	ขนาดใหญ่พิเศษ		ระดับ	อันดับ
	X	SD			X	SD			X	SD			X	SD		
ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้																
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.23	.69	ปานกลาง	1	3.15	.92	ปานกลาง	1	3.44	.77	ปานกลาง	3	3.21	.90	ปานกลาง	3
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.10	.57	ปานกลาง	2	3.04	.82	ปานกลาง	4	3.16	.87	ปานกลาง	4	3.09	.79	ปานกลาง	4
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร	2.92	.56	ปานกลาง	4	3.06	.88	ปานกลาง	2	3.49	.90	ปานกลาง	2	3.30	1.10	ปานกลาง	2
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.03	.91	ปานกลาง	3	3.05	.89	ปานกลาง	3	3.49	.85	ปานกลาง	1	3.34	.78	ปานกลาง	1
รวม	3.07	.59	ปานกลาง		3.08	.79	ปานกลาง		3.40	.77	ปานกลาง		3.23	.79	ปานกลาง	
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน																
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	2.98	.83	ปานกลาง	4	2.96	.79	ปานกลาง	2	3.27	.76	ปานกลาง	3	3.27	.62	ปานกลาง	1
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	2.88	.58	ปานกลาง	5	2.88	.77	ปานกลาง	3	3.36	.68	ปานกลาง	1	3.10	.76	ปานกลาง	3
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.06	.85	ปานกลาง	2	2.83	.92	ปานกลาง	4	3.30	.74	ปานกลาง	2	3.02	.73	ปานกลาง	5
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.00	.77	ปานกลาง	3	2.82	.86	ปานกลาง	5	2.92	.77	ปานกลาง	4	3.08	.85	ปานกลาง	4
5. ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้	3.25	.74	ปานกลาง	1	2.98	.78	ปานกลาง	1	2.77	.86	ปานกลาง	5	3.14	.98	ปานกลาง	2
รวม	3.00	.62	ปานกลาง		2.89	.75	ปานกลาง		3.14	.55	ปานกลาง		3.12	.68	ปานกลาง	

จากตารางที่ 29 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดเล็ก ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ตามลำดับ ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านมาตรฐานและหลักสูตร และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

ขนาดกลาง ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

ขนาดใหญ่ ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ด้านนโยบายและโครงสร้าง และด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ตามลำดับ

ขนาดใหญ่พิเศษ ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ด้านนโยบายและโครงสร้าง และด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน			<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้							
1. ด้านนโยบายและ โครงสร้าง	ระหว่างกลุ่ม		3	1.65	.55	.76	.52
	ภายในกลุ่ม		100	72.22	.72		
	รวม		103	73.87			
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม		3	.28	.09	.14	.93
	ภายในกลุ่ม		100	65.10	.65		
	รวม		103	65.38			
3. ด้านการสนับสนุน งบประมาณและทรัพยากร	ระหว่างกลุ่ม		3	4.86	1.62	2.04	.11
	ภายในกลุ่ม		100	79.24	.79		
	รวม		103	84.10			
4. ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม		3	4.93	1.64	2.19	.09
	ภายในกลุ่ม		100	74.81	.75		
	รวม		103	79.74			
รวม	ระหว่างกลุ่ม		3	2.17	.72	1.24	.30
	ภายในกลุ่ม		100	58.20	.58		
	รวม		103	60.38			
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน							
1. ด้านมาตรฐานและ หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม		3	2.41	.80	1.37	.26
	ภายในกลุ่ม		100	58.64	.59		
	รวม		103	61.05			
2. ด้านกระบวนการจัดการ เรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม		3	4.88	1.63	3.15*	.03
	ภายในกลุ่ม		100	51.71	.52		
	รวม		103	56.59			

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผู้ ประชคมอาเซียน		<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
3. ด้านสื่อกับการจัด การเรียนรู้และทรัพยากร	ระหว่างกลุ่ม	3	4.28	1.43	2.05	.11
	ภายในกลุ่ม	100	69.47	.69		
	รวม	103	73.74			
4. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	.89	.30	.44	.73
	ภายในกลุ่ม	100	67.56	.68		
	รวม	103	68.45			
5. ด้านการวิจัย เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3	2.74	.91	1.33	.27
	ภายในกลุ่ม	100	68.93	.69		
	รวม	103	71.68			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.39	.46	1.03	.38
	ภายในกลุ่ม	100	44.92	.45		
	รวม	103	46.31			

* $p < .05$

จากตารางที่ 30 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผู้ประชคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ในปีวิจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้

ขนาดโรงเรียน	\bar{X}	ขนาดเล็ก 2.87	ขนาดกลาง 2.88	ขนาดใหญ่ 3.10	ขนาดใหญ่พิเศษ 3.36
ขนาดเล็ก	2.87	-	.01	.23	.49*
ขนาดกลาง	2.88	-	-	.22	.48*
ขนาดใหญ่	3.10	-	-	-	.26
ขนาดใหญ่พิเศษ	3.36	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 31 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7
 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
 มีปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและ
 ขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 32 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ปัญหาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษสู่ ประชาคมอาเซียน	โรงเรียนทั่วไป (n = 90)		ระดับ	อันดับ	โรงเรียน มาตรฐานสากล (n = 14)		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD			\bar{X}	SD		
	ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้							
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.23	.87	ปานกลาง	1	3.46	.70	ปานกลาง	3
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.06	.80	ปานกลาง	4	3.32	.76	ปานกลาง	4
3. ด้านการสนับสนุน งบประมาณและทรัพยากร	3.16	.88	ปานกลาง	3	3.55	.99	มาก	1
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.20	.90	ปานกลาง	2	3.48	.70	ปานกลาง	2
รวม	3.16	.78	ปานกลาง		3.45	.67	ปานกลาง	
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน								
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	3.04	.78	ปานกลาง	1	3.45	.59	ปานกลาง	1
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.03	.76	ปานกลาง	2	3.29	.61	ปานกลาง	4
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.00	.88	ปานกลาง	3	3.21	.59	ปานกลาง	5
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2.84	.80	ปานกลาง	5	3.31	.82	ปานกลาง	3
5. ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนา การเรียนรู้	2.91	.82	ปานกลาง	4	3.32	.88	ปานกลาง	2
รวม	2.96	.68	ปานกลาง		3.31	.57	ปานกลาง	

จากตารางที่ 32 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในประเภทโรงเรียน

โรงเรียนทั่วไป ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร และด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านกระบวนการจัด

การเรียนรู้ ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

โรงเรียนมาตรฐานสากล ในปีจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านนโยบายและโครงสร้าง และด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สู่ประชาคมอาเซียน	โรงเรียนทั่วไป (n = 90)		โรงเรียน มาตรฐานสากล (n = 14)		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
	ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้					
1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง	3.23	.87	3.46	.70	-0.97	.33
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.06	.80	3.32	.76	-1.16	.25
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร	3.16	.88	3.55	.99	-1.53	.13
4. ด้านการมีส่วนร่วม	3.20	.90	3.48	.70	-1.10	.28
รวม	3.16	.78	3.45	.67	-1.34	.18
การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน						
1. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร	3.04	.78	3.45	.59	-1.84	.07
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.03	.76	3.29	.61	-1.22	.22
3. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้	3.00	.88	3.21	.59	-0.86	.39
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2.84	.80	3.31	.82	-2.01	.06
5. ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้	2.91	.82	3.32	.88	-1.74	.08
รวม	2.96	.68	3.31	.57	-1.84	.07

จากตารางที่ 33 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามประเภทโรงเรียน ในปีจัดที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

จากผลการวิจัย พบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ตามลำดับ ผู้วิจัยดำเนินการนำปัญหาดังกล่าว ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ที่สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 เพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 สรุปผลได้ดังนี้

1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง

ด้านนโยบายและโครงสร้าง มีแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

1.1 ควรมีการกำหนดนโยบายหรือโครงสร้างอย่างชัดเจน ต่อเนื่อง และมีการนิเทศติดตามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ดังทำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “แต่ละโรงเรียนควรกำหนดโครงการหรือกิจกรรมการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านภาษาอังกฤษลงในแผนปฏิบัติการประจำปี และเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการกำหนด” สอดคล้องกับครูอีกคนหนึ่ง ที่ว่า “กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดนโยบาย จุดเน้น หรือหนังสือสั่งการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเกี่ยวกับอาเซียนที่ชัดเจน โดยเป็นวาระเร่งด่วน” นอกจากนี้ การกำหนดนโยบายหรือโครงสร้างต่าง ๆ ควรมีความต่อเนื่อง และมีการประเมินผลการดำเนินงาน สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “การกำหนดนโยบายต่าง ๆ ควรมีความต่อเนื่องและมีการกำกับติดตามโครงการ หรือนโยบายเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของแต่ละโครงการหรือนโยบาย” และครูอีกคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษโดยตรง หรือส่งเสริมให้คนไทยและนักเรียนนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยตรง”

1.2 ควรส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ตลอดทั้งมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรปลูกฝังให้นักเรียนตั้งแต่วัยประถมศึกษาและพัฒนาไปสู่ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นและตอนปลายให้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และประโยชน์ ภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา และการประกอบอาชีพ” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรสร้างเจตคติที่ดีของคนไทยต่อภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดความตระหนักและการแสวงหา ความรู้ในทักษะทางภาษาอังกฤษ เพราะเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสาร การทำงานและ การศึกษาต่อ” นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องถึงความตระหนักถึงความสำคัญของ ภาษาอังกฤษ ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรกำหนดให้โรงเรียนมีโครงการ/ กิจกรรม ที่ส่งเสริมให้นักเรียนสร้างความตระหนัก และเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษา ที่สอง เช่น การแข่งขันตอบปัญหา การนำเสนอหน้าชั้นเรียน หรือกิจกรรมหน้าเสาธง เป็นต้น” สอดคล้องกับครูอีกคน ที่ว่า “ครูควรสอดแทรกกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน ตระหนักถึงความสำคัญ ประโยชน์ของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และผู้ที่สามารถอยู่ในประชาคม อาเซียนได้คือ คนที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษ และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “การสร้างความตระหนัก ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนควรแสดงให้นักเรียน เห็นเป็นแบบอย่างก่อน เพื่อสะท้อนให้นักเรียนเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน”

1.3 ควรจัดให้มีการทดสอบความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนและผู้เรียน เพื่อวัด ระดับความรู้ เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาต่อไป ดังคำให้สัมภาษณ์ของ ครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรกำหนด นโยบายให้มีการทดสอบความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับผู้บริหาร ครู และศึกษานิเทศก์ เพื่อนำบุคคลดังกล่าว ไปพัฒนาและยกระดับ ความสามารถต่อไป และยังสร้างความกระตือรือร้นและความตระหนักแก่กลุ่มบุคคลเหล่านั้น ในการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรแยกระดับ ความสามารถของครูและบุคลากรออกเป็น 3 ระดับ คือ ดี ปานกลาง และอ่อน แล้วนำบุคลากร ทั้ง 3 ระดับ นำมาพัฒนาและส่งเสริมต่อไป นอกจากนี้ควรมีการทดสอบความรู้ของผู้เรียนด้วย ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรจัดให้มีการทดสอบผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบจาก ส่วนกลาง เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ เช่น ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ในทุก ๆ ปีการศึกษาและทุกระดับชั้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง”

1.4 ควรจัดและออกแบบกระบวนการเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีความหลากหลาย โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บ่อยครั้งขึ้น และควรจัดให้มี

บรรยากาศการแห่งการเรียนรู้ ดังคำให้สัมภาษณ์ ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียนเท่านั้น แต่ครูสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นได้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เช่น กิจกรรมการสำรวจ การสัมภาษณ์ และทัศนศึกษา เป็นต้น” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทางภาษานั้น ครูต้องเตรียมความพร้อมเพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ กระตุ้น และเร้าความสนใจของผู้เรียน โดยการจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อการสอน ให้มีความพร้อม” นอกจากนี้ การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ นั้น ครูต้องมีความเข้าใจในตัวผู้เรียน ว่าผู้เรียนต้องการอะไร และมีความถนัดด้านใด สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ครูต้องวิเคราะห์ ผู้เรียน ศึกษาว่าผู้เรียนถนัดด้านใด แล้วจึงจัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนต้องการการเรียนรู้” นอกจากนี้ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่นเดียวกับคำกล่าวของ ครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสในการใช้ ภาษาอังกฤษอย่างน้อยในชั่วโมงเรียนนักเรียนต้องได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ครูผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในกระบวนการจัดการ เรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเคยชิน และคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ การกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ครูควรเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะการฟังและการพูดเพื่อสร้างความคุ้นเคย แล้วจึงสอดแทรกกิจกรรมที่เป็นทักษะที่เข้มข้นขึ้น เช่น การอ่าน และการเขียน พร้อมทั้งสอดแทรก ไวยากรณ์และโครงสร้างต่าง ๆ ในเนื้อหาเพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกทักษะพื้นฐาน คือ การฟัง และการพูดก่อน แล้วตามด้วยการอ่านและการเขียน นอกจากนี้ครูผู้สอนควรออกแบบ และจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย วัตถุประสงค์และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน”

2. ด้านการมีส่วนร่วม

ด้านการมีส่วนร่วม มีแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคม อาเซียน ดังนี้

2.1 ควรส่งเสริมบุคลากรในโรงเรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรและ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับ ระดับของผู้เรียน และสอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “การจัดทำหลักสูตรอาเซียนนั้น ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควรมีส่วน ร่วมในการจัดทำหลักสูตรอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาเพิ่มเติมที่ควรสอดแทรกเนื้อหาใน หน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา” สอดคล้องกับ ครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ในหลักสูตรอาเซียนควรระบุข้อมูลที่ชัดเจนในแต่ละระดับชั้น เช่น ลักษณะ

ภูมิศาสตร์ ภาษา วัฒนธรรมความเป็นอยู่ที่มีความเหมือนและแตกต่างกับวัฒนธรรมได้ โดยเปิดโอกาสให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรอาเซียน” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า

“การกำหนดหลักสูตรอาเซียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ควรกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณีและวัฒนธรรม เศรษฐกิจและการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประเทศในสมาชิกอาเซียน และเปรียบเทียบความเป็นเหมือนและความแตกต่าง” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “รัฐบาลควรจัดตั้งหลักสูตรแกนกลางในด้านนี้เพื่อนำร่องมาให้ก่อนเพื่อทดลองใช้แล้วจึงนำมาสู่การดำเนินการกำกับ ดูแลและพัฒนาในระดับต่อไป” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “โรงเรียนควรจัดทำเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรอาเซียน ระหว่างโรงเรียน”

2.2 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในจัดตั้งโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม และพัฒนาการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ควรเริ่มตั้งแต่ระดับครอบครัวของนักเรียนก่อน หากครอบครัวใดที่ผู้ปกครองสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ก็อาจจะขอความร่วมมือให้ผู้ปกครองสื่อสารกับนักเรียนและเพื่อนนักเรียนด้วยภาษาอังกฤษบ้างตามโอกาส” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ในระดับชุมชนควรประสานความร่วมมือกับบุคคลในชุมชนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะเป็นศิษย์เก่า ผู้ทรงคุณวุฒิ คนต่างชาติในชุมชนที่ใช้ภาษาอังกฤษให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนหรือจัดตั้งเครือข่ายร่วมกับโรงเรียน” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรประสานความร่วมมือไปยังองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดสรรงบประมาณเพื่อจ้างบุคลากร (ครูชาวต่างชาติ) มาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนชุมชนต่าง ๆ” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรให้บุคคลภายนอก เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา หรือหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เช่น อนุมัติเห็นชอบโครงการ มีส่วนร่วมในการจัดโครงการ/ กิจกรรม หรือสนับสนุนงบประมาณ” นอกจากนี้โรงเรียนควรเข้าไปเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “โรงเรียน ควรประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ รับทราบถึงสาเหตุและความสำคัญของการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ส่งผลต่อระดับครอบครัวที่เกิดการกระตุ้นให้บุตรหลานของตนเองเห็นความสำคัญดังกล่าว”

3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร มีแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

3.1 ควรจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่มุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาทักษะทางการใช้ภาษาอังกฤษโดยตรงต่อผู้เรียนและครูผู้สอน ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการควรจัดสรรงบประมาณให้กับโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยตั้งเป้าวัตถุประสงค์ให้นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว โดยพยายามสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “กระทรวงศึกษาธิการควรปรับเกณฑ์เงินอุดหนุนรายหัวใหม่แก่โรงเรียนที่มีขนาดเล็กเนื่องจากโรงเรียนเหล่านี้ต้องการการพัฒนาอย่างมาก แต่งบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับความต้องการ และต้องบริหารงบประมาณอย่างจำกัด” นอกจากนี้โรงเรียนควรกำหนดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อรองรับงบประมาณที่จัดสรร สอดคล้องกับ ครูคนหนึ่ง ที่ว่า “โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณของโรงเรียนอย่างละเอียดและเหมาะสม โดยจัดทำโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษลงในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน และมีการตรวจสอบ กำกับ ติดตาม ประเมินผลงาน เมื่อเสร็จสิ้นโครงการ” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “โรงเรียนแต่ละแห่งควรจัดสรรงบประมาณของโรงเรียนโดยมุ่งเน้นที่กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนในด้านภาษาอังกฤษโดยตรง เช่น จัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองโดยการเข้าร่วมการอบรม สัมมนา เป็นต้น อย่างน้อยหนึ่งโครงการเพื่อแสดงถึงความตื่นตัวและเห็นความสำคัญดังกล่าว” นอกจากนี้กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อผู้เรียนแล้ว ควรมีโครงการที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนด้วยเช่นกัน ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “จัดตั้งโครงการหรือกิจกรรมเพื่อนำครูผู้สอนภาษาอังกฤษไปศึกษาดูงานในประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนเกี่ยวกับระบบการศึกษาและนำมาปรับใช้ให้เหมาะกับชุมชนและโรงเรียนของตนเอง” เช่นเดียวกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรจัดตั้งทุนการศึกษา หรือกองทุนเพื่อสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษพัฒนาตนเองตามความถนัดและความต้องการ และเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูไทยและครูในประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภาษา” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “จัดการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการหรือการส่งเสริมครูให้ศึกษาต่อในต่างประเทศเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของครูอย่างจริงจัง โดยการปฏิบัติจริงกับเจ้าของภาษาหรือประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง”

3.2 ควรใช้งบประมาณในการการจัดซื้อและการหาสื่อการสอน สื่อมัลติมีเดีย ห้องเรียนและห้องพิเศษต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรจัดให้มีห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการทางภาษา เพราะถือว่าเป็นส่วนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างดียิ่ง เนื่องจากห้องเรียนดังกล่าวสามารถพัฒนาและฝึกทักษะแก่ผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งยังสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

การอ่านและการเขียน เป็นต้น” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “การจัดให้มีห้องเรียนพิเศษที่ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้หรือห้องปฏิบัติการทางภาษาเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถแก้ไขปัญหาเรื่องทักษะการสื่อสารได้ เนื่องจากทักษะการสื่อสารต้องมีการฝึกฝนบ่อยครั้ง เช่น ทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นของการสื่อสาร” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ห้องปฏิบัติการทางภาษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาด้านการสื่อสารได้สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีครูต่างชาติหรือเจ้าของภาษา เนื่องจากครูสามารถจัดหาสื่อการสอน อุปกรณ์มัลติมีเดีย หรือเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ และผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อดังกล่าวได้ด้วยตนเอง และสนุกสนาน” นอกจากนี้ หน่วยงานหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของงบประมาณดังกล่าว เพื่อประโยชน์ของสิ่งที่จะได้รับ ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรจัดทำสื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานให้กับโรงเรียนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เนื่องด้วยในส่วนกลางมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถมากมาย ควรนำมาให้เป็นประโยชน์ และนำแจกจ่ายกับโรงเรียนต่าง ซึ่งอาจส่งผลดีกับโรงเรียนที่ขาดแคลนครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยอีกทางหนึ่ง” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ครูผู้สอนควรพัฒนาสื่อการสอนที่ดี มีประสิทธิภาพ และมีความทันสมัยและตรงกับ ความสนใจของนักเรียน เช่น สื่อ ICT มัลติมีเดีย หรือ Social media เป็นต้น”

3.3 ควรจัดให้มีครูเจ้าของภาษาหรือครูต่างชาติ มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร โดยตรงกับเจ้าของภาษาสามารถนำไปใช้ได้จริงและฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะ” สอดคล้องกับครูคนหนึ่ง ที่ว่า “ควรสนับสนุนให้มีครูต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเจ้าของภาษา เพื่อฝึกทักษะทั้งครูผู้สอนและนักเรียน เป็นการสร้างความมั่นใจ และความกล้าในการสื่อสาร” เช่นเดียวกับครูคนหนึ่งที่ว่า “ควรสนับสนุนให้มีครูเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเคยชินและคุ้นเคยกับเจ้าของภาษา” นอกจากนี้ รัฐบาลควรมีการสนับสนุนหรือช่วยเหลือโรงเรียนในการจัดหาครูต่างชาติหรือจัดสรรงบประมาณ ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า “รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณในการจ้างครูชาวต่างชาติหรือจัดหาให้โรงเรียนอาจเป็นรูปแบบของอาสาสมัครหรือการจ้างงานเพื่อที่โรงเรียนจะได้มีครูชาวต่างชาติที่นำเชื่อถือ” และครูคนหนึ่ง ที่ว่า “จัดให้ครูชาวต่างชาติหรือครูเจ้าของภาษาเป็นพี่เลี้ยง (Trainer หรือ Co-teacher) ให้แก่ครูชาวไทยเพื่อฝึกทักษะแก่ครู แล้วครูก็นำไปใช้ในห้องเรียนเมื่อเกิดปัญหาหรือวิธีการสอนนั้นสำเร็จผลก็เผยแพร่ หรือจัดการสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อไป” นอกจากนี้ ควรนำวิทยากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ดังคำให้สัมภาษณ์ของครูคนหนึ่ง ที่ว่า

“ควรขอความร่วมมือหรือการสนับสนุนจากชุมชนที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับ โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์จากกลุ่มรศของสมาชิกในหมู่บ้านที่มีกลุ่มรศเป็นชาวต่างประเทศ และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้เข้ามาให้ความรู้ หรือเป็นคู่สนทนาภายในโรงเรียนตาม โอกาสต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะและสร้างความคุ้นเคยและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารกับนักเรียน”

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตาม สถานภาพ ขนาดโรงเรียน และ ประเภทโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ โรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie & Morgan (1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แบบสอบถาม แบ่ง 2 ตอน ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .26-.67 และ .26-.77 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96, .98 ตามลำดับ และ 2) แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำนวน 9 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคำนวณทางคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที (t -test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's test และการวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหา (Content analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

1.1 ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ระดับปานกลาง 3 ด้าน เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร และด้านการมีส่วนร่วม ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏผล ดังนี้

1.1.1 ด้านนโยบายและโครงสร้าง โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สถานศึกษากำหนดนโยบายและดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามนโยบาย และสถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและพัฒนาครูด้านภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามลำดับ

1.1.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ระดับปานกลาง 3 ข้อ เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษพัฒนาตนเองทางด้านทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ สถานศึกษาประสาน และร่วมมือกับศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English resource and instruction center: ERIC) และผู้บริหารกำหนดให้การพัฒนาภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรเป็น โครงการหนึ่งของโรงเรียน ตามลำดับ

1.1.3 ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ระดับปานกลาง 3 ข้อ เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดให้มีครูเจ้าของภาษาเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนภาษาอังกฤษ จัดห้องเรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ และจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาบุคลากรด้านภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

1.1.4 ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการประสานงาน ร่วมมือระหว่างโรงเรียนในการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับครูและนักเรียน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามลำดับ

1.2 ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และหลักสูตร และด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนา การเรียนรู้ ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏผล ดังนี้

1.2.1 ด้านมาตรฐานและหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรม การใช้ทักษะทางภาษาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน มีการนิเทศกำกับ ติดตามการจัดการเรียนรู้เพื่อแนะนำและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและออกแบบ หน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาสาระประชาคมอาเซียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

1.2.2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ระดับปานกลาง 6 ข้อ เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ส่งเสริมการเรียนรู้และความแตกต่าง เน้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง จนเกิดทักษะ ที่ชำนาญ และครุณาวิธีการสอน (Methods of teaching) เทคนิคการสอน (Teaching techniques) ที่หลากหลายไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

1.2.3 ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดมุมหรือห้องที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ที่เป็นภาษาอังกฤษ ใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่า ในตนเอง มีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีงามของการเป็นพลเมืองอาเซียน และผลิตสื่อการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงเนื้อหาและส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาของประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

1.2.4 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการวัดผล และประเมินให้ครอบคลุมความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษ สถานศึกษาจัดทำระเบียบว่า ด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ แนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลำดับ

1.2.5 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ ในกระบวนการวิจัย ผู้สอนสามารถทำวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา วิธีการและพัฒนาการเรียนรู้อยู่

วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน และผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการ ทางการเรียนการสอนการผลิตสื่อและนำมาพัฒนาสถานศึกษา

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

2.1 ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร และด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ เมื่อพิจารณา รายด้านปรากฏผล ดังนี้

2.1.1 ด้านนโยบายและโครงสร้าง โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและพัฒนาครูด้านภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และสถานศึกษากำหนดนโยบายและดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามนโยบาย ตามลำดับ

2.1.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารกำหนดให้การพัฒนาภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรเป็นโครงการหนึ่งของโรงเรียน มีการพัฒนาครูและบุคลากร ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่อาเซียน และสถานศึกษาประสานและร่วมมือกับศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English resource and instruction center: ERIC) ในการอบรมพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

2.1.3 ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดห้องเรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ จัดซื้อวัสดุสื่อมัลติมีเดีย และสื่อการสอน อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพและจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาบุคลากรด้านภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

2.1.4 ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร รายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หรือ

หน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และมีการประสานงานร่วมมือระหว่างโรงเรียน ในการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับครูและนักเรียน ตามลำดับ

2.2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ และด้านการวัดผล ประเมินผล ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏผล ดังนี้

2.2.1 ด้านมาตรฐานและหลักสูตร โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้น กิจกรรมการใช้ทักษะทางภาษาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน กำหนด มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนศึกษา และมีการนิเทศกำกับ ติดตามการจัดการเรียนรู้เพื่อแนะนำและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ตามลำดับ

2.2.2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอน รูปแบบ EIS (English for integrated studies) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษทั้งนักเรียน และครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ทั้งในและนอกห้องเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาเรียนรู้เรื่องราวและวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมอาเซียน ตามลำดับ

2.2.3 ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผลิตสื่อการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาและส่งเสริม การศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาของประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษ จัดมุมหรือห้องที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษ และใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน รักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง มีจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีงามของการเป็นพลเมืองอาเซียน ตามลำดับ

2.2.4 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน สร้างเครื่องมือและใช้เทคนิคการประเมิน อย่างหลากหลาย และสถานศึกษาจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของ สถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามลำดับ

2.2.5 ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาตนเอง ด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการ ทางการเรียนการสอน การผลิตสื่อ และนำมาพัฒนาสถานศึกษา ตามลำดับ

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพในปัจจุบันที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จากปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามอันดับแรกคือ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร ตามลำดับ ดังนี้

6.1 ด้านนโยบายและโครงสร้าง มีแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ดังนี้

6.1.1 ควรมีการกำหนดนโยบายหรือโครงสร้างอย่างชัดเจน ต่อเนื่องและมีการนิเทศติดตามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โดยกำหนดนโยบายที่บรรจุเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษโดยตรง หรือส่งเสริมให้คนไทยและนักเรียนนำภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตประจำวัน

6.1.2 ควรส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การเป็นพลเมืองอาเซียน โดยสอดแทรกผ่าน กิจกรรมต่าง ๆ

6.1.3 ควรจัดให้มีการทดสอบความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนและผู้เรียน เพื่อวัดระดับความรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

6.1.4 ควรจัดและออกแบบกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีความหลากหลาย โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บ่อยครั้งขึ้น และควรสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้โดยครูต้องมีความเข้าใจในตัวผู้เรียน มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำไปสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

6.2 ด้านการมีส่วนร่วม มีแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ดังนี้

6.2.1 ควรส่งเสริมบุคลากรในโรงเรียนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรและออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและสอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

6.2.2 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในจัดตั้งโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ นอกจากนี้โรงเรียนควรเข้าไปเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแก่ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ

6.3 ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร มีแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ดังคำให้สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ดังนี้

6.3.1 ควรจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่มุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาทักษะทางการใช้ภาษาอังกฤษโดยตรงทั้งต่อผู้เรียนและครูผู้สอน โรงเรียนควรกำหนดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อรองรับงบประมาณที่จัดสรร

6.3.2 ควรใช้งบประมาณในการจัดซื้อและการหาสื่อการสอน สื่อมัลติมีเดีย ห้องเรียนและห้องพิเศษต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับหน่วยงานหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของงบประมาณดังกล่าว เพื่อประโยชน์ที่นำไปสู่การพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3.3 ควรจัดให้มีครูเจ้าของภาษาหรือครูต่างชาติ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารได้แนวทางหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสาร หรือการนำวิทยากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในชุมชน หรืออาสาสมัครชาวต่างชาติที่มีความสนใจหรือมีความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในด้านปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นโยบายและโครงสร้าง การพัฒนาบุคลากร การสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากร และการมีส่วนร่วม ตามลำดับ และในส่วนของจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล สื่อกับการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานและหลักสูตร และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีประเด็นสำคัญในรายด้านที่ผู้วิจัยนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านนโยบายและโครงสร้าง เป็นการวางรากฐานเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมัธยมในจังหวัดสระแก้ว มีความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และโรงเรียนแต่ละแห่งต่างเห็นความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาและตื่นตัวกับนโยบายการขับเคลื่อนการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนประกอบกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ได้มีการตั้งโครงการวันภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ทุกคนในสถานศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของกลุ่มประชาคมอาเซียน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) ได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งมุ่งหวังพัฒนาศักยภาพประชาชนให้เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ กะกุล วงษ์ทหาร (2547) พบว่า สภาพการปฏิบัติตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมบุคลากรเพื่อนำความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะว่าบุคลากรทางการศึกษาถือเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าเพราะความสำเร็จขององค์กรขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคลากร ดังนั้นการสนับสนุนครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองด้านภาษา นอกจากนี้โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 ยังได้รับการสนับสนุนจากศูนย์ ERIC ในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในการจัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น สอดคล้องกับ สิทธิศักดิ์ เมฆพัฒน์ (2554) พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนวัดนวลจันทร์ สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก แต่การพัฒนาครูทุกกลุ่มสาระให้มีความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษยังไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนในจังหวัดสระแก้วควรกำหนดให้มีการพัฒนาภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรเป็นโครงการหนึ่งของโรงเรียน เนื่องจากต้องการให้ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้พัฒนาตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนอีกด้วย สอดคล้องกับ ยนต์ ทุมจิต (2535 อ้างถึงใน สุรศักดิ์ ปาเส, 2553) กล่าวว่า การพัฒนาครูช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ทำให้ครูมีสมรรถภาพในการสอนมีความรู้เพิ่มมากขึ้น เข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิบูลย์ ชมละม้าย (2545) พบว่า สภาพการดำเนินงานพัฒนาบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ด้านการพัฒนาโดยการฝึกอบรม อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้รับการสนับสนุนงบประมาณเงินอุดหนุนค่าจัดการเรียนการสอนรายหัว จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามจำนวนนักเรียนรายหัวต่อคนต่อปี ปัจจัยในการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้น โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว ต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดให้มีครูเจ้าของภาษาเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลโดยตรง โรงเรียนแต่ละแห่งต้องบริหารงบประมาณจากเงินอุดหนุนรายหัวและเงินนอกงบประมาณ เพื่อจัดสรรงบประมาณในการจ้างครูต่างชาติ

ด้วยตนเอง สะท้อนให้เห็นว่าแต่ละโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้วเห็นความสำคัญดังกล่าว สอดคล้องกับ จินตนา สุจิตานนท์ (2553 อ้างถึงใน บรรจพร แยมละมุล, 2553, หน้า 124) เสนอว่า ควรจ้างครูต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มาสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อยกมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของเด็กไทย นอกจากนี้ รัฐบาล ควรจัดหาทรัพยากรด้านอื่น ๆ เช่น จัดห้องเรียนและห้องพิเศษต่าง ๆ ได้แก่ ห้องปฏิบัติการ ทางภาษา แหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ นอกห้องเรียน เป็นต้น พร้อมทั้ง จัดสรรงบประมาณในการจัดการเรียนการสอน จัดซื้อสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์เทคโนโลยี ต่าง ๆ ให้มีอย่างเพียงพอต่อความต้องการ สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (2553) กำหนดให้จัดสรรงบประมาณและทรัพยากร ทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสมกับความจำเป็นในการจัดการศึกษา และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ วงศ์รักไทย (2548, หน้า 74) พบว่า การจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนและ หนังสือห้องสมุด สภาพการดำเนินการ โรงเรียนได้รับงบประมาณสนับสนุนการซื้อหนังสือ เข้าห้องสมุดทั้งหมด ด้านการจัดซื้อสื่อไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อ ห้องสมุดมีหนังสือค่อนข้างน้อย และสอดคล้องการ อาริตา สาวดี (2553) พบว่า สภาพการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอน ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ด้านสื่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนมากมีห้องปฏิบัติการ ทางภาษาไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการไม่ครบถ้วน อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

1.4 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านการมีส่วนร่วม จากการศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียนเฉพาะในรายวิชาสังคมศึกษา แต่ยังไม่ได้ระบุชัด ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพียงแต่แทรกเข้าไปในบางหน่วยของรายวิชาเพิ่มเติม ดังนั้นครูและ บุคลากรภายในโรงเรียนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรในรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเตรียม ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับ ชีระ รุณเจริญ (2545) กล่าวว่า การจัดการศึกษา ถือว่าทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบการบริหารและการจัดการศึกษาจะเป็นไปในวงกว้าง โดยเฉพาะ ผู้ปกครอง นักเรียน ประชาชน องค์กร สมาคม หรือหน่วยงานอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จะต้องเข้าร่วมบริหารและจัดการศึกษา และการประสานหรือการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการส่งเสริมนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนยังมีไม่มากเท่าที่ควร เนื่องจาก

สภาพชุมชนของจังหวัดสระแก้วค่อนข้างต่างกัน ถ้าโรงเรียนที่อยู่ในชุมชนเมืองการประสานงานค่อนข้างสะดวกเนื่องจากมีสมาคมผู้ปกครองที่คอยให้ความช่วยเหลือ แต่ถ้าโรงเรียนที่อยู่ในชุมชนที่ห่างไกลออกไป การติดต่อประสานงานค่อนข้างลำบากเนื่องจากผู้ปกครองหรือคณะกรรมการสถานศึกษา มีภาระหน้าที่ในการประกอบอาชีพ หรือช่วงเวลาไม่ตรงกันทำให้เป็นอุปสรรคในการประสาน ร่วมมือ สอดคล้องกับ จิตรา อินทจักร์ (2549, หน้า 140) พบว่าความพร้อมของท้องถิ่นแต่ละพื้นที่ไม่เท่าเทียมกัน จึงทำให้ศักยภาพทางด้านวิชาการไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ และหน่วยงานต่าง ๆ ค่อนข้างห่างไกลกัน และการประสานงาน ร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษจัดกับครุมากกว่า จึงขาดกิจกรรมที่จัดเพื่อนักเรียนหรือพัฒนานักเรียน ดังนั้นการดำเนินการแบบมีส่วนร่วมต้องอาศัยความร่วมมือกับทุกภาคส่วนและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ และนพพร สโรบล (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาระหว่างสถานศึกษา ส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อร่วมมือช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับ พระชานนท์ จักรใจ และคณะ (2555) พบว่า สภาพการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านถ้ำ ด้านกิจกรรมนักเรียน มีสภาพการดำเนินงานน้อยที่สุด ในด้านการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการนำแผนและให้ข้อเสนอแนะแก่ทางสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมให้กับผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริจักรณ์ ไชโย (2556) พบว่า สภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระดับ 2 ด้านการเสนอแนวทางและการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

1.5 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านมาตรฐานและหลักสูตร พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาสาระเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม แต่ไม่ได้กำหนดมาตรฐานหรือตัวชี้วัดของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนศึกษา และความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรอาเซียนศึกษาไม่มีความชัดเจน โดยกำหนดเฉพาะในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดังนั้นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว จึงจัดให้มีเฉพาะในรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางที่กำหนดในสาระที่สอง คือ ภาษาและวัฒนธรรม และสาระที่สี่ คือ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการใช้ทักษะทางภาษา ในเหตุการณ์หรือสถานที่จริงทั้งในและ

นอกห้องเรียนไม่มากเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ สอดคล้องกับ ประพาศน์ พุทธิประภา (2548 อ้างถึงใน บรรจพร เข้มละมุล, 2554, หน้า 123) พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันไม่ประสบความสำเร็จ เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษรวมระยะเวลา 16 ปี แต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เพราะไม่ได้ให้ความสำคัญกับหลักสูตร นอกจากนี้ การนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอาจยังขาดความต่อเนื่องและการปฏิบัติจริงในการติดตามเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ อาจเนื่องมาจาก ผู้นิเทศกับผู้บริหารนิเทศเวลาไม่ตรงกัน เนื่องจากติดราชการหรือไปอบรม สัมมนา และการนิเทศที่ก่อให้เกิดอคติเนื่องจากผู้ครูหรือผู้ที่รับการนิเทศเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการนิเทศ เช่น การจับผิด พฤติกรรมครูผู้สอน อุปกรณ์หรือสื่อการสอน และแผนการสอน ทำให้เกิดการหลบเลี่ยงเพื่อไม่รับการนิเทศ เป็นต้น ทำให้การนิเทศไม่ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิสา ธีระวาทีน (2554) พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ใช้ในระดับอนุบาลของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง

1.6 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนในจังหวัดสระแก้ว ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ไม่มากเท่าที่ควร เน้นแต่การสอน โครงสร้างและไวยากรณ์ ดังนั้นนักเรียนจึงขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ทั้งในและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะครบทั้ง 4 ด้าน หรือการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศิริ สุระประเสริฐ (2549) พบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่ไม่หลากหลายใช้วิธีการเดิมซ้ำ ๆ ทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้และเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับ สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ (2550) พบว่า กิจกรรมในชั้นเรียนที่ผู้สอนใช้ช่วยพัฒนาทักษะเป็นกิจกรรมแบบการสื่อสารทางเดียว (One-way communication) เช่น การฟังผู้สอนบรรยาย การทำแบบฝึกหัด และการอภิปราย ไวยากรณ์ แต่ยังมีฝึกพูดน้อย ประกอบกับครูผู้สอนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนได้ตลอดทั้งชั่วโมง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริตา สาวดี (2553, หน้า 67) พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่า มีปัญหามากที่สุด คือ ใช้ภาษาอังกฤษตลอดการสอน และงานวิจัยของ สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ (2550) พบว่า กิจกรรม

ในชั้นเรียนในภาพรวมผู้สอนมีการใช้รูปแบบการสอนแบบต่าง ๆ ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ในภาพรวมของการสอนให้ฝึกฟังอยู่ในระดับปานกลาง

1.7 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก การผลิตสื่อที่ช่วยในการส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ และเห็นคุณค่าในตนเองที่เป็นภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยและจัดหาได้ยาก เนื่องจากส่วนใหญ่สื่อที่จัดทำขึ้นเป็นภาษาไทยและเป็นความรู้ใหม่ดังนั้นครูผู้สอนต้องใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อความต้องการของเนื้อหา ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องจัดทำสื่อการสอนด้วยตนเองในรูปแบบต่าง ๆ แต่ยังไม่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริตา สาวดี (2553, หน้า 67) พบว่า สื่ออุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงสุด คือ รูปภาพ เกมส์ บัตรคำ สื่อสิ่งพิมพ์ VCD การ์ตูน ตามลำดับ และ สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ (2550, หน้า 39) ที่พบว่า ผู้สอนใช้สื่อคอมพิวเตอร์ค่อนข้างน้อย ยกเว้นการใช้พาวเวอร์พอยต์ร่วมบ้าง นอกจากการจัดหาสื่อการสอนแล้ว การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ยังสามารถส่งเสริมผู้เรียนในการค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองจากสื่อ ห้องเรียนหรือสื่อที่สร้างขึ้น โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับ บรรจพร แยมละมูล (2553, หน้า 124) พบว่า บรรยากาศการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อผู้เรียน การสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนในบริเวณ โรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาสภาพจริงตามความสนใจ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ จรรยา กนกนรินทร์ (2540, หน้า 73) ที่พบว่า การผลิตสื่อการเรียนการสอนของครูอยู่ในระดับปานกลาง และพรทิพย์ ประกายปรัง (2548) พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

1.8 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 7 ด้านการวัดและประเมินผล จากการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนมีการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการวัดผลและประเมินผลแต่อาจไม่ครอบคลุมความสามารถ และทักษะทางภาษาอังกฤษ การจัดระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลที่เป็นแนวปฏิบัติเดียวกันของสถานศึกษาขาดการประชาสัมพันธ์หรือชี้แจงให้แก่คณะครูในโรงเรียนทราบโดยทั่วถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดุระชัย ศรีหรั่ง (2542, หน้า 118) พบว่า ครูมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ วิธีการวัดและประเมินผล ทำให้เป็นปัญหาสำหรับครู เพราะครูขาดเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพ ปัญหาสำคัญที่พบคือ สถานศึกษาไม่มีคณะกรรมการในการนิเทศ ติดตามและประเมินผล อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งครู

ไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศ ติดตามและประเมินผล จากผลดังกล่าวส่งผลให้การวัดและประเมินผลของแต่ละโรงเรียนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การวัดและประเมินผลนักเรียนไม่ครอบคลุมความสามารถและทักษะทางภาษา เช่น มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แต่ขาดการทดสอบและประเมินระหว่างเรียน หรือขาดแบบทดสอบและเครื่องมือที่มีคุณภาพ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทนา หุนกระโทก (2556, หน้า 129) พบว่า มีการปฏิบัติงานจริงในด้านการนิเทศ ติดตาม และการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และ พรทิพย์ ประกายปรัง (2548) พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ เขต 1 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

1.9 สภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 7 ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้จากการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้วมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยแต่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและภาระงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตน์วดี แก้วม่วง (2554, หน้า 99) พบว่า การพัฒนาหลักสูตรอาจมีปัญหา เนื่องจากขาดความพร้อม คือ บุคลากรไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ครูผู้สอนมีงานพิเศษมาก และนโยบายของสถานศึกษาและความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างวิจัยโดยทั่วไปและการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งบางโรงเรียนมีนโยบายให้ครูทำวิจัยแบบเต็มรูปแบบซึ่งต้องใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูล แต่ภาระในงานสอนของครูแต่ละคนก็มีมากและต้องเตรียมตัวก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วครูผู้สอนต้องจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และมีภาระงานอื่น ๆ ที่ทางโรงเรียนมอบหมาย ส่งผลให้งานวิจัยนั้นไม่สม่ำเสมอและไม่ต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาส นาวัลย์ (2550) พบว่า ครูมีภาระงานอื่นมากและไม่มีเวลา ไม่มีความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนรวมทั้งการไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยม พงษ์ผา (2551) พบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอบุลาราชธานี เขต 2 อยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

จากการศึกษาพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายด้าน ดังนี้ 1) ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านนโยบายและโครงสร้าง ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรและด้านการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ 2) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหา

น้อย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและหลักสูตร ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประเด็นสำคัญในรายด้านที่ผู้วิจัยนำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านนโยบายและโครงสร้าง จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้วมีการสนองนโยบายและปฏิบัติตามนโยบาย ทำให้แต่ละโรงเรียนทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น นโยบายและโครงสร้างของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังไม่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่องในการนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ทำให้ผู้ที่ปฏิบัติตามนโยบายต้องเปลี่ยนแปลงโครงการหรือกิจกรรมตามนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้มีในสมัยต่าง ๆ และนโยบายหรือโครงการบางโครงการไม่ประสบความสำเร็จหรือปฏิบัติไม่ได้จริง และไม่มีแนวทางในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ผู้ทำนโยบายและโครงการมาปฏิบัตินั้นขาดความเข้าใจที่ถูกต้องและดำเนินการตามนโยบายและโครงสร้างผิดวัตถุประสงค์ ตัวอย่างเช่น การประชาสัมพันธ์ หรือการแสดงสัญลักษณ์ในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาต่าง ๆ โดยการติดธงชาติ คำขวัญ และดอกไม้ประจำชาติ เป็นต้น ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้เป็นการปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ ไม่ได้เน้นหรือให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคล หรือสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนเท่าที่ควร สอดคล้องกับ สำนักงานพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขต 7 (2541 อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ วงศ์รักไทย, 2548, หน้า 76) กล่าวว่า มีปัจจัยสำคัญที่จะทำให้นโยบายไปสู่การปฏิบัติได้ดี คือกระบวนการสื่อความหมาย นโยบายต้องชัดเจน เข้าใจง่าย ผู้ปฏิบัติต้องมีความเข้าใจในแนวนโยบายและรู้ว่าต้องปฏิบัติอย่างไร แสดงจุดเน้นกิจกรรมต่าง ๆ ได้ชัดเจน และนโยบายต้องตอบสนองปัญหาแต่ละโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสระแก้ว ได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนและพัฒนาครูด้านภาษาอังกฤษตามนโยบายของทางกระทรวงและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเร่งด่วน แต่ยังมีปัจจัยหลายด้านที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนา เช่น เจตคติต่อภาษาอังกฤษ การสร้างโอกาสในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริง และความไม่พร้อมของบุคลากรเนื่องจากการขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ หรือขาดทักษะในการสื่อสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ กะกุล วงษ์ทหาร (2547) พบว่า ปัญหาการปฏิบัติตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านการพัฒนาบุคลากร จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายให้การพัฒนาภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรเป็น โครงการหนึ่งของโรงเรียน ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการส่งเสริมและรณรงค์ให้ครูและบุคลากรให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งการดำเนินกิจกรรมอาจจะยังไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรยังไม่ได้ให้ความสำคัญและไม่ให้ความร่วมมือกับการส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทำให้การส่งเสริมโครงการไม่บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่อาจไม่ตรงกันและโครงการหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นอาจไม่ครอบคลุมตามความต้องการของครูผู้สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพงษ์ ไชยวงศ์ (2550) พบว่า การพัฒนาตนเองของผู้บริหารต้องการให้เพิ่มพูนความรู้ในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาโดยการฝึกอบรมให้มีความรู้ความสามารถ โดยต้องการให้ภาครัฐจัดงบประมาณสนับสนุนในการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ ส่วนในด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษนั้นมีข้อจำกัดในหลายปัจจัยที่ส่งผลให้บางโรงเรียนไม่สามารถพัฒนาได้หรืออาจไม่ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ยกตัวอย่างเช่น มีการส่งเสริมภาษาอังกฤษเฉพาะครูที่สอนในรายวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การงานอาชีพและเทคโนโลยี เนื่องจากโรงเรียนเหล่านั้นจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ EIS (English for integrated studies) ซึ่งสามารถบูรณาการภาษาอังกฤษกับวิชาเหล่านั้นได้ แต่ในบางวิชาเช่น ภาษาไทย นาฏศิลป์ ยังเป็นวิชาที่ต้องใช้ภาษาไทยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงเป็นเหตุผลที่บางสถานศึกษาในจังหวัดสระแก้ว ไม่ได้พัฒนาครูและบุคลากรทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ดังกล่าวให้มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษได้ และในส่วนของโครงการหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นจากศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English resource and instruction center: ERIC) นั้นยังไม่ครอบคลุมกับความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทุกท่านที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากถ้าครูภาษาอังกฤษเข้าร่วมกับโครงการหรือกิจกรรมทุกคนอาจส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนเนื่องจากไม่มีครูผู้สอนอยู่ที่โรงเรียนเลย อาจส่งผลเสียต่อโรงเรียนและนักเรียนจึงทำให้การพัฒนาจากศูนย์ ERIC นั้นต้องมีข้อจำกัด สอดคล้องกับ จุฑามาส แสงอาวุธ และพรนิภา จินดา (2551) ที่พบว่า ปัญหาในการพัฒนาบุคลากรคือไม่มีเวลาเข้ารับการพัฒนาเพราะไม่สามารถปลีกตัวออกจากงานประจำได้ และรัตนวลี แก้วม่วง (2554 หน้า 98) พบว่า ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 มีอัตราการโยกย้าย 103 คนต่อปี จึงเป็นผลทำให้การสนับสนุนครูผู้สอนให้ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องนั้นเป็นไปได้ยาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัช เสือทรงศีล (2549)

พบว่า ปัญหาการพัฒนาตนเองของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนให้ความสำคัญกับการจัดห้องเรียน และห้องพิเศษต่าง ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะด้านภาษาของผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น โรงเรียนที่จะได้รับเงินงบประมาณมากเป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ส่วนโรงเรียนที่ได้รับเงินงบประมาณน้อยเป็นโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก ดังนั้นงบประมาณที่จัดสรรให้นั้นจึงมีอย่างจำกัดสำหรับ โรงเรียนขนาดเล็ก ส่งผลให้การพัฒนาหรือการจัดห้องเรียนและห้องพิเศษนั้นเป็นไปอย่างยากลำบากและไม่ทั่วถึง ทำให้ห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในโรงเรียนมีไม่เพียงพอและไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้บริหารยังขาดความพร้อมและไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการจัดห้องเรียนสำหรับการฝึกทักษะด้านภาษา เพื่อส่งเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ให้มีความพร้อมทั้งทางด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน สื่อมัลติมีเดีย และอุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สามารถส่งเสริมการเรียนการสอนได้อย่างดี แต่ด้วยอุปกรณ์ดังกล่าวมีราคาค่อนข้างสูงและต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการดูแลและใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบสภาพของเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ สอดคล้องกับ สุภาวดี แดปรเมศรัมย์ (2551) พบว่า ปัญหาด้านการผลิตสื่อการสอน คือ การขาดงบประมาณที่ใช้ในการผลิต และอาริตา สาวดี (2553, หน้า 72) พบว่า ขาดงบประมาณสนับสนุนแหล่งเรียนรู้อย่างพอเพียง

2.4 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านการมีส่วนร่วม จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครู ยังไม่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอก คณะกรรมการสถานศึกษา หรือหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม หรือการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากเท่าที่ควร และขาดการประสานงาน หรือร่วมมือกันระหว่างโรงเรียน ในการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้กับครูและนักเรียน การให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การขาดความรู้ และประสบการณ์อาจส่งผลให้ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในองค์กรน้อยลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสาร แบนเพชร (2548) พบว่า ปัญหา

ที่พบมากที่สุดในการมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สอดคล้อง
 กับงานวิจัยของ สวิต ดวงจันทร์ (2546) พบว่า การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
 ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านมาตรฐานและหลักสูตร
 จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนมัธยมศึกษา
 ส่วนมากในจังหวัดสระแก้วมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนด
 แต่ยังคงการเน้นกิจกรรมการใช้ทักษะทางภาษาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นทั้งใน
 และนอกห้องเรียน เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมุ่งเน้นแต่การประเมินจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาล
 และเอกชน เช่น การทดสอบจากสำนักงานเขตพื้นที่ (ประเมินภายใน-ภายนอก) และการประเมิน
 จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้เพื่อนำไปใช้
 ในการทดสอบมากกว่าทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในเหตุการณ์จริง ประกอบกับโรงเรียน
 แต่ละโรงเรียนมีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 แต่อาจไม่สอดคล้องกับ
 มาตรฐานและตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด สอดคล้องกับ พัชรินทร์ สติมัน (2552) พบว่า ครู
 ประถมศึกษาที่สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ตรงตาม
 หลักสูตร ขาดการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ทำให้จัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้
 ที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำหลักสูตรไปใช้ ดังนั้น จึงไม่มีการกำหนดหลักสูตร
 อาเซียนขึ้นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพียงแต่มีการกำหนดหรือสอดแทรกเนื้อหา
 ลงไปในหน่วยการเรียนรู้บางหน่วยลงไป ในรายวิชาเพิ่มเติม นอกจากนี้ การนิเทศกำกับติดตาม
 การจัดการเรียนรู้เพื่อแนะนำและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพนั้นยัง ไม่มีการนิเทศ
 ติดตามอย่างต่อเนื่อง สาเหตุอาจเนื่องมาจากฝ่ายงานวิชาการของแต่ละโรงเรียนละเลยความสำคัญ
 ของการนิเทศติดตามหรือไม่มีการจัดตารางนิเทศขึ้นทำให้ผู้นิเทศนั้นไม่สามารถเข้าไปนิเทศผู้รับ
 การนิเทศได้ เนื่องด้วยภาระงานด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากงานสอนและงานอื่น ๆ ทำให้ไม่สามารถ
 เข้านิเทศการสอนของครูได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ สติมัน (2552) พบว่า ปัญหา
 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านการนำหลักสูตรไปใช้
 โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2.6 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนโรงเรียน
 มัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7
 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียน

ในจังหวัดสระแก้วมีการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ EIS (English for integrated studies) เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษทั้งนักเรียนและครู โดยใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการกับสามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และการงานอาชีพและเทคโนโลยี แต่ยังไม่มีการสนับสนุนอย่างจริงจัง เช่น มีการจัดอบรมแต่ขาดการนิเทศติดตามความต่อเนื่อง หรือการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนแบบ EIS นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ครูผู้สอนในรายวิชาดังกล่าวเกิดความกังวลใจในเรื่องการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากต้องเตรียมตัวในเรื่องเนื้อหาแล้ว ยังต้องเตรียมในเรื่องของการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจลดต่ำลงเนื่องจากครูผู้สอนขาดความมั่นใจ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย และผู้เรียนไม่ได้รับโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ และครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ สอดคล้องกับ สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ (2551, หน้า 38) ที่กล่าวว่า สภาพความเป็นจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมุมมองของผู้เรียนพบว่า กิจกรรมในชั้นเรียนที่ผู้สอนใช้ช่วยพัฒนาทักษะเป็นกิจกรรมแบบการสื่อสารทางเดียว (One-way communication) เช่น การฟังผู้สอนบรรยาย การทำแบบฝึกหัด และการอภิปรายไวยากรณ์ แต่ยังไม่มีการฝึกพูดน้อย เช่นเดียวกับ บรรจพร เข้มละมุล (2553) พบว่า ปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ความถูกต้องในการลงเสียงหนัก-เบา (Stress) และการออกเสียงสูงต่ำของประโยค (Intonation) และความถูกต้องยังไม่ได้เน้นทักษะการพูดของนักเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนไม่ได้รับโอกาสในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมอาเซียน ทั้งนี้เนื่องจาก ครูผู้สอนไม่สามารถค้นคว้าหรือจัดหาสื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับอาเซียนได้เนื่องจาก ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วไม่เสถียร เป็นต้น สอดคล้องกับ จินตนา สุจจันท์ (2549) พบว่า สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอ ห้องสมุดไม่ทันสมัย เป็นต้น แต่ปัญหาของคนไทยในการใช้ภาษาอังกฤษนั้นถือเป็นเรื่องยากเพราะกระบวนการคิดและการทำความเข้าใจ โครงสร้างทางภาษาหรือประโยคที่ใช้มักนำวิธีการคิดแบบภาษาไทย สอดคล้องกับ พรพิมล ประสงค์พร (2550) พบว่า ผู้เรียนภาษาที่สองมักจะคิดเป็นภาษาแม่ก่อน แล้วจึงแปลจากภาษาแม่เป็นภาษาที่สอง ทำให้ภาษาแม่บางส่วนเข้ามาปะปนในภาษาที่สอง จึงทำให้เกิดอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ ประกอบกับคนไทยมีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในทางลบ เช่น กลัวชาวต่างชาติ ไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากความแตกต่างระหว่างสำเนียงของภาษาและการออกเสียง และที่สำคัญโอกาสที่คนไทยจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนั้นเป็นไปได้น้อย หรือบางพื้นที่แทบที่จะไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจาก

ในห้องเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น สอดคล้องกับ ธัญญา สงคง (2555) พบว่าเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ พัชรินทร์ สติมัน (2552) พบว่า ครูประถมศึกษาที่สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ตรงตามหลักสูตร ขาดการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ทำให้จัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำหลักสูตรไปใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตน์วลี แก้วม่วง (2554) พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูในอำเภอวัฒนานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 อยู่ในระดับปานกลาง

2.7 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังไม่มีการผลิตสื่อการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาและส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาของประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษมากเท่าที่ควร เนื่องด้วยการผลิตสื่อการสอนแต่ละเรื่องต้องใช้เวลาในการจัดทำและต้องมีเนื้อหาและแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ ครูต้องมีความรู้และความสามารถในการใช้โปรแกรมออกแบบสื่อการสอนถึงจะเป็นสื่อที่ดีและมีคุณภาพ แต่ด้วยสภาพปัจจุบัน ปัจจัยต่าง ๆ ที่ไม่สนับสนุน ได้แก่ ขาดงบประมาณสนับสนุนหรืออำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์ต่าง ๆ คอมพิวเตอร์ หรือระบบอินเทอร์เน็ต ขาดความรู้ในการนำโปรแกรมที่ใช้ออกแบบและหน่วยงานหรือองค์กรที่มาเผยแพร่ความรู้ สอดคล้องกับ สุภาวดี แต่ปรเมศามย์ (2551) พบว่า ปัญหาการผลิตสื่อการสอน คือ ขาดงบประมาณที่ใช้ในการผลิต ไม่มีเวลาเพียงพอในการผลิต วัสดุอุปกรณ์ ขาดความรู้และประสบการณ์ในการผลิตและบรรจุพร แยมละมุล (2553) พบว่า ปัญหาในด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความพอเพียงและความเหมาะสมของการใช้สื่อสำหรับการฝึกทักษะต่อการฟัง พูด อ่านและเขียน การเตรียมสื่อและการสร้างสื่อใหม่และการพัฒนาสื่อโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาสื่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ คำกายปรัง (2548) พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

2.8 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านการวัดและประเมินผล จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ แต่ปัจจุบันยังไม่ได้มีการนำผลการวัดเพื่อนำไปประเมินผลสามารถนำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างครอบคลุมเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาระงานของผู้สอนในด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้นจึงทำให้การวัดและประเมินผลยังไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ ประกอบกับความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนนั้นยังไม่ชัดเจน ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการวัดความสามารถของผู้เรียน และวัดไม่หลากหลาย เน้นการวัดผลด้านความจำอย่างเดียว ไม่สามารถวัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน สอดคล้องกับ วิภาพร นิธิปรีชานนท์ (2554, หน้า 2) พบว่า ครูไม่ได้วิเคราะห์ว่าหลักสูตรมีมาตรฐาน และตัวชี้วัดที่ต้องการวัดทักษะด้านใด และตัวชี้วัดแต่ละตัวต้องการวัดอะไร สอดคล้องกับ รัตน์วาลี แก้วม่วง (2554, หน้า 103) ที่กล่าวว่า ปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินการวัดและประเมินผล คือ ครูไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตร จึงทำให้วัดและประเมินผลไม่ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร หลักสูตร และขาดประสบการณ์และความรู้ในการสร้างเครื่องมือและใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย ประกอบกับสถานศึกษาไม่ได้จัดทำหรือประชุมชี้แจงระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้กับครูผู้สอนรับทราบ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทรินทร์ สติมัน (2552) พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมในด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2.9 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยและไม่เป็นประโยชน์ในการนำกระบวนการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบกับการส่งเสริมความรู้ด้านการวิจัยสำหรับครูผู้สอนในโรงเรียนแต่ละแห่งยังไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจัง อาจเนื่องมาจากผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย แต่ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาตนเองด้านได้มากเท่าที่ควร สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป. อ้างถึงใน วิภาพร นิธิปรีชานนท์, 2554 หน้า 2) พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่การศึกษา มีความรู้ความสามารถในการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีการวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนน้อยมาก ดังนั้นครูผู้สอนควรใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ และผู้สอนควรทำวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา วิธีการ และพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน ประกอบกับรัฐบาลหรือสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีนโยบายที่มีการสนับสนุนปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับการวิจัย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยต่อไป สอดคล้องกับนพพร สโรบล (ม.ป.ป., หน้า 3) พัฒนาวิชาชีพครูโดยการทาวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ Classroom research หรือ Action research การทำวิจัยดังกล่าว นอกจากจะเป็นการพัฒนาตนเอง (Professional development) แล้ว ยังจะเป็นการพัฒนาวิธีสอนหรือจัดหาสื่อ และนวัตกรรมใหม่ ๆ ของการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยม พงษ์ผา (2551) พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 อยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จำแนกตามตัวแปร ปรากฏผล ดังนี้

3.1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ในปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า โรงเรียนทุกประเภทต่างปฏิบัติตามนโยบาย กฏระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นไปในแนวเดียวกัน และปฏิบัติตามเพื่อให้บริการเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับบรรจพร แยมละมุล (2553) ได้เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างขนาดโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศิริ สุระประเสริฐ (2549) พบว่าปัญหาแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จากการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน

แต่ในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดโรงเรียน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีปัญหาด้านการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้มากกว่าโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนที่ไม่มาก ทำให้การจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง ครูผู้สอนมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ในขณะที่เดียวกัน โรงเรียนขนาดใหญ่ต้องประสบกับนักเรียนจำนวนมากและการดูแลนักเรียนของครูผู้สอนไม่ทั่วถึง ประกอบกับขนาดของชั้นเรียนจำนวนมาก นักเรียนแต่ละห้องมีจำนวน 40-50 คน และระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนแตกต่างกัน ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ทำให้เพิ่มภาระงานของครูที่มากขึ้น และเป็นอุปสรรคในการจัดกระบวนการเรียนรู้ สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ สมศิริ สุระประเสริฐ (2549 อ้างถึงใน บรรจพร เข้มละมุล, 2554 หน้า 130) กล่าวว่า ในชั้นเรียนที่มีขนาดพอดีเกณฑ์ 26-35 คนต่อห้อง ครูมีโอกาสได้ใกล้ชิดนักเรียนมากกว่า มีโอกาสในการถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ ให้นักเรียนได้มากกว่าห้องที่มีนักเรียนเกินเกณฑ์ ทำให้มีโอกาสเห็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.3 จำแนกตามประเภทโรงเรียน ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า โรงเรียนทุกประเภท มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามแนวนโยบายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกัน คือ จัดการศึกษาให้มุ่งพัฒนาคน สร้างองค์ความรู้ จัดการศึกษาให้กับนักเรียนขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่นกว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ สุมณฑิรา นิยะมะ (2554) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี พบว่า การเปรียบเทียบเมื่อจำแนกตามประเภทของสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

4.1 ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้

4.1.1 ด้านนโยบายและโครงสร้าง ในการจัดทำนโยบายและโครงสร้างที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่อาเซียนนั้น ควรกำหนดนโยบายให้มีการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารลงในแผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 และกำหนดให้เป็นวาระเร่งด่วน เพื่อกระตุ้นให้คนในจังหวัดสระแก้วตระหนักและเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเป็นพลเมืองอาเซียน ทั้งนี้เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนด้วยกันทุกคน และทุกคนจะต้องไปมาหาสู่ เดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตลอดทั้งกำหนดโครงสร้างการบริหาร และจุดเน้นต่าง ๆ ให้ชัดเจนเป็นแนวทางเดียวกัน มีความต่อเนื่องอย่างน้อย 5-8 ปี และมีการกำกับติดตามการดำเนิน โครงการ หรือ นโยบายเพื่อนำมา

ปรับปรุง และพัฒนาต่อไป ดังนั้น การกำหนดนโยบาย และการดำเนินงานต่าง ๆ ของหน่วยงานทางการศึกษาทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับสถานศึกษาต้องตระหนักและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การจัดการศึกษามีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 8)

4.1.2 ด้านการมีส่วนร่วม ส่งเสริมหน่วยงานต่าง ๆ และทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ พัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน และสร้างความตระหนักให้ทุกหน่วยงานเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ร่วมกันจัดทำโครงการ สร้างแนวทางที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่เป็นแนวทางเดียวกันและนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง สร้างเครือข่าย ชมรม สมาคมเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาครู และบุคลากร ตลอดจนจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการศึกษาถือว่าทุกคนมีส่วนรับผิดชอบ โดยเฉพาะผู้ปกครอง นักเรียน ประชาชน องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษา สอดคล้องกับ พระชานนท์ จักรใจ และคณะ (2554) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านถ้ำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ที่ว่าโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะด้านวิชาการ อาทิ การให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการวางแผนการจัดทำหลักสูตรหรือการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้น สถานศึกษา ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของฝ่ายต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษา ส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อร่วมมือช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ตลอดจนการปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งสร้างเครือข่ายรูปแบบต่าง ๆ ในการระดมทุนการใช้ทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้

4.1.3 ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร เป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา ดังนั้น ควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้แต่ละโรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน และมีการตรวจสอบ กำกับ ติดตาม ประเมินผลงานการใช้งบประมาณในโครงการ ทั้งนี้เนื่องจาก งบประมาณและทรัพยากรเป็นปัจจัยที่คอยสนับสนุนให้องค์กรขับเคลื่อนได้ ดังนั้น การพัฒนาระบบการศึกษาต้องอิงงบประมาณในการอำนวยความสะดวกให้โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์

ช่วยส่งเสริมงานวิชาการและการดำเนินงานอื่น ๆ ในโรงเรียนให้มีคุณภาพ พร้อมกันนั้นต้องมีการกำกับติดตามการดำเนินงานแต่ละ โครงการและกิจกรรมเพื่อประเมินผลความคุ้มค่าที่นำงบประมาณและทรัพยากรมาสนับสนุนและเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินงานของผู้รับผิดชอบโครงการและกิจกรรมนั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยงยุทธ เกิดทรัพย์ และคณะ (2554) ที่พบว่า ทุกโรงเรียนมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จัดทำโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน และให้การสนับสนุนงบประมาณตามโครงการพัฒนาผู้เรียน และมีการส่งครูเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด นอกจากนี้ควรจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานทุนการศึกษา หรือกองทุนต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาตนเองตามความถนัด ความสามารถและความต้องการ เพื่อไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน หรือรัฐบาลจัดหางบประมาณมาสนับสนุนในการจัดหาครูต่างชาติหรือครูเจ้าของภาษามาสอนในโรงเรียนที่มีความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับครู บุคลากร และนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการออกเสียงที่ถูกต้อง สอดคล้องกับ รัตน์วาลี แก้วม่วง (2554) ที่กล่าวว่าในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการพูดของนักเรียน ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง ควรสร้างและส่งเสริมให้สถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยส่งเสริมให้โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสระแก้ว โดยจัดตั้งโครงการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูและนักเรียนทุกโรงเรียนและทุกปีงบประมาณเพื่อสร้างความตระหนักและเห็นความสำคัญ
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษพัฒนาตนเองทางด้านทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ โดยการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมสัมมนา ศึกษาดูงานและกิจกรรมอื่น ๆ ตามความเหมาะสมหรือความสนใจ แล้วนำความรู้ที่ได้มาเผยแพร่ และจัดให้มีโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับวันภาษาอังกฤษหรือเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเพิ่มพูนทักษะ

3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร โรงเรียนควรจัดให้มีครูเจ้าของภาษา หรือครูที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ครู และนักเรียนคุ้นเคยกับเจ้าของภาษาและเปิดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเกิดการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ตรง

4. ด้านการมีส่วนร่วม โรงเรียนควรจัดให้มีหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาเซียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และส่งเสริมให้ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนเข้ามามี ส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5. ด้านมาตรฐานและหลักสูตร โรงเรียนหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควร วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง เพื่อจัดทำโครงสร้างรายวิชา อาเซียนเพื่อให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการใช้ทักษะ ทางภาษาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

6. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และความแตกต่าง ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากกิจกรรมและสามารถพัฒนาตนเองได้สูงสุดตามกำลัง หรือศักยภาพของแต่ละคน ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาใน ลักษณะที่ต่างกัน จึงควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกัน

7. ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนควรสร้างและจัดให้มีจัดมุมหรือห้องที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้ได้เรียนรู้และศึกษาข้อมูลของประเทศสมาชิก อาเซียนด้วยตนเองตามความสนใจ

8. ด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์ มาตรฐานและวิธีในการวัด และประเมินให้ครอบคลุมความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถ ออกแบบวิธีการวัดและเครื่องมือที่เหมาะสม พร้อมทั้งวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียน อย่างหลากหลายและครอบคลุมทุกทักษะและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

9. ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย ดังนั้น โรงเรียนควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในชั้นเรียนนำมา เพื่อแก้ไขปัญหา พัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และยกระดับคุณภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านนโยบายและโครงสร้าง
2. ควรศึกษาปัจจัยส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ด้านมาตรฐานและหลักสูตร
3. ควรศึกษารูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

บรรณานุกรม

- กระทรวงการต่างประเทศ. (2554). ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน. ค้นหาได้จาก
<http://www.mfa.go.th/web1694.php>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย จำกัด
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวทางปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร
แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แผนปฏิบัติการราชการสี่ปี (2555-2558) ของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. ม.ป.ท.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จามจุรี
โปรดักส์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป.). การนำนโยบายรัฐบาลด้านการศึกษามาสู่การปฏิบัติของ
กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป.). แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549-2553). ม.ป.ท.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กอบแก้ว วิมานจันทร์. (2542). *การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กะกุล วงษ์ทหาร. (2547). *การปฏิบัติตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษาตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตศึกษา, สถาบันราชภัฏเลย.
- เกียรติศักดิ์ วงศ์รักไทย. (2548). *การนำนโยบายโครงการยกระดับคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านนาออกและโรงเรียนบ้านปางสา กลุ่มโรงเรียนเวียงสา 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- โกทูโนวี. (2554). *ทรัพยากรทางการศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.gotoknow.org/posts/357011>
- จตุพล ยงศร. (2554). *การศึกษานโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยในประชาคมอาเซียนโดยใช้การศึกษาเปรียบเทียบเชิงสหวิทยาการของจอร์จ เบอร์เรเคย์*. ม.ป.ท.
- จรรยา กนกนิรันดร. (2540). *สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอคอนสารเขต จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรรยา กนกนิรันดร. (2540). *สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จักรพงษ์ ไชยวงศ์ (2550). *การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- จันทนา หุนกระโทก. (2556). *การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทร์ศรี ลีลาชีนาเวศ. (ม.ป.ป.). *การพัฒนาบุคลากร*. เข้าถึงได้จาก <http://bec.nu.ac.th/research/readnews/php?id=245>

- จิตรรา อินทจักร์. (2548). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- จินตนา สุจจันท์. (2549). *สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3-4 โรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฑามาส แสงอาวุธ และพรนิภา จินดา. (2553). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากร สสนับสนุน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี*. วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชลธิชา นางาม. (2551). *การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ของนักศึกษาและอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัชรินทร์ ชวนวัน. (ม.ป.ป.). *การพัฒนาหลักสูตรพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษา*. สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา. ม.ป.ท.
- ชินวรณ์ บุญเกียรติ. (2554). *การเตรียมพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558*. พิเศษบรรยาย. เข้าถึงได้จาก <http://blog.eduzones.com/racchachoengsao/88655>
- ณัฐดินัน วรรณารักษ์. (ม.ป.ป.). *ศูนย์ข่าวการศึกษาไทย*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th>
- ดวงพร หนูพงษ์. (2553). *ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครู ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงาน เขตพื้นที่การประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว*. ม.ป.ท.
- ตุระชัย ศรีหรั่ง. (2542). *สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธัญญา สงคง. (2555). *การศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพปีที่ 1 กลุ่ม 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจและสาขางานออกแบบวิทยาลัยอาชีวศึกษา สงขลา*. สงขลา: วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา.

- ชวีช เลือทงศิริล (2549). *สภาพและปัญหาการพัฒนาตนเองของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลางทอง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2545). *สภาพปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- นพพร สโรบล. (ม.ป.ป.). *ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.polsci.tu.ac.th/fileupload/39/56.pdf>
- นิยม พงษ์ผา. (2551). *การศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุบลราชธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2550*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บรรจงพร เข้มละมุล. (2553). *ปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 6). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายใน สำนักงานเขตมัธยมศึกษา พ.ศ. 2553*. ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 34-39.
- ประภาส นาวัลย์. (2550). *การศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนบ้านโคกม่วงชุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษหนองบัวลำภู เขต 1*. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ปริชญญา เกษประสิทธิ์. (2550). *ASEANS: Bureau of Community College Administration*. เข้าถึงได้จาก <http://www.bcca.go.th/asean/?name=EducationPolicy>
- ปริชญญา เกษประสิทธิ์. (2550). *สภาพและปัญหาการจัดการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). (2554, 26 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 2-3.

- พรชัย ภาพันธ์. (2550). การเรียนรู้ที่ยืดผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ครูต้องหันกลับมาทบทวน.
วารสารวิชาการ, 10(3), 110-112.
- พรทิพย์ คำกายปรอง (2548). การศึกษาจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2547). แนวคิดและการใช้ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ของครูมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรพิมล ประสงค์พร. (2550). ครูกับความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. เข้าถึงได้จาก
www.Myfirstbrain.com
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พรีน.
- พระชนนัท จักรใจ, สมศักดิ์ บุญสาธ และวิชัย ดีพร้อม. (2555). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านอ้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เชียงราย เขต 3. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. (2545, 8 ธันวาคม).
ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 2.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 14 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 4-5.
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547. (2547, 21 ธันวาคม).
ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 33.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2553. (2553,
12 กรกฎาคม). ประกาศ. หน้า 1.
- พรเทพ นิลเขต. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดการพัฒนา
ความสามารถในการเรียนรู้ของ ไวกอตสกี เพื่อสร้างทักษะทางภาษาและความสามารถ
ในการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พวงทอง มีระหนนอก. (2556). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียน
ระดับประถมศึกษาเขตคุณภาพนาดี 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ปราจีนบุรี เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พัชรินทร์ สติมัน (2552). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา
ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพศาล วิศาลาภรณ์. (2554). การศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน 2558. กรุงเทพฯ:
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ.
- ปาณินา วงศ์เลขา. (2553). กลไกขับเคลื่อนการศึกษา ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. เข้าถึงได้จาก
[http:// www.kus.ku.ac.th](http://www.kus.ku.ac.th)
- ภณ ใจสมัคร.(2553). การเตรียมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน.
เข้าถึงได้จาก <http://www.google.co.th/search?q=ภณ+ใจสมัคร&aqs>
- ภาสกร อูระแสง. (2555). กระทรวงศึกษาธิการ เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ในปี 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.enn.co.th/4205>
- มหาวิทยาลัยราชธานี. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. เข้าถึงได้จาก www.ratchathani.ac.th
- ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ. (2547). รายงานการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคุณภาพชีวิต
ในโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ. (2551). บทบาทของครูกับสื่อการเรียนการสอน. วารสารการศึกษาไทย, 4(4),
41-44.
- รมย์ภรณ์ สุขเกษม. (ม.ป.ป.). ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูด และการเสริมแรงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ม.ป.ท.
- รัตน์วดี แก้วม่วง. (2554). ปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษาของครูในอำเภอวัฒนานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตนา ช้างจำ. (2545). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

โรงเรียนตรีนิมิตรวิทยา. (2555). *ตามแนวทางการกระจายอำนาจ*. เข้าถึงได้จาก

<http://sites.google.com/site/trinimitwittayaschool/klum-ngankar-brihar-ngan-wichakar>

โรงเรียนร่วมเกล้าวัฒนานคร สระแก้วรัชมิ่งคลาสิก. (2555). *ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554*. สระแก้ว: โรงเรียนร่วมเกล้าวัฒนานคร
สระแก้วรัชมิ่งคลาสิก.

วัลลภ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (ม.ป.ป.). *การวิจัยในชั้นเรียน*. เข้าถึงได้จาก

http://www.rta.mi.th/63010u/PDF_File/vijai1.PDF

ว่าที่ร้อยตรีวิบูลย์ ชมละม้าย. (2545). *การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนาบุคลากรใน โรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.

ว่าที่ร้อยตรีสิทธิศักดิ์ เมฆพัฒน์. (2554). *การพัฒนาบุคลากร โรงเรียนวัดนวลจันทร์ สำนักงาน
เขตบึงกุ่ม*. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/43296>

วิจิตร การกลาง. (2546). *การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะ
การสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

วิชัย ต้นศิริ. (2542). *คำอธิบายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

วิชาการดอทคอม. (2553). *ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก

<http://www.vcharkarn.com>

วิทยากร เชียงกุล. (2551). *รายงานสภาวะการศึกษาไทย ปี 2548/ 2550 การแก้ปัญหาและ
ปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นระบบของครุวม (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.

วิภาพร นิธิปรีชานนท์. (2554). *แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ปริญญาปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ป.). เข้าถึงได้จาก

[http://210.246.188.61/ewtadmin/ewt/demo_0850/ewt_news.php?nid=781&filename
=index_plan](http://210.246.188.61/ewtadmin/ewt/demo_0850/ewt_news.php?nid=781&filename=index_plan)

- ศิริจรรย์กรณ ไชโย. (2556). *สภาพ ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา และแนวทางการพัฒนา การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ศิริจันทร์ พลอยกระโทก. (2551). *สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. การศึกษาอิสระศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2549). *แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ.2549-2553).* เข้าถึงได้จาก www.moe.go.th/web_studyenglish/p_eng_2549-2553.doc
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2555). *ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554.* เข้าถึงได้จาก www.niets.or.th/
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2556). *ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย.* เข้าถึงได้จาก <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-06-24-42/2012-08-08-06-25-22>
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2555). *ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย.* เข้าถึงได้จาก <http://www.sahavicha.com/?name=article&file=readarticle&id=1583>
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). *ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน.* เข้าถึงได้จาก http://blog.eduzones.com/wigi/print.php?content_id=81880
- สมใจ สุขไมตรี. (2548). *ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ตามการประเมินของนักเรียน โรงเรียนสุรศักดิ์วิทยาكم จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สมศิริ สุระประเสริฐ. (2549). *ปัญหาแนวทางการแก้ปัญหา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สโรชา อนันตพฤษยา. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนายาว (ชารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

สวิต ดวงจันทร์ (2546). *การมีส่วนร่วมในการบริหาร โรงเรียนของคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. (2550). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*.
ม.ป.ท.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13. (ม.ป.ป.). *ทิศทางการพัฒนาการศึกษา*. ม.ป.ท.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. (2555). *ระเบียบ รูปแบบการบริหารจัดการศึกษา*.
ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ป.). *แนวคำเนิการสร้างวัฒนธรรมวิจัย*.
ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). *แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2549-2553*. เข้าถึงได้จาก [www.moe.go.th/web_studyenglish/
p_eng_2549-2553.doc](http://www.moe.go.th/web_studyenglish/p_eng_2549-2553.doc)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). *การพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน*
ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). *โครงการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน: Spirit
of ASEAN*. ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *การพัฒนาครู ประจำปี พ.ศ. 2556
ตามโครงการพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยง (Coaching and
Mentoring)*. ศธ 04216/324. ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ท.). *แนวคำเนิการสร้างนวัตกรรมการศึกษา*.
ม.ป.ท.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ท.). *นโยบายการพัฒนาการศึกษา ของนายชินวรณ์
บุญเกียรติ*. ม.ป.ท.

สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน. *นโยบาย 5 ประการของกระทรวงศึกษาธิการตามปฏิญญาอาเซียน*.
ค้นหาได้จาก <http://www.bcca.go.th/asean/?name=EducationPolicy>

สำนักเลขาธิการคุรุสภา. (2550). *การวิจัยในชั้นเรียน*. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ
การวิจัยในชั้นเรียน ครั้งที่ 4 ประจำปี 2550.

- สำนักวิจัยและงานสร้างสรรค์ ฝ่ายวิจัยและแผน. (ม.ป.ป). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้.
ม.ป.ท.
- คำลี รักสุทธี. (2545). *หลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: เรื่องแสงการพิมพ์.
- สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติคำจร. (2550). *สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุชาพร ฉายะรดี. (2553). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี*. สุราษฎร์ธานี: วิทยาเขตสุราษฎร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.
- สุนิสา ชีระวาทีน. (2554). *การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร
ภาษาอังกฤษที่ใช้ สอนในระดับอนุบาลของโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร*.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาวดี แดปรเมสามัย. (2551). *ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอน
ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุมณฑิรา นิยะมะ. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี*.
ม.ป.ท.
- สุรศักดิ์ ปาเส. (2553). *การพัฒนาวิชาชีพครูสู่ยุคปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-
2561)*. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการ. ม.ป.ท.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2555). *เปิดประตู MU สู่ ASEAN ปี 2555. ในการเสวนาหัวข้อ ก้าวต่อไปของ
มหาวิทยาลัยไทยใน ASEAN*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล
- อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. (2552. กรกฎาคม). *กล่าวในพิธีเปิดการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน
เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2552*. ม.ป.ท.
- อาริตา สาวดี. (2553). *สภาพ ปัญหา และความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาอุดรธานี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

- เอกราช อะมะวัลย์. (2554). *ศึกษาการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนฝีมือช่างทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรมุ่งสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง, รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2546). *กระบวนการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544*. กรุงเทพฯ: บั๊ก พอยท์.
- Brown, D. H. (1994). *Principles of language learning and teaching*. London Prince hall International.
- Bruner, L. S. (1969). *The process of education*. Massachusetta Haward University Process Cambridge.
- Carr, J. F., & Harris, D. E. (2001). *Succeeding with standards: Linking curriculum, assessment, and action planning*. Association for supervision and curriculum Development. Virginia. U.S.A.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Evensen, L. (1987). The wears of the school dots a descriptive survey of students and teachers. perception of problem in language teaching in lowing-secondary and upper- secondary school (applied linguistics). *Dissertation Abstracts International*, 50(1), 6-C.
- Ferris, D. (1998). Student's views of academic aural/ oral skills: A comparative needs analysis. *TESOL Quarly*, 32(2), 289-318.
- Gill, S., & Rebrova, A. (2001). *Native and non-native: Together we're worth more*. *The ELT Newsletter*. 52. 1-11.
- Grossman, P. L. (1990) *The making of a teacher: Teacher knowledge and teacher dducation*. NewYork: Teachers' College Press.
- Holden. (1985). Teacher children ELT. *English Language Teaching Journal*. 39(4). 289-291.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Khirk, F. G. (1979). *Designing productive learning environment*. Retrieve from <http://thailis-web.uni.net.th / ERIC>
- Miller, H. (1981). A investigation of the effective school building utilization caused by a change in scheduling procedure. *Dissertation Abstracts International*, 32(3), 1235-A.

Runyon, R. P. (1991). *Subamentals of behavio al statistics*. New York: McGraw-Hill.

Solomon, P. (1998). *The curriculum bridge: From standards to actual classroom practice*.
California, Corwin Press.

Woolfolk, A. (1995). *Educational psychology* (6th ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ดำเนินหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- ดำเนินหนังสือขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
- ดำเนินหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621/ว2780

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

19 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวทศพร คำประโคน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางวิชาการ

โทรศัพท์ 0-3839-3486 โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร. 081-731-7170

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621/217

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

6 กุมภาพันธ์ 2557

เรื่อง ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ด้วย นางสาวทศพร คำประโคน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ คณะศึกษาศาสตร์ จึงมีความประสงค์ขออนุญาตใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากรในสถาบันของท่าน

ทั้งนี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
คณะศึกษาศาสตร์ เพื่อให้มีมติได้ขออนุญาตสถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางวิชาการ

โทรศัพท์ 0-3839-3486 โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร. 081-731-7170

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621/883

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

16 พฤษภาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

สิ่งที่แนบมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวทศิศากร คำประโคน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ครูผู้สอนในสังกัด อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของ มหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางวิชาการ

โทรศัพท์ 0-3839-3486 โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร. 081-731-7170

ภาคผนวก ข
- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนโรงเรียน
มัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
โรงเรียนมัธยมศึกษา

2. โปรดอ่านข้อความและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิธีการตอบแบบสอบถาม

ก่อนทำการตอบ

3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของท่านในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา
การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาต่อไป และจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบใด ๆ ทั้งสิ้น จึงขอความกรุณาท่าน
ได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด และตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านเอง

1. สถานภาพ

- ผู้อำนวยการ โรงเรียน
- รองผู้อำนวยการ โรงเรียน
- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- ครูผู้สอน

2. ขนาดโรงเรียน

- โรงเรียนขนาดเล็ก (จำนวนนักเรียนไม่เกิน 499 คน)
- โรงเรียนขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนระหว่าง 500-1,499 คน)
- โรงเรียนขนาดใหญ่ (จำนวนนักเรียนระหว่าง 1,500-2,399 คน)
- โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน 2,400 คนขึ้นไป)

3. ประเภทโรงเรียน

- โรงเรียนทั่วไป
- โรงเรียนมาตรฐานสากล

ตอนที่ 2 ระดับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ในด้านปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ 4 ด้าน ดังนี้

1. นโยบายและโครงสร้าง
2. การพัฒนาบุคลากร
3. การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร
4. การมีส่วนร่วม

และการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน 5 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานและการพัฒนาหลักสูตร
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้
3. สื่อกับการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผลประเมินผล
5. การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู

ข้อที่	ข้อความ	สภาพการจัดการเรียนรู้					ปัญหาการจัดการเรียนรู้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13.	ด้านการมีส่วนร่วม ครูและบุคลากรภายในโรงเรียนมีส่วนร่วม ในการจัดทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมเพื่อเตรียม ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน										
14.	องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมในการเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมอาเซียน										
15.	มีการประสานงาน ร่วมมือระหว่าง โรงเรียนใน การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ ให้กับครูและนักเรียน										
16.	การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านมาตรฐานและหลักสูตร กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนศึกษา										
17.	ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหา สาระประชาคมอาเซียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ										
18.	จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการใช้ ทักษะทางภาษาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ จริงทั้งในและนอกห้องเรียน										
19.	มีการนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนรู้ เพื่อแนะนำและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ให้เกิดประสิทธิภาพ										
20.	ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการ ใช้ภาษาอังกฤษ										
21.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ทั้งในและ นอกห้องเรียน										

ข้อที่	ข้อคำถาม	สภาพการจัดการเรียนรู้					ปัญหาการจัดการเรียนรู้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาเรียนรู้ เรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของ ประชาคมอาเซียน										
23.	เปิดสอนหลักสูตร English Program (EP) หรือ Mini English Program (MEP) ในโรงเรียน										
24.	จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ EIS (English for integrated studies) เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ ทั้งนักเรียนและครู										
25.	ครูนำวิธีการสอน (Methods of teaching) เทคนิค การสอน (Teaching techniques) ที่หลากหลาย ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ										
26.	จัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคล เช่น กิจกรรมเพิ่มเติม, คำภาษาอังกฤษ, โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ต่าง ๆ เป็นต้น ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และความแตกต่าง										
27.	เน้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถ นำไปใช้ได้จริงจนเกิดทักษะที่ชำนาญ เช่น สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ										
28.	ด้านสื่อกับการจัดการเรียนรู้ ผลิตสื่อการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาและส่งเสริม การศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาของประชาคมอาเซียน ที่เป็นภาษาอังกฤษ										
29.	ใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน รักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง มีจิตสำนึก และค่านิยมที่ดีงามของการเป็นพลเมืองอาเซียน										
30.	จัดมุมหรือห้องที่ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาคม อาเซียนที่เป็นภาษาอังกฤษ										
31.	ด้านการวัดและประเมินผล สร้างเครื่องมือและใช้เทคนิคการประเมิน อย่างหลากหลาย										

ข้อที่	ข้อคำถาม	สภาพการจัดการเรียนรู้					ปัญหาการจัดการเรียนรู้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32.	กำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการวัดผลและประเมินให้ครอบคลุมความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษ										
33.	สถานศึกษาจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน										
34.	มีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน										
35.	มีการประเมินตนเองของผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาเซียน										
36.	มีการนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน										
37.	ด้านการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย										
38.	ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้										
39.	ผู้สอนสามารถทำวิจัยเพื่อศึกษาปัญหา วิธีการ และพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน										
40.	ผู้สอนสามารถใช้ประโยชน์งานวิจัยในการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ทั้งทางวิชาการทางการเรียนการสอน การผลิตสื่อและนำมาพัฒนาสถานศึกษา										

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์เพื่องานวิจัย

เรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียน
มัธยมศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

.....
ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ตำแหน่ง
สัมภาษณ์วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา
สถานที่ให้สัมภาษณ์
ชื่อผู้สัมภาษณ์

ประเด็นสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียน
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7
ใน 3 ด้าน คือ

1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง
2. ด้านการมีส่วนร่วม
3. ด้านการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

1. ด้านนโยบายและโครงสร้าง

ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในด้านนโยบายและ
โครงสร้างควรมีแนวทางการดำเนินการอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางจิรวรรณ นามบุตร	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนตาพระยา จังหวัดสระแก้ว
2. นางพัชรินทร์ พัฒนนิติกศักดิ์	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนตาพระยา จังหวัดสระแก้ว
3. นางสาวทศุตา สว่างเนตรนิล	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนตาพระยา จังหวัดสระแก้ว
4. นางนพัตพร เลือดทหาร	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนทัพพระยาพิทยา จังหวัดสระแก้ว
5. นายนิพนธ์ พรหมพิไล	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนทัพพระยาพิทยา จังหวัดสระแก้ว
6. นางสุกัญญา ถกลประจักษ์	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนท่าเกษมพิทยา จังหวัดสระแก้ว
7. นางอักษรา พัฒนา	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนท่าเกษมพิทยา จังหวัดสระแก้ว
8. นางทิพย์ปราณี สุระสาย	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนท่าเกษมพิทยา จังหวัดสระแก้ว
9. นางณฤมณ พันธุ์เวียง	ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวังสมบูรณ์วิทยาคม จังหวัดสระแก้ว

ภาคผนวก ค

- คำอธิบายจำแนกรายชื่อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 34 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้านสภาพ
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1.	.72	15.	.56	29.	.84
2.	.49	16.	.75	30.	.29
3.	.52	17.	.76	31.	.61
4.	.47	18.	.81	32.	.78
5.	.49	19.	.81	33.	.74
6.	.50	20.	.78	34.	.63
7.	.76	21.	.79	35.	.86
8.	.60	22.	.89	36.	.77
9.	.72	23.	.43	37.	.64
10.	.56	24.	.50	38.	.65
11.	.35	25.	.65	39.	.53
12.	.29	26.	.65	40.	.69
13.	.56	27.	.82		
14.	.60	28.	.85		

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96

ตารางที่ 35 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้านปัญหา
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1.	.53	15.	.58	29.	.76
2.	.70	16.	.77	30.	.73
3.	.87	17.	.84	31.	.83
4.	.74	18.	.86	32.	.83
5.	.72	19.	.71	33.	.81
6.	.69	20.	.85	34.	.78
7.	.76	21.	.86	35.	.81
8.	.77	22.	.81	36.	.73
9.	.65	23.	.47	37.	.71
10.	.76	24.	.60	38.	.62
11.	.64	25.	.77	39.	.73
12.	.61	26.	.70	40.	.83
13.	.80	27.	.79		
14.	.64	28.	.73		

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98